

ผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยใช้ Active Learning
ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ในรายวิชาสีลาภาษาไทยในวรรณกรรมไทย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

สุกัญญา ขลิบเงิน

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
กุมภาพันธ์ 2567

ผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยใช้ Active Learning
ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ในรายวิชาสื่อสารภาษาไทยในวรรณกรรมไทย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

สุกัญญา ขลิบเงิน

1. 300 หน้า

1. ตรวจสอบการพิมพ์ 2. 5. 10
 2. ตรวจสอบบรรณานุกรม 1. 3. 10
- APA 7th Edit.

แจ้งนักวิจัย
☒ ดำเนินการตรวจสอบ
☒ แก้ไขตามระบุ พบนักวิจัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.องอาจ อินทนิเวศ)
วันที่ 12, 11, 2567

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
กุมภาพันธ์ 2567

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ในรายวิชาลีลาภาษาไทยในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ได้รับทุนจากกองทุนสนับสนุนงานวิจัยเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ประจำปีงบประมาณ 2566 ขอขอบพระคุณสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ฝ่ายวิจัยที่สนับสนุนทุนการทำวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาให้คำปรึกษาและคำแนะนำ ตรวจสอบ แก้ไข ให้ข้อเสนอแนะ ติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างมาก

ขอขอบคุณกัลยาณมิตรทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือให้การสนับสนุนและส่งเสริมและให้แนวคิดที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัยให้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องนี้ทุกท่านที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำที่มีประโยชน์ต่องานวิจัย ผู้วิจัยจะนำความรู้ที่ได้มาใช้อย่างให้เกิดประโยชน์อันสูงสุดต่อไป

สุกัญญา ขลิบเงิน
กุมภาพันธ์ 2566

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ในรายวิชาลีลาภาษาไทยในวรรณกรรมไทยมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ผู้วิจัย : สุกัญญา ขลิบเงิน

โปรแกรม : ภาษาและวัฒนธรรมไทย

ปีการศึกษา : 2566

การวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ในรายวิชาลีลาภาษาไทยในวรรณกรรมไทยมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning และเพื่อประเมินคุณภาพในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาลีลาภาษาไทยในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทย โปรแกรมวิชาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์ จำนวน 17 คนโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาลีลาภาษาไทยในวรรณกรรมไทย สาขาวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1/2566 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาลีลาภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 6 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน เป็นแบบวัดปรนัยชนิดเลือก 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และแบบประเมินคุณภาพของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาลีลาภาษาไทยในวรรณกรรมไทย สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ t-test

ผลการศึกษา พบว่า 1) ผลคะแนนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning คิดเป็นร้อยละ 82.35 และมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนโดยหาจากคะแนนหลักจากการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning คิดเป็นร้อยละ 83.38 2) ผลค่าเฉลี่ยคะแนนของผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ก่อนเรียน มีค่าเท่ากับ 8.88 และหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 16.53 ตามลำดับ และพบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการประเมินคุณภาพของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ผู้เรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสดงความคิดเห็นตลอดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.76$) รองลงมา คือ ผู้สอน

เครื่องมือวัดผลและประเมินผลผู้เรียนชัดเจนและถูกต้อง ($\bar{X} = 4.71$) และผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียน
ทุกกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์เนื้อหาและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.65$)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์, จัดการเรียนรู้การสอน, Active Learning

Abstract

Research Title: Achievement of integrated teaching and learning using
 Active Learning of third year students in the dance subject
 Thai language in Thai literature Chiang Rai Rajabhat University
 Author: Sukanya Klibngern
 Major Field: Language and Thai culture
 Academic year: 2023

Research on Studied the results of integrated learning management using Active Learning of students in the Language Styles in Thai Literature course at Chiang Rai Rajabhat University. The objective is to study the results of integrated learning management using Active Learning. To compare the results of integrated learning management using Active Learning and to evaluate the quality of integrated learning management using Active Learning of third-year students in the subject Language Styles in Thai Literature. Chiang Rai Rajabhat University. The sample group consisted of third-year students in the Thai language department. Thai Culture and Subject Program Faculty of Humanities, a total of 17 people, by selecting a purposive sampling group from students enrolled in the language style course in Thai literature. Thai Language Major, Semester 1/2023, Chiang Rai Rajabhat University. The tools used in the research include learning management plans. Course on language style in Thai literature for 3rd-year students, 6plans, pre- and post-study achievement test It is a 4-choice multiple-choice test with 40 questions and a quality assessment of integrated learning management using Active Learning for third-year students in the subject Language Styles in Thai Literature. Statistics used in the research include percentage, mean, standard deviation, and t-test statistics.

The results of the study were found: 1) The results of the integrated learning management using Active Learning were 82.35% the post-study achievement was determined from the main scores from the integrated learning management using Active Learning. Represented as 83.38 per cent 2) The mean score of the results of integrated learning management using Active Learning before class was equal to 8.88

and after class was equal to 16.53, respectively. It was found that scores after studying were higher than before the study at a statistical significance of .05. 3) The results of evaluating the quality of integrated learning management using Active Learning were overall at a high level ($\bar{x} = 4.44$). The item with the highest mean value was that students had the opportunity to exchange knowledge and express their opinions throughout the learning activities ($\bar{x} = 4.76$), followed by that teachers had clear and accurate tools for measuring and evaluating students. must be ($\bar{x} = 4.71$) and the teacher allows every group of learners to jointly analyze the content and create knowledge by themselves ($\bar{x} = 4.65$).

Keyword: Achievement, Teaching, Active Learning

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	3
กรอบแนวคิดของการวิจัย	4
สมมติฐานของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	6
ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ.....	9
ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
ข้อสรุปจากแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับงานวิจัย	29
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	31
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	31
วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย	31
การเก็บรวบรวมข้อมูล	34
การวิเคราะห์ข้อมูล	34
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	35

สารบัญ (ต่อ)

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
5	สรุปผลการวิจัย	41
	อภิปรายผลการวิจัย	41
	ข้อเสนอแนะทั่วไป	44
	ข้อเสนอแนะครั้งต่อไป	44
	รายการอ้างอิง	45
	ภาคผนวก	50
	ภาคผนวก ก คำสั่งผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ	51
	ภาคผนวก ข แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาสีลาภาษาในวรรณกรรมไทย	53
	ภาคผนวก ค แบบประเมินเครื่องมือ	104
	ประวัติผู้วิจัย	105

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ในปัจจุบันรัฐบาลได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ซึ่งมีเป้าหมายในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลนั้น ทำให้ทิศทางการปรับตัวของประเทศไทยด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน โดยการยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2560-2574 เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยมียุทธศาสตร์ที่ 1 มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน กระบวนการเรียนรู้ และยุทธศาสตร์ที่ 2 การยกระดับคุณภาพมาตรฐานวิชาชีพครู อาจารย์ ในการผลิตและพัฒนาครูผู้สอนในทุกกระดับและประเภทการศึกษาให้เป็นครูที่มีคุณธรรม มีสมรรถนะสูง และมีจิตวิญญาณความเป็นครูให้สอดคล้องกับแผน ยุทธศาสตร์ชาติโดยมีสำนักปลัดทบวงมหาวิทยาลัยที่ได้กำหนดภารกิจหรืองานของอุดมศึกษาในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสูง เพื่อสนับสนุนนโยบายการขับเคลื่อนการศึกษาไทยสู่ไทยแลนด์ 4.0 และตอบโจทยทิศทางการเปลี่ยนแปลงของ โลกอนาคต ด้วยการพัฒนานวัตกรรมจัดการการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษาที่เชื่อมโยงกับตลาดแรงงาน โดยอาศัย ความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาสถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพ เพื่อผลิตกำลังคนที่มีทักษะ ความรู้ความสามารถ และ สมรรถนะในการปฏิบัติงานรวมทั้งการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ตามพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 (ทินกร บัวชู, 2561: 28)

ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นกระบวนการสำคัญที่มุ่งพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่มีคุณภาพ ความสามารถและมีพัฒนาที่สมดุลทั้งทางด้านสติปัญญาจิตใจร่างกายและสังคม เพื่อเสริมสร้างในการพัฒนาความเจริญเติบโตทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมในยุคโลกาภิวัตน์ การศึกษายุคใหม่ต้องเตรียมคนให้มีคุณสมบัติที่เหมาะสมกับเศรษฐกิจในยุคโลกาภิวัตน์ ทั้งนี้การศึกษาระดับปริญญาตรีจะต้องบรรลุเป้าหมายในการสร้างบุคคลแห่งการเรียนรู้องค์การแห่งการเรียนรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้เพื่อเป็นองค์ประกอบสำคัญในการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา และยกระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคนและทุกคนต้องมีส่วนร่วมผลักดัน ส่งเสริม สนับสนุนให้ผลผลิตทางการศึกษามีคุณภาพ ในสถานการณ์ที่โลกเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว ระบบการจัดการศึกษาไม่สามารถปรับตัวได้ จึงจำเป็นต้องปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็ก เยาวชน และคนไทยในอนาคตให้มีคุณธรรม เป็นคนเก่ง คิดดี ทำงานได้ มีคุณภาพ (สมปอง จันทอง: 2562)

ในขณะเดียวกันการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเป็นมีความรู้ความสามารถ มีสมรรถนะที่สำคัญ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นพลเมืองที่ดีของชาติและโลกนั้น ต้องมีแนวทางการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นทักษะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่สำคัญซึ่งจะนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายการศึกษาไทย 4.0 และ Active Learning จึงเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ตาม

แนวคิดการสร้างสรรคทางปัญญา (Constructivism) ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหาวิชา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ หรือสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นในตนเอง ด้วยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำ กระตุ้น หรืออำนวยความสะดวก ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้น โดยกระบวนการคิดขั้นสูง กล่าวคือ ผู้เรียนมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่าจากสิ่งที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้การเรียนรู้ เป็นไปอย่างมีความหมายและนำไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สถาพร พงษ์พิบูล: 2558) ซึ่ง การจัดการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กันสามารถนำมาจัดการเรียนรู้คู่กันได้ คือ การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เป็นการเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้จากศาสตร์ในสาขา ต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กัน โดยจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แกผู้เรียนตามความสามารถ ความสนใจ และความต้องการเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางดานสติปัญญา ทักษะ และจิตใจ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้

จากรายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย ผู้สอนได้ทำการจัดการเรียนการสอนได้พบปัญหาที่เกิดจากตัวผู้เรียน คือ ผู้เรียนขาดทักษะการวิเคราะห์การใช้คำ การสร้างประโยค กลวิธีการเขียน เช่น การตั้งชื่อเรื่อง การบรรยาย การพรรณนาความ การดำเนินเรื่อง และการเขียนบทสรุป ซึ่งปัญหาที่พบนั้นมีความสำคัญต่อผู้เรียนถ้าผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจแล้วย่อมสามารถนำไปปรับประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวันและเกิดประสิทธิภาพต่อการศึกษารเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา และได้พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ (2560) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning นั้นสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนอย่างหลากหลาย เช่น กระบวนการกลุ่ม การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน การเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยี โดยเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ ฝึกให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนทำเองจนสำเร็จตามเป้าหมาย มีการพัฒนาความคิด ให้แก่ผู้เรียน ผู้สอนจะเป็นผู้กระตุ้น ชักถามระดมความคิด บทบาทของผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางของ Active Learning จึงเป็นการจัดให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน กิจกรรมต้องสะท้อนความต้องการในการพัฒนาผู้เรียนและเน้นการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงของผู้เรียน

จากการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning นั้นมีหลายรูปแบบผู้วิจัยจึงได้เลือกรูปแบบที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย จึงได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่นนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักศึกษาได้ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนรายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย จึงมีความสนใจในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยใช้ Active Learning เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และประเมินคุณภาพที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

2. คำถามการวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทยมากน้อยเพียงใด
2. การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทยมีผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนต่างกันมากน้อยเพียงใด
3. การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทยมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
3. เพื่อประเมินคุณภาพในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย สาขาวิชาภาษาไทย

4.2 ขอบเขตด้านประชากรที่ศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 17 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย สาขาวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1/2566 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย คนโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

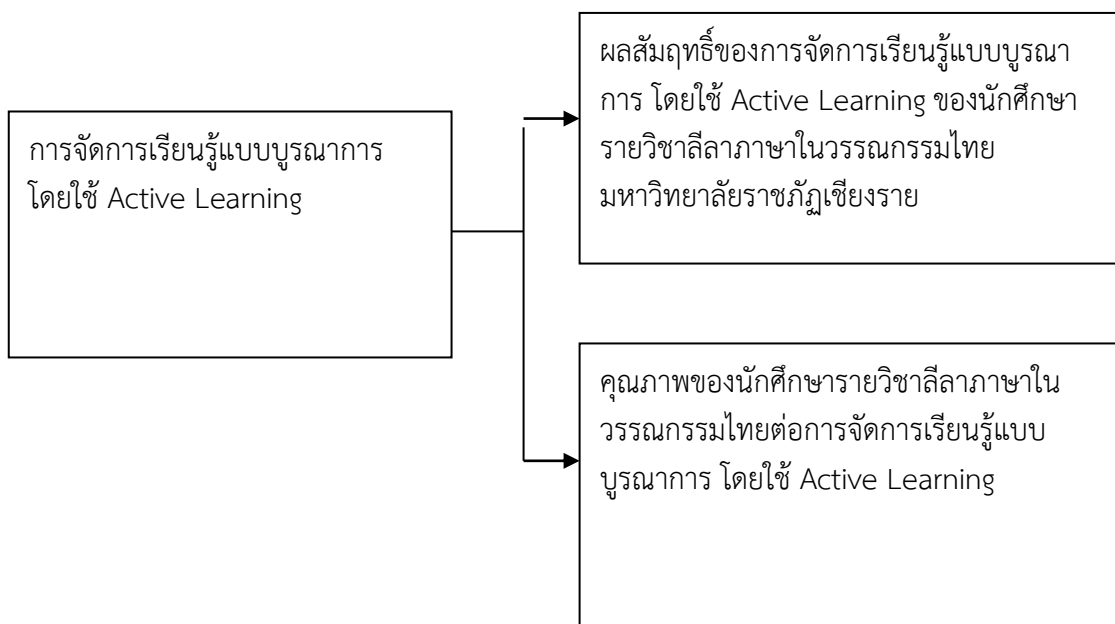
4.3 ขอบเขตด้านสถานที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ศึกษา 1 ปี

5. กรอบแนวคิดการวิจัย

ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษารายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา

แนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์และแบบประเมินคุณภาพของนักศึกษา สามารถสรุปเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

6. ตัวแปรที่ศึกษา

6.1 ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning

6.2 ตัวแปรตาม คือ

1. ผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษารายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
2. คุณภาพของนักศึกษารายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning

7. สมมติฐานของการวิจัย

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning
2. คุณภาพของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก

8. นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทยก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยใช้ Active Learning

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่เน้นพัฒนาการเรียนรู้ โดยการเชื่อมโยงความรู้ ความคิด ทักษะนำมาบูรณาการเนื้อหาวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย ซึ่งผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดรูปแบบการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมให้นักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยตนเอง

การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning หมายถึง การจัดการเรียนรู้ให้นักศึกษาในรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการจัดการเรียนรู้ผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาเท่านั้น

นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทย โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย ภาคเรียนที่ 1/2566

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานในการดำเนินการวิจัยโดยได้เสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ
3. ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. ข้อเสนอจากแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับงานวิจัย

1. ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีผู้ที่กล่าวถึงความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

พิชิต ฤทธิ์จัญญ (2545: 96) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง สิ่งที่แสดงให้เห็นถึง ความรู้และความสามารถทางวิชาการที่ผู้เรียนได้เรียนรูมาแล้วว่าบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

จินตนา วงศ์อำไพ (2551: 51) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลของการจัดการเรียนรู้ที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จของผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะ สมรรถภาพต่าง ๆ ของสมอง ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่เกิดจากผลของการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ

นิตยา เดวีเลาะ (2551: 35) ได้สรุปความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า เป็นผลของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เกิดจากความรู้ ทักษะและความสามารถในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนจนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้

สุชาติ ทองอินทร (2551: 69) ได้สรุปความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า เป็นความรู้ ทักษะ และความสามารถต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายหลังที่นักเรียนได้รับการฝึกฝนและอบรมสั่งสอนในเรื่อง ที่เรียนมาแล้ว อันมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สิริสรณ์ สิทธิรินทร์ (2554: 18) กล่าวว่า ความหมาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จทางการเรียนของบุคคลที่วัดได้จากกระบวนการทดสอบหรือกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบด้วยวิธีการอย่างหลากหลาย เช่น การตรวจผลงานของผู้เรียนการสังเกตพฤติกรรม เป็นต้น

สามารถสรุปความหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ว่า เป็นการตรวจสอบ และวัดทักษะ ความรู้หลังจากการได้เรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ซึ่งจะทราบได้จากการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้เรียนซึ่งสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้จากแบบทดสอบที่ผู้สอนได้สร้างขึ้น

1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

รสริน พันธุ์ (2550: 38) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบวัดสมรรถภาพทางสมองต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับการเรียนรู้ผ่านมาแล้ว ซึ่งแบ่ง ได้เป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบที่ครูสร้างกับแบบทดสอบมาตรฐาน

ศิริชัย นามบุรี (2550: 31) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์คือ แบบ ทดสอบที่ใช้วัดระดับความรู้ความสามารถ ทักษะและสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งได้เรียนรู้ในช่วงเวลาที่กำหนด

สุพัตรา เกษมเรืองกิจ (2551: 33) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ การทดสอบแบบอิงกลุ่มหรือการวัดผลแบบอิงกลุ่ม และการทดสอบ แบบอิงเกณฑ์หรือการวัดแบบอิงเกณฑ์

สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอนได้สร้างขึ้นเพื่อวัดผลความรู้ ความสามารถของผู้เรียน โดยแบบทดสอบที่สร้างขึ้นผู้สอนควรคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เรียนด้วย

1.3 ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีนักการศึกษาได้จำแนกประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

ชวลิต ชูกำแพง (2550: 94-97) ได้จำแนกประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1. แบบอัตนัย เป็นแบบทดสอบที่เขียนคำถามโดยกำหนดสถานการณ์หรือปัญหาในรูปแบบใดรูปหนึ่ง เพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงความรู้ ความเข้าใจ ความคิดเห็นได้อย่างไม่จำกัดคำตอบของข้อสอบ แบบอัตนัยมีลักษณะและปริมาณไม่แน่นอน การตอบข้อสอบแบบอัตนัยจึงต้องจัดระเบียบคำตอบภายในเวลาที่กำหนดให้ ใช้สำนวนภาษาและแบบฉบับของตนเองเขียนตอบ เขียนคำตอบให้ครอบคลุม อย่างสมบูรณ์และระมัดระวัง การตรวจให้คะแนน ผู้ที่ตรวจต้องมีความรู้ในเนื้อหาวิชานั้น ต้องอาศัย ทักษะและความพยายามในการอ่าน และทำให้เป็นกลางในการตรวจ

2. แบบเติมคำ เป็นลักษณะของแบบทดสอบที่เขียนประโยคหรือข้อความเพื่อบอกตอนนำไว้แล้ว เวนช่องว่างระหว่างข้อความหรือท้ายข้อความ สำหรับให้เติมคำหรือข้อความ เพื่อให้ข้อความนั้น ถูกต้องสมบูรณ์ การเวนช่องว่างอาจจะเว้นที่ว่างให้เติมมากกว่าหนึ่งแห่ง

3. แบบเลือกตอบหลายตัวเลือก ประกอบด้วยส่วนที่เป็นคำถามและส่วนที่เป็นคำตอบ ส่วนคำถามเป็นข้อความปัญหา เขียนเป็นประโยคคำถาม ส่วนคำตอบให้เลือกเป็นตัวเลือก หลายตัวเลือก มีทั้งคำตอบถูกและคำตอบผิด เรียกว่าตัวลวง ขอสอบแบบเลือกตอบจึงเป็นขอสอบ ชนิดที่มีคำตอบ กำหนดไว้ให้ก่อน แล้วผู้ตอบเลือกตอบตัวเลือกใดตัวเลือกหนึ่ง หรือหลายตัวเลือก แล้วแต่เงื่อนไขคำถาม

4. แบบถูกผิด ลักษณะของขอสอบจะเขียนข้อความที่เป็นสถานการณ์ซึ่งมีทั้งถูกหรือผิด คละกันไป รูปแบบคำถามจำแนกเป็น แบบคำถามเดียว แบบคำถามขยาย และแบบคำตอบผสม โดยให้พิจารณา ว่าคำถามหรือขอความนั้นถูกหรือผิด

5. แบบจับคู่ ลักษณะของขอสอบประกอบด้วยคำถาม เขียนเป็นตัวยืนไว้ในสดมภขายมือ โดยมีที่วางเวนวไวนหาขอเพื่อใหผู้ตอบเลือกหาคำตอบที่เขียนไว้ในสดมภขาวมือ รูปแบบคำถามสามารถจำแนกได้เป็นแบบหาความสัมพันธ์ แบบตัวเลือกคงที่และแบบจัดเรียงลำดับ

ไพโรจน์ คะเชนทร์ (2556) ได้จัดประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher made tests) และแบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized tests) ซึ่งทั้ง 2 ประเภทจะถามเนื้อหาเหมือนกัน คือ ถามสิ่งที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนการสอน ซึ่งจัดกลุ่มพฤติกรรมได้ 6 ประเภท คือ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมิน

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเองเพื่อใช้ในการทดสอบ ผู้เรียนในชั้นเรียน แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ 1) แบบทดสอบปรนัย (Objective tests) ได้แก่ แบบถูก-ผิด (True-false) แบบ จับคู่ (Matching) แบบเติมคำให้สมบูรณ์ (Completion) หรือแบบคำตอบสั้น (Short answer) และ แบบเลือกตอบ (Multiple choices) 2) แบบอัตนัย (Essay tests) ได้แก่ แบบจำกัดคำตอบ (Restricted response items) และแบบไม่จำกัดคำตอบ หรือ ตอบอย่างเสรี (Extended response items)

2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized tests) เป็นแบบทดสอบที่สร้างโดยผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ในเนื้อหา และมีทักษะการสร้างแบบทดสอบ มีการวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ มีคำชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินการสอบ การให้คะแนนและการแปลผล มีความเป็นปรนัย (Objective) มีความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) แบบทดสอบมาตรฐาน ได้แก่ California Achievement Test, Iowa Test of Basic Skills, Stanford Achievement Test และ the Metropolitan Achievement tests เป็นต้น

จากประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แบ่งออกเป็นหลายประเภท ทั้งนี้แต่ละประเภทมีความสำคัญ และได้มีข้ออธิบายในการเลือกทำแบบทดสอบแต่ละประเภท โดยผู้สอนควรคำนึงว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนนั้น สามารถวัดและตรวจสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอันเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เรียน มีความรู้ความสามารถมากขึ้นเพียงใด ซึ่งผลการทดสอบจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ผู้เรียนให้มีคุณภาพตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

2. ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ หรือการสอนแบบบูรณาการ มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

วาร์ณี คงมันกลาง (2553) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ หมายถึง การเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้จากศาสตร์ในสาขาต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กัน โดยจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนตามความสามารถ ความสนใจ และความต้องการเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางดานสติปัญญา ทักษะ และจิตใจ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้

สุพจน์ แก้วบุตดี (2551) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่เน้นองครวมของเนื้อหามากกว่าองค์ความรู้ของแต่ละวิชาและเน้นถึง การเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งมีความสำคัญกว่าการบอกเนื้อหาของครู ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติ กิจกรรมทั้งรายเดี่ยวและรายกลุ่ม สาระการเรียนรู้อาจมีการผสมผสานกันหลายวิชา การประเมินผล จะประเมินตามสภาพจริงทั้งในสวนการสอบความรู้และปฏิบัติกิจกรรม หนุนส่งเสริมและพัฒนาวิชาการ งานบริการการศึกษา

พิศเพลิน เขียนหวาน และวิจิต บุญสนอง (2553: 10) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่มีการผสมผสานของศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ที่เป็นองครวมซึ่งเป็ประสบการณ์โดยตรงของผู้เรียนที่เน้นความสามารถความสนใจและความต้องการของผู้เรียน โดยใชกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และชีวิตประจำวันทำให้ผู้เรียนมีความสมบูรณ์ทั้งความรู้ ทักษะ คุณธรรมและจริยธรรม

จิราภรณ์ หนูสวัสดิ์ (2554: 19) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ หมายถึงการจัดการเรียนรู้ที่มีการเชื่อมโยงเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกันภายในรายวิชานั้น ๆ มาทำเป็นเรื่องเดียวกัน โดยจัดเป็นหน่วยการเรียนรู้ แต่ละหน่วยการเรียนรู้ต้องมีการจัดลำดับของเนื้อหาและ กิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบเพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในลักษณะองครวม สามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาและ ประยุกต์ใช้ในบริบทใหม่ได้

สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์ (2564) ได้ให้ความหมายการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ หมายถึง การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Integrated Instruction) เป็นการสอนที่เชื่อมโยงความรู้ ความคิดรวบยอด หรือทักษะเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้โดยองค์รวม ทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะ พิสัย ซึ่งสอดคล้องตามแนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 23 ที่เน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการ ตามความเหมาะสม ซึ่งเป็นไปตามสภาพจริงของสังคม การเรียนรู้แบบบูรณาการเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงเนื้อหาสาระทั้งหลายเข้าด้วยกันอย่างมีความหมาย และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง อีกทั้งการบูรณาการหลักสูตรยังเป็นวิธีการสร้างการศึกษาให้มีความหมายยิ่งขึ้นด้วย

สามารถสรุปความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่รวมศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ มาผสมผสานกัน โดยที่ผู้สอนได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนมีการเรียงลำดับเนื้อหาและองค์ความรู้ให้ครอบคลุม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะมากที่สุด

2.2 จุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

นักวิชาการศึกษาได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการไว้ ดังนี้

กาญจนา เกียรติประวัติ (2542: 153) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมความรู้สึกปลอดภัยและความพึงพอใจ โดยพัฒนาความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะและการยอมรับผู้อื่น
2. ส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีความร่วมมือกันระหว่างครูและนักเรียน
3. ช่วยพัฒนาคานิยม โดยส่งเสริมบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาจริยธรรม มาตรฐานการทำงาน มาตรฐานของกลุ่ม ความซาบซึ้งในการทำงานและความซื่อสัตย์
4. ช่วยพัฒนาวินัยในตนเอง โดยส่งเสริมความสามารถในการควบคุมการทำงานและอารมณ์ของผู้เรียน
5. ส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ โดยพัฒนาการแสดงออกด้านต่าง ๆ เช่น ศิลปะ ดนตรี การละคร เช่นเดียวกับทางสังคม วิทยาศาสตร์และวรรณคดี
6. ส่งเสริมให้มีกิจกรรมในสังคม โดยครูพยายามใช้โอกาสต่าง ๆ พัฒนาความเต็มใจที่จะร่วมมือกันของกลุ่มเพื่อทำความดี
7. ช่วยวัดผลการเรียนรู้ โดยการแนะนำวิธีการตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ แก่ผู้เรียนทั้งรายบุคคลและกลุ่ม

สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์ (2549: 64) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการบูรณาการหลักสูตร และการสอนแบบบูรณาการไว้ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนเกิดความตระหนักรู้ว่าการเรียนรู้ทุกสิ่งมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ในชีวิตคนเราทุกสิ่งทุกอย่างจะเกี่ยวของกันอยู่เสมอ หลักสูตรบูรณาการจะมีความสัมพันธ์กับชีวิต ของนักเรียนมากกว่า และนักเรียนจะเกิดแรงจูงใจในการเรียนมากกว่าหลักสูตรแบบแยกรายวิชา

2. เพื่อให้นักเรียนเป็นผู้ที่สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ซึ่งในการแก้ปัญหานักเรียนจะต้องอาศัยความรู้จากหลายสาขาวิชาในเวลาเดียวกัน

3. เพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนโดยตรงอย่างมีจุดหมายและมีความหมายต่อนักเรียน นักเรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การแสดงความคิดเห็นในการจัดการเรียนการสอน และช่วยสร้างความเข้าใจให้นักเรียนได้อย่างลึกซึ้ง

4. เพื่อตอบสนองความสนใจของนักเรียนแต่ละคนโดยการเรียนรู้ตามเอกัตภาพ ออกแบบกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามที่ต้องการจะรู้ บรรยากาศในชั้นเรียนจะไม่เครียด สามารถกระตุ้นให้นักเรียนเรียนอย่างสนุกสนานและบรรลุผลในการเรียนมากขึ้น

5. มีการถ่ายโอนและค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาสาระ ความคิด ทักษะ และ เจตคติ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความคิดรวบยอดที่เรียนได้อย่างลึกซึ้ง เป็นระบบและถ่ายโอนความเข้าใจจากเรื่องหนึ่งไปสู่อีกเรื่องหนึ่งได้ดี

6. ส่งเสริมการเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกัน ให้นักเรียนรู้สึกปลอดภัยมีความพึงพอใจ มีความรู้สึกลึก เป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะและยอมรับผู้อื่นเต็มใจที่จะทำงานร่วมกับกลุ่มและเป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม

7. ช่วยพัฒนาค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม มาตรฐานการทำงาน วินัยในตนเอง ส่งเสริมความสามารถในการทำงาน และการควบคุมอารมณ์ของผู้เรียน

8. ช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และพัฒนาการแสดงออกทางด้านศิลปะ ดนตรี ไปพร้อม ๆ กับทางด้านความรู้ เนื้อหาสาระ อีกทั้งให้ผู้เรียนมีโอกาสได้รวมกิจกรรมในสังคม

สามารถสรุปจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการได้ว่า เป็นสิ่งที่ช่วยให้ครูได้มีการพัฒนาตนเองในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในการบูรณาการสาขาวิชาต่าง ๆ ตลอดจนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจที่จะเรียนรู้มากขึ้น เมื่อผู้เรียนมีความสนใจที่จะเรียนรู้อย่อมส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนดีขึ้น

2.3 ลักษณะของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

มีนักวิชาการศึกษาได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการไว้ ดังนี้

เบญจมาศ อยู่เปนแก้ว (2548: 7-8) ได้กล่าวถึงลักษณะของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยเป็นการเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อสร้างประเด็นหลักหรือหัวข้อเรื่อง แลวนำความรู้จาก หน่วยต่าง ๆ มาสัมพันธ์กับหัวข้อนั้นมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ และลงมือทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง คือลักษณะสำคัญโดยรวม ดังนี้

1. การบูรณาการระหว่างโรงเรียนกับบ้าน เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ในโรงเรียนกับชีวิตประจำวันที่บ้าน เมื่อเรียนครบถ้วนแล้วผู้เรียนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเพื่อแสดงถึงคุณค่าแก่การเรียนอย่างแท้จริง

2. การบูรณาการระหว่างความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้โดยการ กระตุ้นให้ผู้เรียนนั้นมีความสนใจมากที่สุด โดยให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้เพื่อตอบความสนใจนั้น แต่ทั้งนี้ครูผู้สอนต้องคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย

3. การบูรณาการระหว่างความรู้กับการกระทำ ในการแสวงหาความรู้เพื่อการเรียนรู้ นั้นต้องมีการลงมือปฏิบัติ คือ รู้แล้วต้องลงมือทำ เพราะการเรียนรู้ทฤษฎีอย่างเดียวไม่เพียงพอ เพราะเมื่อปฏิบัติ แล้วอาจมีข้อขัดข้อง มีปัญหาที่ต้องแก้ไขก็ได้ ดังนั้นการบูรณาการข้อนี้เน้นที่ทักษะนิสัย

4. การบูรณาการระหว่างพัฒนาการความรู้กับพัฒนาการจิตใจ นอกจากการแสวงหาความรู้เรียนรู้แล้วปฏิบัติ มีทักษะนิสัยแล้วก็ต้องมีจิตนิสัย หรือคุณลักษณะแฝงอยู่ด้วยคือ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ความสนใจ และสุนทรียภาพ ครูต้องมีความอ่อนโยน เอื้ออาทร หัวดีและห่วงใย ในตัวผู้เรียนจึงจะพัฒนาการจิตใจได้ผล

5. การบูรณาการระหว่างวิชาต่าง ๆ เป็นการบูรณาการ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ไปพร้อมๆกัน เพื่อหลอหลอมให้เกิดความหลากหลายในชีวิต และการบูรณาการนี้ต้องเหมาะสมกับความ ต้องการและความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ

สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์ (2549: 65) ได้กล่าวถึงลักษณะของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการไว้ดังนี้

1. การบูรณาการเชิงเนื้อหา เป็นการผสมผสานเชื่อมโยงเนื้อหาสาระหรือองค์ความรู้ ในลักษณะของการหลอมรวมกัน โดยตั้งเป็นหน่วย (Unit) หรือหัวข้อเรื่อง (Theme) เนื้อหาที่มารวมกันจะมีลักษณะคล้ายกัน หรือต่อเนื่องกันแล้วเชื่อมโยงเป็นเรื่องเดียวกัน

2. การบูรณาการเชิงวิธีการ เป็นการผสมผสานวิธีการสอนแบบต่าง ๆ เข้าในการสอน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช่วิธีสอนหลาย ๆ วิธี ใช้สื่อการเรียนการสอนแบบสื่อประสมใช้เทคนิคในการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสดูแลเรียนรู้และฝึกปฏิบัติกิจกรรมอย่างสัมพันธ์กันมากที่สุด

3. การบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ เป็นการมุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนพัฒนาวิธีการแสวงหาความรู้และการได้มาซึ่งองค์ความรู้ที่ต้องการกระบวนการเรียนรู้จะเป็น

สิ่งที่ตกตะกอนติดตัวนักเรียนไว้ได้ตลอดไป กระบวนการต่าง ๆ ได้แก่ กระบวนการ แสวงหาความรู้ กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด หรือกระบวนการคิด

4. การบูรณาการความรู้ ความคิดกับคุณธรรม การจัดการเรียนรู้ส่วนใหญ่มักเน้นไปที่ด้านองค์ความรู้มากกว่าด้านคุณธรรม บุคคลใดที่จะได้รับคำชมวาเกดองเดนในด้านความรู้ โดยหลักการแล้วควรให้ความสำคัญแก่ความรู้และคุณธรรมเท่าเทียมกัน จึงเป็นโอกาสดีที่ครูจะจัด กิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน โดยบูรณาการความรู้ ความคิด และคุณธรรมเขาด้วยกัน อาจเป็น การสอนเนื้อหาสาระโดยใช้วิธีการต่าง ๆ และใช้เทคนิคการสอดแทรกคุณธรรมเขาไปโดยที่ นักเรียนไม่รู้ตัวจนกระทั่งเกิดความซึม ซาบอย่างเปนธรรมชาติ

5. การบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ เปนอีกประเด็นหนึ่งที่มีความสำคัญมากเช่นกัน เพราะเมื่อเวลาผ่านไปอาจลืมความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้นั้นได้ แต่ถาความรู้นั้นเชื่อมโยงไปกับการปฏิบัติจะทำให้ความรู้นั้นติดตัวไปจนยาวนานไม่ลืมง่าย เช่น การเรียนรู้พวงมาลัยควบคู่กับการปฏิบัติการรอยพวงมาลัย จะทำให้นักเรียนเขาใจลึกซึ้ง ไม่ลืมง่าย

6. การบูรณาการความรู้ในโรงเรียนกับชีวิตจริงของนักเรียน ความรู้ เปนสิ่งที่ครูทุกคนปรารถนาให้เกิดขึ้นภายในตัวนักเรียน แต่ความรู้นั้นไม่ควรเปนสิ่งที่แปลกแยกกับชีวิตจริง เพราะจะทำให้ให้นักเรียน ไม่เห็นคุณค่า ไม่มีความหมาย และไม่เกิดประโยชน์ใด ๆ แก่ตัวนักเรียน ดังนั้น สิ่งที่ครู สอนในโรงเรียนควรมีการเชื่อมโยงให้สัมพันธ์กับชีวิตจริงของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนได้ปรับปรุงพัฒนาคุณภาพชีวิต และคุณลักษณะของนักเรียน จะทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าและความหมายของสิ่งที่เรียน อีกทั้งเปนแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดความต้องการในการเรียนรู้สิ่งอื่น ๆ เพิ่มมากขึ้น

สามารถสรุปลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการว่า เปนการจัดการเรียนรู้โดยรวมเอาสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวมาบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ โดยให้ผู้สอนกำหนดเนื้อหา แล้วนำเรื่องราวมาเชื่อมโยงกัน ในขณะเดียวกันผู้สอนควรแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เรียน เพื่อนำสิ่งที่ผู้เรียนต้องการมาปรับให้ตรงกับเนื้อหา เมื่อนำมาจัดการเรียนรู้ย่อมทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาและสามารถสร้างเป็นความคิดรวบยอดของผู้เรียนเองได้

2.4 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

วิเศษ ชินวงศ (2544: 29) ได้กล่าวถึงการเรียนการสอนมี 2 ประเภท คือ บูรณาการภายในวิชาและบูรณาการระหว่างวิชา โดยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ (Models of Integration) ระหว่างวิชามี 4 รูปแบบดังนี้

1. การสอนบูรณาการแบบสอดแทรก (Infusion) เปนการสอนที่ครูผู้สอนในวิชาหนึ่งสอดแทรกเนื้อหาของวิชาอื่นเขาไปในการสอนของตน เปนการวางแผนการสอนและสอนโดยครู คนเดียว

2. การสอนบูรณาการแบบคู่ขนาน (Parallel Instruction) เป็นการสอนที่ครูตั้งแต่สอง คนขึ้นไปสอนต่างวิชากัน ต่างคนต่างสอน แต่มาวางแผนการสอนรวมกัน โดยมุ่งสอนหัวเรื่อง ความคิดรวบยอด ปัญหาเดียวกัน (Theme/Concept/Problem) ระบุสิ่งที่ร่วมกันและตัดสินใจร่วมกันว่าจะสอนหัวเรื่องความคิดรวบยอด ปัญหา นั้น ๆ อย่างไรในวิชาของแต่ละคน งานที่มอบหมาย นักเรียนจะแตกต่างกันไปตามลักษณะวิชาแต่อยู่ภายใต้หัวเรื่อง ความคิดรวบยอดหรือปัญหา เดียวกัน

3. การสอนบูรณาการแบบสหวิทยาการ (Multidisciplinary Instruction) การสอนแบบนี้ คล้ายกับการสอนแบบคู่ขนาน กล่าวคือ เป็นการสอนที่ครูตั้งแต่สองคนขึ้นไปสอนต่างวิชากัน ไขหัวเรื่อง ความคิดรวบยอด ปัญหาเดียวกัน ต่างคนต่างสอน แต่มีการมอบโครงการ หรือโครงงาน รวมกัน ซึ่งจะ เป็นการเชื่อมโยงสาขาวิชาต่าง ๆ เขาดว้ยกัน ครูทุกคนต้องวางแผนรวมกันในการสร้างโครงการเหมือนกันและแบ่งโครงการย่อยให้นักเรียนปฏิบัติในแต่ละวิชา

4. การสอนบูรณาการแบบข้ามวิชา (Trans disciplinary Instruction) การสอนตามรูปแบบนี้ ครูที่สอนวิชาต่าง ๆ จะมารวมกันสอนเป็นคณะหรือทีม ร่วมกันวางแผน ปรีกษาหารือกัน กำหนดหัวเรื่อง ความคิดรวบยอด ปัญหารวมกัน แล้วดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มเดียวกัน

อรรถาญา สุธาสิโนบล (2545: 23) ได้กล่าวถึงรูปแบบการสอนแบบบูรณาการมี 4 รูปแบบ ดังนี้

1. การสอนบูรณาการแบบครูผู้สอนเพียงคนเดียว หรือแบบสอดแทรก (Infusion Instruction) เป็นการสอนโดยครูผู้สอนจะสอดแทรกเนื้อหาสาระอื่นๆให้เข้ากับหัวข้อเรื่องหรือ สาระที่กำหนดขึ้นมาทำให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะกระบวนการเรียนรู้ไปแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจาก เนื้อหาสาระที่กำหนด

2. การสอนบูรณาการแบบคู่ขนาน (Parallel Instruction) เป็นการสอนโดยครูผู้สอน ตั้งแต่สองคนขึ้นไปสอนวิชาต่างกัน ต้องวางแผนรวมกันในการกำหนดหัวเรื่อง (Theme) สาระสำคัญ หรือความคิดรวบยอด (Concept) และปัญหา (Problem) เดียวกัน เมื่อวางแผนรวมกันแล้วครู แต่ละคนก็จะวางแผนการสอนของแต่ละคนซึ่งจะแตกต่างกันไปตามลักษณะวิชา

3. การสอนบูรณาการแบบพหุวิทยาการ (Multidisciplinary Instruction) เป็นรูปแบบการสอนที่มีลักษณะคล้ายกับการสอนบูรณาการแบบคู่ขนาน โดยครูผู้สอนตั้งแต่สองคนขึ้นไปได้ ร่วมกันวางแผนในการกำหนดหัวเรื่อง ความคิดรวบยอด และปัญหารวมกัน แล้วแต่ละคนก็สอน ตามลักษณะวิธีการของตน จากนั้นครูผู้สอนก็จะมีการกำหนดงานหรือโครงการให้นักเรียนปฏิบัติ โดยกิจกรรมในโครงการนั้นจะต้องเชื่อมโยงวิชาต่าง ๆ เขาดว้ยกัน

4. การสอนบูรณาการแบบข้ามวิชา หรือการสอนเป็นคณะ (Trans disciplinary Instruction) เป็นการสอนที่ครูผู้สอนในวิชาต่าง ๆ กันรวมกันวางแผนเป็นคณะ (Team) โดยรวมกัน

วางแผน ปรัชญาในการกำหนดหัวเรื่อง ความคิดรวบยอด และปัญหารวมกัน และดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มเดียวกัน

สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์ (2549: 67) ได้กล่าวถึงวิธีการบูรณาการที่มีหลายรูปแบบ ซึ่งมี ทั้งบูรณาการตั้งแต่น้อยไปจนถึงมาก คือบูรณาการตั้งแต่ภายในกลุ่มสาระเดียวไปจนถึง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และแม้กระทั่งการบูรณาการที่สมบูรณ์ที่สุดด้วย ซึ่งเป็นวิธีการบูรณาการตามรูปแบบ ของ Robin Fogarty (2002) ได้เสนอวิธีการบูรณาการ 10 รูปแบบดังนี้

1. รูปแบบ Cellular หรือ Fragmented เป็นการบูรณาการเนื้อหาสาระการเรียนรู้เดียวกัน โดยบูรณาการในลักษณะการเรียงลำดับหัวข้อตามความเหมาะสม เช่น เรียงลำดับจากเรื่องที่ง่ายไปหายาก เรื่องที่มีความซับซ้อนน้อยไปหาเรื่องที่ซับซ้อนมากขึ้น หรือเรียงลำดับจากเรื่องที่ ต้องเรียนก่อน เป็นพื้นฐานไปหาเรื่องที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกันยากขึ้นและกว้างขวางขึ้น ในการสอนจะสอนตามหัวข้อที่กำหนดเมื่อจบหัวข้อหนึ่งก็ขึ้นหัวข้อใหม่ต่อไป การจัดการเรียนการสอนแบบนี้ นิยมสอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีนักเรียนจำนวนมาก ๆ เพราะผู้สอนสามารถเสนอเนื้อหาสาระที่ หลากหลายให้แก่ผู้เรียนได้อย่างชัดเจน โดยสอนใหญ่มักสอนในมหาวิทยาลัยซึ่งมีนักศึกษาต้องการศึกษาความรู้ให้เชี่ยวชาญด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ต่อครูในการเตรียม การสอนว่าต้องการเน้นจุดใด และจะจัดเนื้อหาให้สมบูรณ์เพียงใด

2. รูปแบบ Connected เป็นวิธีการบูรณาการเนื้อหาสาระภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้เช่นเดียวกับรูปแบบที่ 1 แต่การสอนมีการเชื่อมโยงหัวข้อหรือความคิดรวบยอดถึงกัน เชื่อมโยงความคิดต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กัน เชื่อมโยงจากหัวข้อหนึ่งไปยังหัวข้อหนึ่งทำให้เห็นความต่อเนื่องหรือเกี่ยวข้องกันของเนื้อหา ที่เรียนในหัวข้อต่าง ๆ

3. รูปแบบ Nested เป็นวิธีการบูรณาการเนื้อหาสาระภายในกลุ่มสาระเดียวกันอีก รูปแบบหนึ่ง แต่เพิ่มความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมากขึ้น คือ มีการเชื่อมโยงบูรณาการทักษะหลาย ๆ ทักษะหลายกระบวนการเข้าในเนื้อหาสาระที่เป็นเป้าหมายหลัก ทักษะต่าง ๆ เช่น ทักษะทางสังคม ทักษะการคิด ทักษะการคิดคำนวณ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการออกแบบ ทักษะการแสดงความคิดเห็น ทักษะการจัด ข้อมูล

4. รูปแบบ Sequenced รูปแบบนี้เริ่มการบูรณาการระหว่างสาระการเรียนรู้ 2 กลุ่มโดยการนำหน่วยการเรียนรู้ของทุกกลุ่มสาระที่เขาสอนกันอยู่มาพิจารณาความคิดรวบยอด ทักษะ หรือเจตคติว่ามี หน่วยใดคล้ายกันบ้างแล้วจัดลำดับหน่วยใหม่ เพื่อนำมาสอนในช่วงเวลาเดียวกัน โดยที่ทั้งสองกลุ่มครูยังคงต่างคนต่างสอน เป็นการสอนเนื้อหาสาระของกลุ่มสาระทั้งสองคู่ขนานกันไป

5. รูปแบบ Shared เป็นการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ 2 กลุ่มโดยเนื้อหาที่สอนทั้งสองกลุ่มนั้นมีสาระความรู้ หรือความคิดรวบยอด หรือทักษะบางส่วนคาบเกี่ยวหรือมีการเหลื่อมล้ำกันอยู่ สิ่งที่เกี่ยวข้องกันอยู่นั้นก็นำมาบูรณาการรวมกันในการสอน ส่วนที่คาบเกี่ยวกัน อาจ

จัดสอนเป็นหัวข้อรวมกัน หรือทำโครงการรวมกันโดยครูสอนเพียงคนเดียว และส่วนที่ไม่คาบเกี่ยวกัน นั้นครูแยกกันสอนตามปกติ และสำหรับงานที่ทำรวมกันนั้นให้ครูประเมินทั้งสองกลุ่ม โดย ประเมินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มที่ตนสอนหรือรับผิดชอบ

6. รูปแบบ Webbed การบูรณาการแบบนี้เรียกอีกอย่างคือ แบบใยแมงมุม ซึ่งเป็นวิธีการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้หลายกลุ่ม เริ่มต้นจากการกำหนดหัวข้อเรื่องขึ้นมาแล้ว เชื่อมโยงไปยัง กลุ่มสาระต่าง ๆ ที่เห็นว่ามีความสัมพันธ์กันคล้ายคลึงกันหรือต่อเนื่องกันที่จะสามารถ นำมาจัดรวม เป็นหัวข้อเรื่องเดียวกันเพื่อที่จะได้จัดสอนรวมกันไปอย่างกลมกลืน การบูรณาการ แบบนี้บูรณาการก็ กลุ่มสาระก็ได้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาสาระ ความคิดรวบยอดหรือ ทักษะ การบูรณาการ แบบนี้อาจเรียกได้ว่า สมบูรณ์ที่สุด เพราะสามารถบูรณาการเนื้อหาสาระได้ หลายกลุ่มสาระ เช่น วิธีการสอน เทคนิค หรือทักษะ นอกจากนี้ยังมีสภาพที่สอดคล้องกับชีวิตจริงของ นักเรียนและทำให้ นักเรียนเห็นความหมายของการเรียนรู่มากที่สุด

7. รูปแบบ Threaded เป็นวิธีการบูรณาการที่ต้องใช้ทักษะใดทักษะหนึ่งที่ต้องการฝึกฝนหลัก เช่น ทักษะการคาดเดา ทักษะการคิด ทักษะการแก้ปัญหา หรือทักษะการวิเคราะห์ แล้ว กำหนดเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ให้สัมพันธ์กับทักษะที่กำหนดซึ่งอาจจะ เป็นก็กลุ่มสาระก็ได้ และควรเลือกทักษะที่เหมาะสมกับเนื้อหาสาระด้วย รูปแบบ นี้เป็นการทำงานรวมกันแบบข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ครูต้องปรึกษาหารือร่วมกันคิด เกี่ยวกับ ทักษะที่มุ่งหวัง จะให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้หรือปฏิบัติได้ เมื่อคิดได้แล้วให้เขียนทำเป็นบัญชีไว้ ก่อนแล้วจึงเลือกทักษะที่ต้องการเน้นซึ่งควรสอดคล้องกับกาลเวลาด้วยแล้วจึงร้อยเรียงไปฝึกทักษะ นั้นในการสอนตามเนื้อหาสาระของกลุ่มการเรียนรู้ต่าง ๆ

8. รูปแบบ Integrated เป็นการบูรณาการแบบสหวิทยาการที่นำเอาสาระความรู้ ความคิด รวบยอด หรือทักษะที่คาบเกี่ยวหรือเหลื่อมล้ำกันอยู่ในกลุ่มสาระต่างๆมาวางแผนการจัด การเรียนรู้รวมกัน เป็น ทีม เพื่อให้นักเรียนเกิดความซาบซึ้งระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ และช่วยสร้างความเข้าใจได้ดี ในการสอนส่วนที่คาบเกี่ยวนั้นครูอาจสอนรวมกันเป็นทีม หรือครูคนใดคนหนึ่งหรือสองคนรับ หน้าที่เป็น ผู้สอนก็ได้ให้นักเรียนทำงานชิ้นเดียวกันและประเมินผลรวมกัน

9. รูปแบบ Immersed รูปแบบนี้เป็นวิธีการบูรณาการของนักเรียนแต่ละคนการใช้ข้อมูล ทั้งหมดที่ได้จากการเรียนรู้เนื้อหาสาระจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ และมีความสนใจในเนื้อหา สาระ ดานใดด้านหนึ่งเพิ่มเติม โดยนักเรียนใช้ความรู้เนื้อหาสาระนั้นในการศึกษาค้นคว้า เป็นการ เติบโตการเรียนรู้เนื้อหาสาระจากหลักสูตรทั้งหมด เป็นการบูรณาการที่เกิดจากภายในตัวนักเรียนเองและบูรณาการตามชีวิตจริงของนักเรียนซึ่งเปรียบเสมือนการใช้แขนขาในการขยายประสบการณ์ของตนเอง สร้างประสบการณ์ของตนเองให้กว้างขวางขึ้น

10. รูปแบบ Networked เป็นการบูรณาการที่กลั่นกรองความรู้ทั้งจากตัวของนักเรียน และไดเรียนรูจากครู ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งการใช้เครือข่ายการเรียนรู้ที่หลากหลายเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกกลุ่มสาระการเรียนรู้ องค์กรจะขยายกว้างขวาง แลวนำมา กลั่นกรองความคิดเพื่อให้มีประสิทธิภาพและเชี่ยวชาญมากขึ้น หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นการให้นักเรียนทำโครงการ

จากรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ สามารถกล่าวได้ว่า ผู้สอนควรทำการศึกษา รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน โดยคำนึงถึง วัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้เป็นหลัก เพราะรูปแบบจะส่งผลให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการจัดการเรียนรู้ได้มากที่สุด

2.5 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

อัญชลี สารรัตน์(2542: 29-31) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างบทเรียนและการจัดการเรียน การสอนแบบบูรณาการไว้ดังนี้

1. กำหนดเรื่องที่จะสอน โดยการศึกษาหลักสูตรและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ เนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องกันเพื่อนำมากำหนดเป็นหัวเรื่อง ความคิดรวบยอดหรือปัญหาในการสอน หรืออาจ กำหนดเรื่องที่จะสอนจากการเลือกจุดประสงค์รายวิชา 2 รายวิชาขึ้นไปและนำมาสร้างเป็น หัวเรื่อง ความคิดรวบยอดหรือปัญหาในการสอน

2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในการสอน สำหรับหัวเรื่องที่กำหนดไว้ในขั้นที่ 1 โดย กำหนดความรู้และความสามารถที่ต้องการจะให้เกิดแก่ผู้เรียน ควรเขียนให้ชัดเจนเพื่อนำไปสู่การจัด กิจกรรมและการประเมินผล

3. วางแผนการสอน เป็นการกำหนดรายละเอียดของการสอนตั้งแต่ต้นจนจบโดยการเขียน แผนการสอนซึ่งอาจจัดในรูปแบบการสอนรายวิชาและแผนการสอนรายคาบ รวมทั้งระบุทรัพยากร แหล่ง ความรู้ อุปกรณ์หรือวัสดุอื่นที่ต้องใช้

4. ปฏิบัติการสอน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอนที่กำหนดขึ้นใน ขั้นที่ 3 รวมทั้งมีการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนของนักเรียน ความสอดคล้องสัมพันธ์กันของการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน ผลสำเร็จของการสอนตามจุดประสงค์โดยมีการบันทึกจุดเด่นจุดด้อยของ กิจกรรมไว้สำหรับการปรับปรุงหรือพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

5. การประเมินผล เป็นการประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนและการบรรลุผลตามจุดประ สงค์การเรียนรู้โดยใช้วิธีการประเมินผลที่หลากหลายและสอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริง เช่น การ สังเกต การปฏิบัติงาน ตรวจผลงาน ทดสอบและสัมภาษณ์

กรมวิชาการ (2544) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการไว้ 6 ขั้นตอน คือ

1. กำหนดเรื่องที่จะสอน โดยการศึกษาหลักสูตรและวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องกัน เพื่อนำมากำหนดเป็นหัวข้อเรื่อง ความคิดรวบยอดหรือปัญหา

2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยการศึกษาจุดประสงค์วิชาหลักและวิชาการที่จะ นำมาบูรณาการ และกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในการสอนสำหรับหัวข้อเรื่องนั้น ๆ เพื่อการวัดและประเมินผล

3. กำหนดเนื้อหาหาย่อย เป็นการกำหนดเนื้อหาหาย่อยๆ สำหรับการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

4. วางแผนการสอน เป็นการกำหนดรายละเอียดของการสอนตั้งแต่ต้นจนจบ โดยการศึกษาแผนการสอน ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญเช่นเดียวกับแผนการสอนทั่วไป นั่นคือสาระสำคัญ จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

5. ปฏิบัติการสอน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการสอน รวมทั้งมีการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ความสอดคล้องกันของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผลสำเร็จของการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ โดยมีการบันทึกจุดเด่น จุดด้อยไว้สำหรับการปรับปรุงและพัฒนา

6. การประเมิน ปรับปรุงและพัฒนา เป็นการนำผลที่ได้จากการบันทึกรวบรวมไว้ ในขณะที่ปฏิบัติการสอนมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงพัฒนาแผนการสอนแบบบูรณาการให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

วิเศษ ชินวงศ์ (2544: 31) ได้กล่าวถึงการสร้างบทเรียนแบบบูรณาการมี 2 ลักษณะคือการสอนบูรณาการตามรูปแบบที่ 1 และ 2 และการสอนบูรณาการตามรูปแบบที่ 3 และ 4 การสอนบูรณาการตามรูปแบบที่ 1 แบบสอดแทรก และ 2 แบบคู่ขนาน มี 2 วิธี คือ

วิธีที่ 1 เลือกหัวเรื่อง (Theme) ก่อนแล้วดำเนินการพัฒนาหัวเรื่องให้สมบูรณ์มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของกิจกรรมให้ชัดเจน กำหนดแหล่งข้อมูลหรือทรัพยากรที่จะใช้ในการค้นคว้าและเรียนรู้ แล้วจึงพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. เลือกหัวเรื่อง (Theme) โดยมีวิธีการต่อไปนี้

1.1 ระดมสมองของครูและนักเรียน

1.2 เน้นให้สอดคล้องกับชีวิตจริง

1.3 ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.4 กำหนดหัวเรื่องให้แคบลง โดยให้สัมพันธ์กับชีวิตจริงตามความสนใจของผู้เรียน

2. พัฒนาหัวเรื่องดังนี้

2.1 เขียนวัตถุประสงค์โดยกำหนดความรู้และความสามารถที่ต้องการที่จะให้เกิดกับผู้เรียนเขียนวัตถุประสงค์ให้เชื่อมโยงระหว่างวิชาให้ชัดเจนเพื่อนำไปสู่กิจกรรม

2.2 กำหนดเวลาสอนให้เหมาะสมกับกำหนดการต่าง ๆ ใ้เวลาไม่นานเกินไป

2.3 เตรียมสื่อ เครื่องมือ อุปกรณ์ที่จะใช้ในการดำเนินกิจกรรม

3. ระบุทรัพยากรที่ต้องการ ควรคำนึงถึงสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่น หาง่าย ประหยัด

4. พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนดังนี้

4.1 กำหนดกิจกรรมที่จะเชื่อมโยงกับเนื้อหาวิชาอื่น

4.2 กำหนดจุดมุ่งหมายของกิจกรรมให้ชัดเจน

4.3 เลือกวิธีที่ครูวิชาต่าง ๆ จะทำงานร่วมกัน

4.4 เลือกวิธีสอนที่เหมาะสม

4.5 จัดทำเอกสารแนะนำการปฏิบัติกิจกรรม

4.6 ครูเตรียมสื่อ วัสดุ ลงหนา ไตแก ใบความรู้ ใบงาน แบบบันทึก แบบประเมิน แบบทดสอบ และอื่น ๆ

5. ดำเนินกิจกรรมตามรายการที่วางไว้อย่างเคร่งครัด มีการตรวจสอบและร่วมมือกับครูคนอื่นอยู่เสมอ เพื่อความก้าวหน้าของกิจกรรม

6. ประเมินความก้าวหน้าของนักเรียน

7. ประเมินกิจกรรมการสอน หาจุดเด่นจุดด้อย เพื่อนำมาปรับปรุง

8. แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างครูด้วยกัน

วิธีที่ 2 เลือกจุดประสงค์รายวิชาจาก 2 วิชาขึ้นไปแล้วนำมาสร้างเป็นหัวเรื่องร่วมกันระหว่างจุดประสงค์ที่เลือกไว้ กำหนดแหล่งข้อมูลหรือทรัพยากรที่จะใช้ในการค้นคว้าและเรียนรู้ แล้วจึงพัฒนาการเรียนการสอนตามลำดับ โดยมีขั้นตอนต่อไปนี้

1. เลือกจุดประสงค์การเรียนรู้จาก 2 รายวิชาที่มีความสัมพันธ์กัน

2. นำจุดประสงค์ตามขั้นตอนที่ 1 มาสร้างเป็นหัวเรื่อง

3. ระบุทรัพยากรที่ต้องการ

4. พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน

5. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน

6. ประเมินความก้าวหน้าของนักเรียน

7. ประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน

8. แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างครูด้วยกันสำหรับการบูรณาการตามรูปแบบที่ 3 แบบสหวิทยาการ และรูปแบบที่ 4 แบบข้าม วิชา หรือสอนเป็นคณะ ที่เนื้องานหรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหามากกว่า 1 สาขาวิชา ดังนั้นวิธีการสร้างบทเรียนบูรณาการในขั้นที่ 4 การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน จึงสร้าง เป็นงานกิจกรรมหรือโครงการให้นักเรียนทำ เพราะจะส่งเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงและนำความรู้ ความสามารถจากหลายวิชามาสร้างกิจกรรมต่าง ๆ ในโครงการได้อย่างดี

จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์ให้มีความเหมาะสมในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ มีขั้นตอนดังนี้ 1) กำหนดเรื่องที่จะสอน 2) กำหนดวัตถุประสงค์ 3) วางแผน

และเลือกวิธีการสอน 4) ปฏิบัติการสอน 5) ประเมินผลการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้ควรให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ให้ตรงกับจุดประสงค์และเนื้อหามากที่สุด

3. ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

การจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีสมรรถนะที่สำคัญ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของการเป็นพลเมืองที่ดีของชาติและโลกนั้น ต้องมีแนวทางการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นทักษะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก Active Learning เพื่อผู้เรียนเกิดทักษะที่สำคัญซึ่งจะนำไปสู่เป้าหมายการศึกษาไทย 4.0 ซึ่งได้มีนักวิชาการศึกษาได้ให้ความหมายดังนี้

จรรยา ดาสา (2552: 72) กล่าวว่า การเรียนเชิงรุก คือการจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้น ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนจะได้เชื่อมโยงความรู้เดิม และความรู้ใหม่จากการได้คิด ได้ปฏิบัติระหว่างการเรียนการสอน

ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ (2555: 10) กล่าวว่า การเรียนเชิงรุก หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ลดกระบวนการถ่ายทอดเนื้อหาให้กับผู้เรียนเพียงอย่างเดียว แต่เป็นการพัฒนาความคิดระดับสูงเน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติมากกว่าฟังบรรยาย และเน้นการให้ข้อมูลย้อนกลับกับผู้เรียนเป็นหลัก

กระทรวงศึกษาธิการ (2560: 9) กล่าวว่า Active Learning คือ กระบวนการที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินในการจัดกิจกรรม การรู้เพื่อสร้างความเข้าใจลึกซึ้งด้วยการเชื่อมโยงผู้เรียนกับเนื้อหาในองค์ความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริง แนวคิดและทักษะ ผ่านการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง

พลอยไพลิน นิลกรณ์ (2560: 4) การจัดการเชิงรุก คือ กระบวนการเรียนรู้ซึ่งเป็นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติหรือการลงมือทำ ความรู้ที่เกิดขึ้นเป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ กระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องได้มีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟัง เพียงอย่างเดียว ต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้การเรียนรู้โดยการอ่าน การเขียน การโต้ตอบ และการแก้ปัญหา อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

รุ่งภรณ์ กล้ายประยงค์ (2563: 3) การเรียนรู้เชิงรุก หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะต้องร่วมกันจัดกระทำกับข้อมูล หรือประสบการณ์ต่าง ๆ จากการปฏิบัติงานจริง และจะต้องสร้างความหมายให้กับสิ่งนั้น ๆ จนเกิดเป็นองค์ความรู้ของตนเอง ซึ่งเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ภายในสมองและกระบวนการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน จึงถือว่าเป็นกระบวนการทั้งทางด้านสติปัญญาและสังคมควบคู่กัน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สามารถสรุปความหมายของ การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning เป็นการจัดการเรียนรู้ ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ในขณะที่เดียวกันผู้เรียนสามารถที่จะเรียนรู้และมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น ซึ่งผู้สอนมีหน้าจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ มีทักษะความเข้าใจ ในเนื้อหาที่ผู้สอนได้ทำการจัดการเรียนรู้ให้

3.2 ลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบ Active learning

มีนักการศึกษาได้อธิบายถึงลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ไว้ดังนี้

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2553: 13) ลักษณะของการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning เป็นดังนี้

1. เป็นการเรียนการสอนที่พัฒนาศักยภาพทางสมอง ได้แก่ การคิด การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
2. เป็นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด
3. ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้และจัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง
4. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนทั้งในด้านการสร้างองค์ความรู้ การสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน ร่วมมือกันมากกว่าการแข่งขัน
5. ผู้เรียนเรียนรู้ความรับผิดชอบร่วมกัน การมีวินัยในการทำงาน และการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ
6. เป็นกระบวนการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนอ่าน ฟัง คิดอย่างลุ่มลึก ผู้เรียนจะเป็นผู้จัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง
7. เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการคิดขั้นสูง
8. เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูลข่าวสาร หรือสารสนเทศ และหลักการความคิดรวบยอด
9. ผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติ ด้วยตนเอง

10. ความรู้เกิดจากประสบการณ์ การสร้างองค์ความรู้ และการสรุปบทวนของผู้เรียน
กระทรวงศึกษาธิการ (2562: 5) จากการศึกษาลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ควรมีลักษณะดังนี้

1. เป็นการพัฒนาศักยภาพการคิด การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
2. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดระบบการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้โดยมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในรูปแบบของความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน

3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด
4. เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศสู่ทักษะการคิดวิเคราะห์ และประเมินค่า
5. ผู้เรียนได้เรียนรู้ความมีวินัยในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
6. ความรู้เกิดจากประสบการณ์และการสรุปของผู้เรียน
7. ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติ ด้วยตนเอง

ดังนั้น ลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ควรมีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาสมอง โดยให้ผู้เรียนได้ฝึกคิด วิเคราะห์ ในเนื้อหา และกิจกรรมที่มีการบูรณาการสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

3.3 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

กระทรวงศึกษาธิการ (2560) การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก Active Learning นั้นสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนอย่างหลากหลาย เช่น กระบวนการกลุ่ม การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน การเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยี โดยเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ ฝึกให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนทำเองจนสำเร็จตามเป้าหมาย มีการพัฒนาความคิด ให้แก่ผู้เรียน ผู้สอนจะเป็นผู้กระตุ้น ชักถาม ระดมความคิด โดยคำนึงถึงหลักการสำคัญดังนี้

1. สิ่งที่กำหนดให้ผู้เรียนทำต้องเกี่ยวข้องกับผู้เรียนโดยตรง
2. กิจกรรมสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง
3. มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียน
4. ผู้เรียนสามารถเปรียบเทียบงานกับชีวิตจริง
5. ผู้เรียนสามารถสร้างสถานการณ์ตามที่ผู้สอนกำหนด
6. ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง

พลอยไพลิน นิลกรรณ์ (2560: 5) กล่าวว่า ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกแบบ Active Learning มีดังต่อไปนี้

1. Active Learning ส่งเสริมการมีอิสระทางด้านความคิด และการกระทำของผู้เรียน การมีวิจาร์ณญาณ และการคิดสร้างสรรค์ ผู้เรียนจะมีโอกาส มีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง และมีการใช้วิจาร์ณญาณ ในการคิด และตัดสินใจในการปฏิบัติกิจกรรมนั้น มุ่งสร้างให้ผู้เรียนเป็นผู้กำกับ ทิศทางการเรียนรู้ ค้นหาสไตล์การเรียนรู้ของตนเอง สู่การเป็นผู้รู้คิด รู้ตัดสินใจด้วยตนเอง (Metacognition) เพราะฉะนั้น Active Learning จึงเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความคิดขั้นสูง (Higher Order Thinking) ในการมีวิจาร์ณญาณ การวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา การประเมิน ตัดสินใจ และการสร้างสรรค์

2. Active Learning สนับสนุนส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกันอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มจะนำไปสู่ความสำเร็จในภาพรวม

3. Active Learning ทำให้ผู้เรียนทุ่มเทในการเรียน จูงใจในการเรียน และทำให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความรู้ความสามารถ เมื่อผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น ในสภาพแวดล้อมที่ เอื้ออำนวย ผ่านการใช้กิจกรรมที่ครูจัดเตรียมไว้ให้อย่างหลากหลาย ผู้เรียน เลือกเรียนรู้กิจกรรมต่าง ๆ ตามความสนใจและความถนัดของตนเอง เกิดความรับผิดชอบ และทุ่มเทเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ

4. Active Learning ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดการพัฒนาเชิงบวกทั้งตัวผู้เรียน และตัวครูเป็นการปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน ผู้เรียนจะมีโอกาสได้เลือกใช้ความถนัด ความสนใจ ความสามารถ ที่เป็นความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Different) สอดรับกับ แนวคิดพหุปัญญา (Multiple Intelligence) เพื่อแสดงออกถึงตัวตนและศักยภาพของตัวเอง ส่วนครูผู้สอนต้องมีความตระหนักแนวทางการนิเทศเพื่อ พัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ตามนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ที่จะปรับเปลี่ยนบทบาท แสวงหาวิธีการ กิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อช่วยเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน สิ่งเหล่านี้จะทำให้ครูเกิด ทักษะในการสอน และมีความเชี่ยวชาญในบทบาท หน้าที่ที่รับผิดชอบ เป็นการพัฒนาดน พัฒนางาน และพัฒนาผู้เรียนไปพร้อมกัน

5. กระบวนการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) สามารถรักษาผลการเรียนรู้ให้อยู่คงทน และนานกว่ากระบวนการเรียนรู้ Passive Learning เพราะกระบวนการเรียนรู้ Active Learning สอดคล้องกับการทำงานของสมองที่เกี่ยวข้องกับความจำ โดยสามารถเก็บและจำสิ่งที่ผู้เรียนเรียนรู้ อย่างมีส่วนร่วม มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ผู้สอน สิ่งแวดล้อม การเรียนรู้ได้ผ่านการปฏิบัติจริง จะสามารถเก็บจำในระบบความจำระยะยาว (Long Term Memory) ทำให้ผลการเรียนรู้อยู่คงอยู่ได้ ในปริมาณที่มากกว่าระยะยาวกว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

จากความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบ Active learning ทำให้ทราบว่าปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้ตามเทคโนโลยี และให้ตรงในการใช้ชีวิตในปัจจุบันของผู้เรียน ดังนั้น ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบ Active learning ควรให้ผู้เรียนได้พัฒนาความคิด สามารถที่จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากการเรียนรู้ รวมถึงกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความสามารถของตนเองให้ได้มากที่สุด

3.4 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active learning

McKinney (2008, อ้างถึงใน มนตรี ศิริจันทร์ชื่น, 2554: 27-28) ได้เสนอตัวอย่างรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบ Active learning ได้ดี ได้แก่

1. การเรียนรู้แบบแลกเปลี่ยนความคิด (Think-Pair-Share) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนติดเกี่ยวกับประเด็นที่กำหนดแต่ละคน ประมาณ 2-3 นาที (Think) จากนั้นแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนอีกคน 3-5 นาที (Pair) และนำเสนอความคิดเห็นต่อผู้เรียนทั้งหมด (Share)
2. การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning Group) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยจัดเป็นกลุ่ม ๆ ละ 3-6 คน
3. การเรียนรู้แบบทบทวนโดยผู้เรียน (Student-led Review Sessions) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้และพิจารณาข้อสงสัยต่าง ๆ ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยครูจะช่วยเหลือกรณีที่มีปัญหา
4. การเรียนรู้แบบใช้เกม (Games) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนนำเกมเข้าบูรณาการในการเรียนการสอน ซึ่งใช้ได้ทั้งในขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน การสอน การมอบหมายงาน การประเมินผล
5. การเรียนรู้แบบวิเคราะห์วิดีโอ (Analysis or Reaction to Videos) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ดูวิดีโอ 5-20 นาที แล้วให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นหรือสะท้อน ความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ดู อาจโดยวิธีการพูดโต้ตอบกัน การเขียน หรือ การร่วมกันสรุปเป็นรายการกลุ่ม
6. การเรียนรู้แบบโต้เถียง (Student Debates) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากประสบการณ์และการเรียนรู้เพื่อยืนยันแนวคิดของตนเองหรือกลุ่ม
7. การเรียนรู้แบบผู้เรียนสร้างแบบทดสอบ (Student Generated Exam Questions) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสร้างแบบทดสอบจากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว
8. การเรียนรู้แบบกระบวนการวิจัย (Mini-research Proposals or Project) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่อิงกระบวนการวิจัย โดยให้ผู้เรียนกำหนดหัวข้อที่ต้องการเรียนรู้วางแผนการเรียน เรียนรู้ตามแผน สรุปความรู้หรือสร้างผลงาน และสะท้อนความคิดในสิ่งที่ได้เรียนรู้หรืออาจเรียกว่า การสอนแบบโครงงาน (Project-based Learning) หรือ การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning)
9. การเรียนรู้แบบกรณีศึกษา (Analyze Case Studies) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้อ่านกรณีตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จากนั้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือแนวทางแก้ปัญหาภายในกลุ่ม แล้วนำเสนอความคิดเห็นต่อผู้เรียนทั้งหมด
10. การเรียนรู้แบบการเขียนบันทึก (Keeping Journals or Logs) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจดบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้พบเห็น หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวันรวมทั้งเสนอ ความคิดเพิ่มเติมเกี่ยวกับบันทึกที่เขียน

11. การเรียนรู้แบบการเขียนจดหมายข่าว (Write and Produce a Newsletter) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนร่วมกันผลิตจดหมายข่าว อันประกอบด้วย บทความ ข้อมูลสารสนเทศข่าวสารและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วแจกจ่ายไปยังบุคคลอื่น ๆ

12. การเรียนรู้แบบแผนผังความคิด (Concept Mapping) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนออกแบบแผนผังความคิด เพื่อนำเสนอความคิดรวบยอด และความเชื่อมโยงกันของกรอบความคิดโดยใช้เส้นเป็นตัวเชื่อมโยง อาจจัดทำเป็นรายบุคคลหรืองานกลุ่ม แล้วนำเสนอผลงานต่อผู้เรียนอื่น ๆ จากนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคนอื่นได้ซักถามและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

สุชาติ แก้วพิกุล (2555: 23-25) ได้สรุปลักษณะการการจัดการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น (Active learning) เป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ Active Learning สำหรับนักเรียนรายบุคคล เช่น

1.1 Think-Pair Share ผู้สอนตั้งปัญหา ผู้เรียนคิดหาคำตอบด้วยตนเองก่อนสัก 4-5 นาทีต่อมาจับคู่กับเพื่อน อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน หลังจากนั้นจึงสุ่มเรียกมานำเสนอ

1.2 Voting ให้ผู้เรียนยกมือ เพื่อตอบคำถามของผู้สอนในลักษณะแสดงความคิดเห็น ด้วยและไม่เห็นด้วย หรือแย้งกันตอบ

2. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้นสำหรับนักเรียนที่ทำเป็นคู่ เช่น Minute Paper หลังจากบรรยายไป 15 นาที ผู้สอนสั่งให้ผู้เรียนสรุปที่เรียนไป 2 ประโยค ใน 1 นาที แล้วให้จับคู่แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ผู้สอนอาจสุ่มเรียกผู้เรียนมานำเสนอหน้าชั้น

3. กิจกรรมการเรียนรู้ Active Learning สำหรับนักเรียนที่ทำเป็นกลุ่ม เช่น

3.1 Jigsaw ผู้สอนเลือกเนื้อหาที่สามารถแบ่งออกเป็น ส่วน ๆ ได้ หรือเลือกบทความที่มี เนื้อหาสอดคล้องกัน 3-4 ชิ้น แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเท่า ๆ กันเนื้อหา ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมา 1 คน เลือกเนื้อหาให้อ่านทำความเข้าใจร่วมกัน หาคำตอบร่วมกันในกลุ่ม แล้วกลับไปสอนที่กลุ่มเดิมของตนจนทุกคนได้สอนครบ

3.2 Round Table แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม เพื่อตอบคำถาม โดยแต่ละกลุ่มได้รับกระดาษคำตอบ 1 แผ่น และปากกา 1 ด้าม ให้แต่ละกลุ่มเขียนคำตอบลงกระดาษ แล้วเวียนให้กลุ่มอื่นดูคำถามคำตอบของกลุ่ม ผู้สอนอาจสุ่มเรียกมานำเสนอหน้าชั้น

3.3 Trade of Problem แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มจะได้บัตรคำถามไม่เหมือนกัน ให้แต่ละกลุ่มจะได้บัตรคำถามไม่เหมือนกันให้แต่ละกลุ่มเขียนคำตอบที่บัตรคำถามด้านหลัง เสร็จแล้วส่งให้เพื่อนกลุ่มอื่น ในขณะเดียวกันกลุ่มตนเองก็ได้รับบัตรคำถามจากกลุ่มอื่น โดยยังไม่ดูคำตอบ ให้สมาชิกในกลุ่มอ่าน ถาถามและร่วมกันคิดหาคำตอบ

3.4 Concept Map แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม แจกปากกาและแผ่นใสให้ แต่ละกลุ่มเขียนประเด็นหลักที่ได้เรียนรู้ใส่ตรงกลางแผ่นใส พร้อมทั้งเขียนวงกลมล้อมรอบและเขียนประเด็นรอง

ที่เกี่ยวข้องแล้ววงกลมล้อมรอบเช่นกัน แล้วเชื่อมโยงกับวงกลมประเด็นหลัก โดยลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 แบบ สามารถเลือกใช้กิจกรรม ดังนี้

1. การเรียนรู้แบบใช้เกม (Games) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนนำเกมมาบูรณาการในการเรียนการสอน ได้ทั้งในขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน การสอน การมอบหมายงาน การประเมินผล

2. การเรียนรู้แบบวิเคราะห์วิดีโอ (Analysis or reactions to videos) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ดูวิดีโอ 5-20 นาที แล้วให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นหรือสะท้อน ความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ดู อาจโดยวิธีการพูดโต้ตอบกัน การเขียน หรือ การร่วมกันสรุปเป็นรายการกลุ่ม

3. การเรียนรู้แบบโต้วาที (Student debates) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากประสบการณ์และการเรียนรู้ เพื่อยืนยันแนวคิดของตนเองหรือกลุ่ม

4. การเรียนรู้แบบผู้เรียนสร้างแบบทดสอบ (Student generated exam questions) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสร้างแบบทดสอบจากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว

5. การเรียนรู้แบบกระบวนการวิจัย (Mini-research proposals) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่อิงกระบวนการวิจัย โดยให้ผู้เรียนกำหนดหัวข้อที่ต้องการเรียนรู้ วางแผนการเรียนรู้ตามแผน สรุปความรู้หรือสร้างชิ้นงาน และสะท้อนความคิดในสิ่งที่ได้เรียนรู้ หรืออาจเรียกว่า การสอนแบบโครงงาน (Project-based learning) หรือการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based learning)

6. การเรียนรู้แบบกรณีศึกษา (Analyze case studies) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้อ่านกรณีตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จากนั้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือแนวทางแก้ปัญหาภายในกลุ่ม แล้วนำเสนอความคิดเห็นต่อผู้เรียนทั้งหมด

7. การเรียนรู้แบบการเขียนบันทึก (Keeping journals or logs) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจดบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้พบเห็น หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน รวมทั้งเสนอ ความคิดเพิ่มเติมเกี่ยวกับบันทึกที่เขียน

8. การเรียนรู้แบบการเขียนจดหมายข่าว (Write and produce a newsletter) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนร่วมกันผลิตจดหมายข่าว อันประกอบด้วย บทความ ข้อมูลสารสนเทศ ข่าวสารและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วแจกจ่ายไปยังบุคคลอื่น

9. การเรียนรู้แบบทบทวนโดยผู้เรียน (Student-led review sessions) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้และพิจารณาข้อสงสัยต่าง ๆ ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้โดยครูจะคอยช่วยเหลือกรณีที่มีปัญหา

McKinney (2008) ได้เสนอตัวอย่างรูปแบบหรือเทคนิค การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบ Active Learning ได้ดี ได้แก่

1. การเรียนรู้แบบแลกเปลี่ยนความคิด (Think-Pair-Share) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนคิดเกี่ยวกับประเด็นที่กำหนดแต่ละคน ประมาณ 2-3 นาที (Think) จากนั้นให้แลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนอีกคน 3-5 นาที (Pair) และนำเสนอความคิดเห็นต่อผู้เรียนทั้งหมด (Share)

2. การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative learning group) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยจัดเป็นกลุ่มๆ ละ 3-6 คน

3. การเรียนรู้แบบทบทวนโดยผู้เรียน (Student-led review sessions) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้และพิจารณาข้อสงสัยต่าง ๆ ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยครูจะคอยช่วยเหลือกรณีที่มีปัญหา

4. การเรียนรู้แบบใช้เกม (Games) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนนำเกมเข้าบูรณาการในการเรียนการสอน ซึ่งใช้ได้ทั้งในขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน การสอน การมอบหมายงาน และหรือขั้นการประเมินผล

5. การเรียนรู้แบบวิเคราะห์วิดีโอ (Analysis or reactions to videos) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ดูวิดีโอ 5-20 นาที แล้วให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น หรือสะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ดู อาจโดยวิธีการพูดโต้ตอบกัน การเขียน หรือ การร่วมกันสรุปเป็นรายกลุ่ม

6. การเรียนรู้แบบโต้เถียง (Student debates) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากประสบการณ์และการเรียนรู้ เพื่อยืนยันแนวคิดของตนเองหรือกลุ่ม

7. เรียนรู้แบบผู้เรียนสร้างแบบทดสอบ (Student generated exam questions) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสร้างแบบทดสอบจากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว

8. การเรียนรู้แบบกระบวนการวิจัย (Mini-research proposals or project) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่อิงกระบวนการวิจัย โดยให้ผู้เรียนกำหนดหัวข้อที่ต้องการเรียนรู้ วางแผน การเรียน เรียนรู้ตามแผน สรุปความรู้หรือสร้างผลงาน และสะท้อนความคิดเห็นในสิ่งที่ได้เรียนรู้ หรืออาจเรียกว่าการสอนแบบโครงงาน (project-based learning) หรือ การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (problem-based learning)

9. การเรียนรู้แบบกรณีศึกษา (Analyze case studies) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้อ่านกรณีตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จากนั้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือแนวทางแก้ปัญหาภายในกลุ่ม แล้วนำเสนอความคิดเห็นต่อผู้เรียนทั้งหมด

10. การเรียนรู้แบบการเขียนบันทึก (Keeping journals or logs) คือ การจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่ผู้เรียนจดบันทึกเรื่องราวต่างๆ ที่ได้พบเห็น หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน รวมทั้งเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับบันทึกที่เขียน

11. การเรียนรู้แบบการเขียนจดหมายข่าว (Write and produce a newsletter) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนร่วมกันผลิตจดหมายข่าว อันประกอบด้วย บทความ ข้อมูลสารสนเทศ ข่าวสาร และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วแจกจ่ายไปยังบุคคลอื่นๆ

12. การเรียนรู้แบบแผนผังความคิด (Concept mapping) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนออกแบบแผนผังความคิด เพื่อนำเสนอความคิดรวบยอด และความเชื่อมโยงกันของกรอบความคิด โดยการใช้เส้นเป็นตัวเชื่อมโยง อาจจัดทำเป็นรายบุคคลหรืองานกลุ่ม แล้วนำเสนอผลงานต่อผู้เรียนอื่นๆ จากนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคนอื่นได้ซักถามและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

จากรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning นับได้ว่ามีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งแต่ละรูปแบบได้คำนึงผู้เรียนเป็นสำคัญและเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองให้ได้มากที่สุด ผู้วิจัยได้ทำการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยคำนึงถึงเนื้อหาและผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะจะทำให้ผู้เรียนได้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามที่จุดประสงค์ได้กำหนดไว้

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ได้มีการนำ Active Learning ในรูปแบบต่าง ๆ ไปใช้เพื่อพัฒนาในรายวิชาอื่นด้วย ดังนี้

แพรทิพย์ พุดเพราะ (บทคัดย่อ: 2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์เรื่อง ระบบจำนวนเต็ม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องระบบจำนวนเต็มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning เรื่อง ระบบจำนวนเต็มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2561 โรงเรียนวังม่วงวิทยาคม จังหวัดสระบุรี ซึ่งมีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 จำนวน 26 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือแผนการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ดัชนีประสิทธิผลทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และค่าร้อยละผลการวิจัย พบว่า 1) ดัชนีประสิทธิผลทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง ระบบจำนวนเต็มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning มีค่าเท่ากับ 0.5165 และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนส่วนใหญ่ที่มีต่อการจัดการเรียนแบบ Active Learning อยู่ในระดับมากขึ้นไป

วรัญญา เสนสม (บทคัดย่อ: 2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active learning โดยใช้สื่อมัลติมีเดียเรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active learning โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E1/ E2 = 80/ 80$ และ 2) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active learning โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านมาบตาพุด จังหวัดระยอง จำนวน 38 คน ซึ่งใช้วิธีคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random

sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active learning โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบประสิทธิภาพ E1/ E2 และสถิติ t-test ผลการวิจัย พบว่า 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active learning โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E1/ E2 = 80/ 80$ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด เท่ากับ 81.58/ 82.86 และ 2) คะแนนทดสอบของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จักรพงษ์ วรสาร (บทคัดย่อ: 2564) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเหล่าหนาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning ส่งเสริมความสามารถในด้านการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเหล่าหนาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคามเขต 1 กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 7 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ประกอบด้วย 3 วงจรปฏิบัติการเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 12 แผนแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้แบบทดสอบย่อยท้ายวงจรและแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนย่อย ดังนี้ (1) ขั้นสังเกตรวบรวมข้อมูล (2) ขั้นคิดวิเคราะห์ (3) ขั้นปฏิบัติและสรุปความรู้ (4) ขั้นสื่อสารและนำเสนอ และ (5) ขั้นสื่อสารและนำเสนอ และ 2) ผลการศึกษาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนหลังเรียน ทั้ง 3 วงจรปฏิบัติการ พบว่า วงจรปฏิบัติ ที่ 1 มี คะแนนเฉลี่ย 46.14 คิดเป็นร้อยละ 67.86 วงจรปฏิบัติที่ 2 มี คะแนนเฉลี่ย 48.86 คิดเป็นร้อยละ 71.85 และวงจรปฏิบัติที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ย 52.71 คิดเป็นร้อยละ 77.52 จากนักเรียนจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

5. ข้อสรุปจากแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับงานวิจัย

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้นำศึกษา พบว่า มีงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning ในรูปแบบต่าง ๆ โดยมีการนำมาพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ ด้วย ซึ่งรูปแบบการเรียนรู้แบบ Active Learning นั้นมีหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับผู้สอนว่าเลือกรูปแบบ

ใดเพื่อให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนให้มากที่สุด เนื่องจากการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนสามารถให้ผู้เรียนนำไปใช้ให้เกิด ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาในรายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย โดยนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมกับรายวิชาและผู้เรียน เพราะการ จัดการเรียนรู้นั้น ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะในการเรียนรู้ ย่อมส่งผลให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัย เรื่อง ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 17 คน ที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาที่ 1/2566 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 5 แผน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning เป็นแบบวัดปรนัยชนิดเลือก 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ
3. แบบประเมินคุณภาพของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย

3. วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 เตรียมข้อมูล

1. ศึกษาเนื้อหาวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย สาขาภาษาไทย เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้

2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ขั้นที่ 2 ขั้นสร้าง

1. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย ในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยจัดทำเป็นแผน การจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน ประกอบด้วย

1. แผนที่ 1 เรื่อง ลีลาภาษาในวรรณกรรม
2. แผนที่ 2 เรื่อง ลีลาภาษาด้านการใช้โวหารและภาพพจน์

3. แผนที่ 3 เรื่อง ลีลาภาษาในนวนิยาย

4. แผนที่ 4 เรื่อง ลีลาภาษาในเรื่องสั้น

5. แผนที่ 5 เรื่อง ลีลาภาษาในการเขียนสารคดี

4. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม แล้วทำการแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำ

5. นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินองค์ประกอบและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning โดยมีขั้นตอนดังนี้

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ประเมินโดยใช้แบบทดสอบแบบปรนัย จำนวน 40 ข้อ มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมข้อมูล

1. ศึกษาหลักสูตร และวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย

2. ศึกษาทฤษฎี หลักการและวิธีการสร้างแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนจากเอกสารตำราที่เกี่ยวข้อง

3. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning แบบปรนัย จำนวน 50 ข้อ

4. เสนอแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด

5. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยกำหนดคะแนนความคิดเห็น ดังนี้

1 หมายถึงแน่ใจว่าข้อสอบวัดได้ตามจุดประสงค์ข้อนั้น

0 หมายถึงไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดได้ตรงจุดประสงค์ข้อนั้น

-1 หมายถึงแน่ใจว่าข้อสอบวัดได้ไม่ตรงจุดประสงค์ข้อนั้น

6. คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป เพื่อเตรียมนำไปหาคุณภาพของแบบทดสอบต่อไป

7. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ได้คัดเลือกไว้ไปทดสอบกับนักศึกษาในกลุ่มทดลองที่ผ่านการเรียนรายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย เพื่อหาความยากง่าย อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของข้อสอบ โดยนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ข้อสอบแต่ละข้อเลือกข้อที่มีความยาก-ง่ายระหว่าง 0.2-0.8 ไว้ใช้และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป โดยนำข้อสอบปรนัยมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

8. คัดเลือกข้อสอบ แบบปรนัย จำนวน 40 ข้อ มาทำการทดสอบกับนักศึกษา
9. นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้มาจัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์
10. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียนรู้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่เรียนรายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

3.3 แบบประเมินคุณภาพของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning โดยมีขั้นตอนดังนี้

ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินคุณภาพของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยใช้ Active Learning รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินคุณภาพของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning และแนวทางการสร้างแบบประเมินและเกณฑ์การประเมินแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert Scale)

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามากำหนดโครงสร้างขอบเขตของเนื้อหาของแบบประเมินคุณภาพของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning และกำหนดเกณฑ์การประเมินแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert Scale) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน มีดังนี้

5	หมายถึง	มากที่สุด
4	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	น้อย
1	หมายถึง	น้อยที่สุด

3. สร้างแบบประเมินคุณภาพของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3

4. นำแบบประเมินคุณภาพของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นให้ที่ปรึกษาโครงการวิจัย ตรวจสอบความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

5. นำผลการประเมินจากที่ปรึกษาโครงการวิจัยมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Vongruence) โดยมีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าส่วนประกอบของข้อคำถามแบบประเมินมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าส่วนประกอบของข้อคำถามแบบประเมินมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 เมื่อแน่ใจว่าส่วนประกอบของข้อคำถามแบบประเมินไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

6. ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินคุณภาพตามข้อเสนอแนะของที่ปรึกษาโครงการวิจัย เพื่อให้ได้แบบประเมินคุณภาพของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่ถูกต้องที่สุด

7. นำแบบประเมินคุณภาพที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ที่ปรึกษาโครงการวิจัยตรวจสอบอีกครั้งและนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

8. นำแบบทดสอบไปใช้กับประชากรต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้เตรียมผู้เรียนก่อนดำเนินการสอน ผู้วิจัยอธิบายรายวิชา ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนทราบ จากนั้นผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน จำนวน 40 ข้อ

2. ผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้สร้างขึ้น โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

3. เมื่อเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้ผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังเรียน จำนวน 40 ข้อ

4. ตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย มีดังนี้

1. นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน ที่ได้จากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน มาวิเคราะห์ค่าร้อยละ (Percentage) หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง มาทดสอบสถิติค่าที่ t-test for one sample

3. วิเคราะห์แบบประเมินคุณภาพของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.

เกณฑ์แปลความหมาย

4.50-5.00	หมายถึง	มีคุณภาพระดับมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	มีคุณภาพระดับระดับมาก
2.50-3.49	หมายถึง	มีคุณภาพระดับปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	มีคุณภาพระดับน้อย
1.00-1.49	หมายถึง	มีคุณภาพระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) (พิชญ์สินี ชมภูคำ, 2553: 26) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 หาค่าเฉลี่ย (Mean) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553: 33) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน

n แทน จำนวนข้อมูลในกลุ่มนั้น

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553: 60) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนของนักศึกษาแต่ละคน

n แทน จำนวนนักศึกษา

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนเพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (พิชญ์สินี ชมภูคำ, 2553: 206) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 การหาค่าความยากง่าย (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน แบบปรนัย โดยใช้สูตร (พิชญ์สินี ชมภูคำ, 2553: 227) ดังนี้

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ดัชนีความยากง่าย

R แทน จำนวนผู้ที่ทำข้อสอบถูก

N แทน จำนวนผู้ที่ทำข้อสอบทั้งหมด

2.3 ทดสอบค่าเฉลี่ย การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบ t-test (Dependent Sample) (พิชญ์สินี ชมภูคำ, 2553: 148) โดยใช้สูตรดังนี้

$$t = \frac{\sum d}{\sqrt{\frac{n \sum d^2 - (\sum d)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

d แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคู่คะแนน

$\sum d$ แทน ผลรวมทั้งหมดของค่าความแตกต่างระหว่างคู่คะแนน

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning และประเมินคุณภาพในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
3. การประเมินคุณภาพในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

1. ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ที่	คะแนนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning						รวม	คะแนน หลังเรียน
	ใบงานที่ 2	ใบงานที่ 2	ใบงานที่ 3	ใบงานที่ 4	ใบงานที่ 5	ใบงานที่ 6		
							คะแนน 60	คะแนน 40
1	8	9	8	8	7	8	48	35
2	7	8	8	9	8	9	49	36
3	8	9	8	9	7	7	48	31
4	9	8	9	9	8	9	52	32
5	8	7	9	8	9	8	49	34
6	8	8	8	8	8	9	49	34
7	9	9	8	8	9	8	51	35
8	9	8	9	7	8	9	50	34
9	8	9	8	8	7	9	53	31
10	8	8	8	9	8	9	50	32

ตารางที่ 1 (ต่อ)

11	9	8	9	8	9	9	52	35
12	9	8	8	8	8	8	49	33
13	8	9	8	7	8	7	47	34
14	8	8	8	8	7	9	48	31
15	8	8	9	8	8	8	49	33
16	9	8	8	9	9	7	50	32
17	8	9	8	8	7	9	49	35
รวม	141	142	141	139	135	142	840	567
ร้อยละ	82.94	83.53	82.94	81.76	79.41	83.53	82.35	83.38

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning คิดเป็นร้อยละ 82.35 และมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนโดยหาจากคะแนนหลักจากการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning คิดเป็นร้อยละ 83.38 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

แบบทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	T	Sig
ก่อนเรียน	17	8.88	0.78	22.34*	.000
หลังเรียน	17	16.53	0.94		

*มี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนของผลสัมฤทธิ์ผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ก่อนเรียน มีค่าเท่ากับ 8.88 และหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 16.53 ตามลำดับ และพบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. การประเมินคุณภาพในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ตาราง 3 การประเมินคุณภาพในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน			
1. ผู้สอนสร้างความเข้าใจในเนื้อหาที่จะจัดการเรียน การสอน	4.18	0.73	มาก
2. ผู้สอนใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจอยาก เรียนรู้	4.53	0.51	มากที่สุด
3. การใช้สื่อ/อุปกรณ์ ประกอบการนำเข้าสู่บทเรียน	4.35	0.61	มาก
2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้			
4. ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง	4.35	0.85	มาก
5. ผู้เรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสดงความ คิดเห็นตลอดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.76	0.56	มากที่สุด
6. ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการคิดและการแก้ปัญหาภายในกลุ่ม ได้อย่างถูกต้อง	4.24	0.66	มาก
7. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์ เนื้อหาและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	4.65	0.61	มากที่สุด
8. ผู้สอนคอยให้คำชี้แนะและคำปรึกษาผู้เรียนอย่างใกล้ชิด	4.41	0.62	มาก
3. สรุปผลและวัดผล			
9. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาและกิจกรรมที่ได้ จัดขึ้น	4.18	0.73	มาก
10. ผู้สอนมีเครื่องมือวัดผลและประเมินผลผู้เรียนชัดเจน และถูกต้อง	4.71	0.47	มากที่สุด
รวม	4.44	0.64	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ผู้เรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสดงความคิดเห็นตลอดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.76$) รองลงมา คือ ผู้สอนมีเครื่องมือวัดผลและประเมินผลผู้เรียนชัดเจนและถูกต้อง ($\bar{X} = 4.71$) และผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์เนื้อหาและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} =$

4.65) ตามลำดับ ซึ่งผลการประเมินคุณภาพในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษารายวิชาสถิติภาษาในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning และประเมินคุณภาพในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาสถิติภาษาในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาสถิติภาษาในวรรณกรรมไทย โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 5 แผน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning เป็นแบบวัดปรนัยชนิดเลือก 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ
3. แบบประเมินคุณภาพของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาสถิติภาษาในวรรณกรรมไทย

สรุปผลการวิจัย

1. ผลคะแนนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning คิดเป็นร้อยละ 82.35 และมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนโดยหาจากคะแนนหลักจากการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning คิดเป็นร้อยละ 83.38
2. ผลค่าเฉลี่ยคะแนนของผลสัมฤทธิ์ผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ก่อนเรียน มีค่าเท่ากับ 8.88 และหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 16.53 ตามลำดับ และพบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลการประเมินคุณภาพของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ผู้เรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสดงความคิดเห็นตลอดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.76$) รองลงมา คือ ผู้สอนมีเครื่องมือวัดผลและประเมินผลผู้เรียนชัดเจนและถูกต้อง ($\bar{X} = 4.71$) และผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์เนื้อหาและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.65$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รายวิชาสถิติภาษาในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. จากผลคะแนนหลังการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ผู้เรียนมีผลคะแนนหลังเรียนสูงขึ้น หลังจากการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ทำให้

เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ซึ่งเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ในการจัดกิจกรรมให้แก่ผู้เรียน จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้ได้เน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมตั้งแต่เริ่มต้นถึงจบกิจกรรม ซึ่งระหว่างการจัดกิจกรรมผู้เรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้และร่วมแสดงความคิดเห็นในหัวข้อที่ผู้สอนกำหนดให้ ผู้เรียนสามารถที่จะแก้ปัญหาในการทำกิจกรรมภายในกลุ่มได้ถูกต้อง และสามารถทำกิจกรรมกลุ่มให้สำเร็จได้โดยการออกมานำเสนอให้แก่ผู้เรียนกลุ่มอื่นได้รับรู้และเกิดความเข้าใจในเรื่องที่ทุกกลุ่มออกมานำเสนอ ตลอดจนสามารถซักถามได้ ซึ่งผู้สอนคอยให้คำชี้แนะและเพิ่มเติมความรู้ให้แก่ผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการศึกษาความรู้ในเรื่องต่อไปได้ จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งนี้ ทำให้เห็นถึงความสำคัญของการจัดการเรียนจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งพลอยไพลิน นิลกรณ (2560: 5) กล่าวว่า ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกแบบ Active Learning ส่งเสริมการมีอิสระทางด้านความคิด และการกระทำของผู้เรียน การมีวิจารณญาณ และการคิดสร้างสรรค์ ผู้เรียนจะมีโอกาสมีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง และมีการใช้วิจารณญาณ ในการคิด และตัดสินใจในการปฏิบัติกิจกรรมนั้น มุ่งสร้างให้ผู้เรียนเป็นผู้กำกับ ทิศทางการเรียนรู้ ค้นหาสไตล์การเรียนรู้ของตนเอง สู่การเป็นผู้รู้คิด รู้ตัดสินใจด้วยตนเอง (Metacognition) เพราะฉะนั้น Active Learning จึงเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาความคิดขั้นสูง (Higher Order Thinking) ในการมีวิจารณญาณ การวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา การประเมิน ตัดสินใจ และการสร้างสรรค์ และได้สอดคล้องกับงานวิจัยจักรพงษ์ วรสาร (บทคัดย่อ: 2564) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเหล่าหนาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning ส่งเสริมความสามารถในด้านการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเหล่าหนาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคามเขต 1 ผลการวิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนย่อย ดังนี้ 1) ขั้นสังเกตรวบรวมข้อมูล 2) ขั้นคิดวิเคราะห์ 3) ขั้นปฏิบัติและสรุปความรู้ 4) ขั้นสื่อสาร และนำเสนอ และ 5) ขั้นสื่อสารและนำเสนอ และผลการศึกษาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนหลังเรียน ทั้ง 3 วงจรปฏิบัติการ พบว่า วงจรปฏิบัติ ที่ 1 มี คะแนนเฉลี่ย 46.14 คิดเป็นร้อยละ 67.86 วงจรปฏิบัติ ที่ 2 มี คะแนนเฉลี่ย 48.86 คิดเป็นร้อยละ 71.85 และวงจรปฏิบัติที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ย 52.71 คิดเป็นร้อยละ 77.52 จากนักเรียนจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. จากผลค่าเฉลี่ยคะแนนของผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทำให้เห็นว่าในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้ตามเทคโนโลยี และให้ตรงในการใช้ชีวิตในปัจจุบันของผู้เรียน และที่สำคัญควรให้ผู้เรียนได้พัฒนาความคิด สามารถที่จะเรียนรู้แบบร่วมมือจากการจัด

กิจกรรมกลุ่ม เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความสามารถของตนเองให้ได้มากที่สุด ซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้น ผู้เรียนสามารถที่จะนำเสนอความคิดของตนเองได้อย่างเต็มที่ แล้วนำความคิดของทุกคนภายในกลุ่มมารวมเป็นหนึ่งเดียว การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบนี้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ผู้สอนได้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นหลังจากที่ได้ศึกษาค้นคว้าร่วมกับผู้เรียนคนอื่น ๆ ได้ ซึ่งผู้สอนได้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งสุชาติ ทองอินทร์ (2551: 69) ได้สรุปความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า เป็นความรู้ ทักษะ และความสามารถต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายหลังที่นักเรียนได้รับการฝึกฝนและอบรมสั่งสอนในเรื่องที่เรียนมาแล้ว อันมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และได้สอดคล้องกับงานวิจัยของวรัญญา เสนสม (บทคัดย่อ: 2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active learning โดยใช้สื่อมัลติมีเดียเรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active learning โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ $E1/E2 = 80/80$ และเพื่อเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active learning โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active learning โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนทดสอบของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการประเมินคุณภาพของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้เรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสดงความคิดเห็นตลอดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนมีเครื่องมือวัดผลและประเมินผลผู้เรียนชัดเจนและถูกต้อง และผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์เนื้อหาและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ทำให้เห็นว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพราะผู้เรียนได้ลงมือศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งทุกขั้นตอนผู้สอนได้คอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด พร้อมกับเพิ่มเติมในส่วนของเนื้อหาที่ผู้เรียนไม่เข้าใจ ซึ่งไชยยศ เรืองสุวรรณ (2553: 13) ได้กล่าวถึงลักษณะของการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning ว่าเป็นการเรียนการสอนที่พัฒนาศักยภาพทางสมอง ได้แก่ การคิด การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ สามารถเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนทั้งในด้านการสร้างองค์ความรู้ การสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน การมีวินัยในการทำงาน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูลข่าวสาร หรือสารสนเทศ และหลักการความคิดรวบยอด ในขณะเดียวกันผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง เพราะความรู้เกิดจากประสบการณ์ การสร้างองค์ความรู้ และการสรุปบทวนของผู้เรียน และได้สอดคล้องกับงานวิจัยของพนิตนันท์ เขตวิทย์ (บทคัดย่อ: 2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์

ตอนนารายณ์ปราบหนทก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ร่วมกับการใช้บอร์ดเกม เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีเรื่อง รามเกียรติ์ตอน นารายณ์ปราบหนทก เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ร่วมกับการใช้บอร์ดเกม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ร่วมกับการใช้บอร์ดเกม อยู่ในระดับมากที่สุด

จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ซึ่งได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยผู้สอนได้ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งผู้สอนคอยทำหน้าที่แนะนำและให้คำปรึกษา จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งนี้ สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนได้รู้จักคิด วิเคราะห์ การแก้ปัญหา ร่วมกัน การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นได้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ควรนำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่นักศึกษาในระดับ
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ควรนำรูปแบบอื่นมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่นักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาได้มีการเรียนรู้ที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ นักศึกษาทุกรายวิชา โดยคำนึงถึงความเหมาะสมในรูปแบบ เพื่อกระตุ้นให้ นักศึกษามีความสนใจที่จะเรียนรู้ รวมถึงได้รับความรู้ในเนื้อหาวิชาได้อย่างเต็มที่
2. ควรนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ในรูปแบบอื่นมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ นักศึกษาในรายวิชา รายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย เพื่อให้ นักศึกษาได้มีโอกาสเรียนรู้ ฝึกฝน ลงมือปฏิบัติได้ด้วยตนเอง

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2562). *คู่มือบริหารจัดการเวลาเรียน ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง .
- กาญจนา เกียรติประวัติ. (2542). *วิธีสอนทั่วไปและทักษะการสอน*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- จรรยา ดาสา. (2552). 15 เทคนิคในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้เชิงรุก. *นิตยสาร สสวท.*: 36(163): 72-76.
- จักรพงษ์ วรสาร. (2564). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเหล่าหวาด*. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- จินตนา วงศ์อำไพ. (2551). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนและนิสัยรักการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู*. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา/พระนครศรีอยุธยา.
- จิราภรณ์ หนูสวัสดิ์. (2554). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการผ่านเว็บตามแนวทฤษฎีการขยายความคิด เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสามารถในการแก้ปัญหา และการถ่ายโยงการเรียนรู้ของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา*. ดุษฎีนิพนธ์ ปรัชญา ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2550). *การประเมินการเรียนรู้*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2553). *การใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ: เนรมิตการพิมพ์.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2553). *เทคโนโลยีการศึกษา: ทฤษฎีและการวิจัย*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรี้นติ้งเฮ้าส์.
- ณัชนัน แก้วชัยเจริญกิจ. (2550). *ภาวะผู้นำและนวัตกรรมทางการศึกษา: บทบาทของครูกับ Active Learning*. สืบค้นจาก <http://www.pochanukul.com> ข้อมูลเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2566.
- ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ. (2555). *การเรียนรู้แบบกระตือรือร้น (Active Learning)*. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://pirun.ku.ac.th/g4986066/activet.pdf>. 1 มีนาคม 2566.

- พินกร บัวชู. (2561). การศึกษาความคิดเห็นของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรพยาบาล
ศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในศตวรรษที่ 21. *วารสารพยาบาลศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 30(3), 26-37.
- นิตยา เดวิเลาะ. (2551). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่
2 โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุดมาตราตัวสะกดไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและ
การสอน). ฉะเชิงเทรา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- เบญจมาศ อยู่เป็นแก้ว. (2548). *การสอนแบบบูรณาการ Integrated Instruction*. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- พลอยไพลิน นิลกรรณ์. (2560). *แนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก Active Learning โครงการการ
นิเทศการจัดการเรียนรู้เชิงรุกโดยใช้กระบวนการชี้แนะและการเป็นพี่เลี้ยง*. ลำปาง:
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35.
- พิชญ์สินี ชมพูคำ. (2553). *สถิติเพื่อการวิจัย*. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงใหม่.
- พิศเพลิน เขียนหวาน และวิจิต บุญสนอง (2553). *ผลการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการสำหรับ
นักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพ
ครู*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- พิชิต ฤทธิจรูญ. (2545). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: แฮสส์ ออฟ เคอร์มมีส์.
- แพรวทิพย์ พุดเพระ. (2561). *ผลการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์เรื่อง ระบบจำนวนเต็ม โดยใช้การ
จัดการเรียนรู้แบบ Active learning ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไพโรจน์ คะเชนทร์. (2556). *การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน*. สืบค้นจาก www.wattoongpel.com
Sarawichakarn/ wichakarn/1-10 การวัดผลสัมฤทธิ์ทาง การ เรียน 10.pdf.
- มนตรี ศิริจันทร์ชื่น. (2554). *การสอนนักศึกษาในกลุ่มใหญ่ในรายวิชา Gsoc 2101 ชุมชนกับการพัฒนา
โดยใช้การสอนแบบ Active Learning และการใช้บทเรียนแบบ e-learning*.
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่.
- รสริน พันธุ์ (2550). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่
ได้รับการสอนตามหลักการเรียนเพื่อรอบรู้ โดยใช้ของเล่นเชิงวิทยาศาสตร์*.
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่/เชียงใหม่
- รุ่งภรณ์ กล้ายประยงค์. (2563). *การจัดการเรียนรู้เชิงรุกในสาระการเรียนรู้การศึกษาค้นคว้าด้วย
ตนเอง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- วรัญญา เสนสม. (2563). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ *Active Learning* โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. ศึกษาศาตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วารุณี คงมันกลาง. (2553). การสอนแบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- วิเศษ ชินวงศ์. (2544). การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ. วิชาการ. 4 (10): 27 – 33.
- ศิริชัย นามบุรี. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของผู้เรียนโดยใช้กิจกรรมหนังสืออิเล็กทรอนิกส์และบทเรียนสำเร็จรูปอิเล็กทรอนิกส์ในสภาพแวดล้อม แบบอีเลิร์นนิ่งผ่านโปรแกรม Moodle. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- สถาพร พงษ์พิกุล. (2558). คุณภาพผู้เรียน เกิดจากกระบวนการเรียนรู้. สาระแก้ว: คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว.
- สมปอง จันทคง. (2562). ผู้บริหารสถานศึกษายุคใหม่ที่ครูต้องการ.
<http://www.krubannok.com/blog/34543>. วันที่สืบค้น 3 มีนาคม 2566.
- สิริพัชร เจริญวโรจน์ (2549 “เกาะติดหลักสูตร: การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ”. วิชาการ. 9(1), 63–71.
- สิริสรณ์ สิทธิรินทร์. (2554). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และแรงจูงใจในการแลกเปลี่ยนความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการจัดการความรู้ . มหาวิทยาลัยเชียงใหม่/เชียงใหม่.
- สุชาติ แก้วพิกุล. (2555). การพัฒนากิจกรรมคณิตศาสตร์ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างกระตือรือร้น โดยเน้นการเรียนรู้เป็นคู่ร่วมกับการบริหารสมอง เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ. ปรินานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุพัตรา เกษมเรืองกิจ. (2551). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดเห็น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง นพบุรีศรีนครพิงค์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่: เชียงใหม่.
- สุพจน์ แก้วบุตดี. (2551). ผลการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และการคิดอย่างเป็นระบบ วิชาพลศึกษา หัวข้อเรื่อง โภชนาการสำหรับการออกกำลังกายและการควบคุมน้ำหนัก. ขอนแก่น: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ขอนแก่น.
- อรัญญา สุธานีโนบล. (2545). การสอนแบบบูรณาการ. วิชาการ. 5 (12), 20–26.
- อัญชลี สารัตนะ. (2542). “การศึกษาแบบบูรณาการ = Integrative Education”. วิชาการ. 2 (12), 29-31.

Robin Fogarty. (2002). *How to Integrate the Curricula*. Illinois: Skylight Professional Development.

ภาคผนวก ก

ภาคผนวก ก

ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ที่ ๖๑๔๕/๒๕๖๖
เรื่อง แต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เพื่อให้การดำเนินการวิจัยและการตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการทำวิจัย ของ อาจารย์ ดร.สุกัญญา ขลิบเงิน อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เรื่อง “ผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ ๓ ในรายวิชาภาษาไทยในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ” เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือการวิจัย ดังต่อไปนี้

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

๑. อาจารย์ ดร.บุญทิวา สิริขยานุกุล	อาจารย์คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
๒. อาจารย์ ดร.ธีรรัตน์ จับใจนาย	อาจารย์ประจำ
College of Humanities Jilin University
๓. อาจารย์ ดร.วรรณวิรัตน์ ตุงคะเวทย์	อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรชัย มุ่งไธสง)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ภาคผนวก ข

แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาสีลาภาษาในวรรณกรรมไทย

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง ความหมายลีลาภาษาในวรรณกรรม
เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566
ผู้สอน : อาจารย์ ดร.สุกัญญา ขลิบเงิน

1. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

พื้นฐานลีลาภาษาด้านการใช้คำและการใช้ประโยค เป็นหัวใจของการประพันธ์เพราะทำให้งานเขียนมีเสน่ห์และคุณค่าจนเกิดเป็นสไตล์หรือท่วงทำนองการเขียนขึ้นมา ก่อนที่จะเข้าใจพื้นฐานลีลาภาษาด้านการใช้คำและการใช้ประโยค ควรมีความรู้ความเข้าใจในเบื้องต้น 2 ประเด็น คือ ความหมายของลีลาภาษาในวรรณกรรม และการศึกษาลีลาภาษาด้านการใช้คำและการใช้ประโยค

2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. อธิบายความหมายและประเภทของลีลาภาษาได้ (K)
2. วิเคราะห์ลีลาภาษาด้านการใช้คำและประโยค(P)
3. ให้ความร่วมมือในการเรียน (A)

3. สาระการเรียนรู้

ความหมายของลีลาภาษา, ท่วงทำนองการเขียนลีลาภาษาในวรรณกรรม และด้านการใช้ประโยค ทางเสียงของผู้แต่ง

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ผู้เรียนสามารถอธิบายความหมายของลีลาภาษา ท่วงทำนองการเขียนลีลาภาษาในวรรณกรรม และด้านการใช้ประโยค ทางเสียงของผู้แต่งได้
2. ผู้เรียนสามารถในการวิเคราะห์ท่วงทำนองการเขียนลีลาภาษาในวรรณกรรม และด้านการใช้ประโยค ทางเสียงของผู้แต่งได้
3. ผู้เรียนสามารถยกตัวอย่างท่วงทำนองการเขียนลีลาภาษาในวรรณกรรม และด้านการใช้ประโยค ทางเสียงของผู้แต่งได้

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
เรื่อง ความหมายลีลาภาษาในวรรณกรรม ชนิดปรนัย จำนวน 10 ข้อ

ขั้นที่ 1 ระบุคำถาม (Learning to Question)

1. ผู้สอนถามผู้เรียนว่า “ลีลาภาษาในวรรณกรรมหมายถึงอะไร”

แนวคำตอบ

ลีลาภาษาในวรรณกรรม หมายถึง การที่ผู้อ่านพิจารณาว่าผู้แต่งมีวิธีการสร้างงานเขียนของตนให้มีชีวิตน่าอ่าน มีความแปลกใหม่ต่างไปจากงานของคนอื่น

2. ผู้เรียนคิดว่าลีลาภาษามีความสำคัญในงานเขียนหรือไม่ เพราะเหตุใด

แนวคำตอบ

มีความสำคัญ เพราะทำให้งานเขียนน่าอ่านมากยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 2 ขั้นแสวงหาสารสนเทศ (Learning to search)

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนรวมกลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน จำนวน 4 กลุ่ม ตามความสมัครใจ จากนั้นให้ผู้เรียนศึกษาความรู้เรื่อง ลีลาภาษาในวรรณกรรม ในหนังสือเรียน หน้าที่ 1-16 เมื่อศึกษาเสร็จเรียบร้อยให้ส่งตัวแทนออกมาสรุปความรู้หน้าชั้นเรียน โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนดประเด็นในการศึกษาดังนี้

กลุ่มที่ 1 ศึกษาความหมายและประเภทของลีลาภาษา

กลุ่มที่ 2 ศึกษาท่วงทำนองและลีลาทำนองเขียน

กลุ่มที่ 3 ศึกษาลีลาภาษาด้านการใช้คำและความหมาย

กลุ่มที่ 4 ศึกษาลีลาภาษาด้านการใช้ประโยค

2. เมื่อตัวแทนผู้เรียนทั้ง 4 กลุ่ม ได้ออกมานำเสนอความรู้จากการศึกษาตามประเด็นที่ผู้สอนได้กำหนดให้เรียบร้อยแล้ว ผู้สอนอ่านท่วงทำนองเขียนของ มรว.ศีกฤทธิ ปราโมช ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ โดยให้ผู้เรียนทุกคนร่วมกันวิเคราะห์ โดยผู้สอนสรุปใจและอธิบายเนื้อหาเพิ่มเติม

..การแสดงโขนละครไทยนั้น ต้องขึ้นต้นด้วยการโหมโรงทุกครั้งไป เพลงโหมโรงนั้นประกอบด้วยเพลงต่าง ๆ ที่ต้องใช้ในการรำละคร และเพลงหน้าพาทย์ต่าง ๆ บางเพลงที่ยาวก็ตัดย่อให้สั้นลง แต่บางเพลงที่ไม่สามารถจะตัดได้ เช่น เพลงบาทสกุณีกีเล่นเต็มทั้งเพลงในการโหมโรง เพลงโหมโรงนั้นเริ่มต้นด้วยเพลงสาธุการ ซึ่งถือว่าเป็นเพลงหน้าพาทย์สูงที่สุด เป็นเพลงที่ใช้เป็นเพลงแรกในการไหว้ครูโขนละคร เมื่อเพลงสาธุการขึ้นแล้ว ผู้แสดงโขนละครที่อยู่หลังโรงก็ต้องไหว้ครู และระลึกถึงคุณครูพร้อมกัน...

แนวคำตอบ

ท่วงทำนองเขียนแบบเรียบ ๆ เป็นท่วงทำนองเขียนที่ใช้คําง่าย ๆ ชัดเจน การผูกประโยคไม่ซับซ้อนทำให้อ่านง่าย เข้าใจได้ทันที ไม่ต้องเสียเวลาขบคิดมากนัก

ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างความรู้ (Learning to Construct)

1. ให้ผู้เรียนกลุ่มเดิม จำนวน 4 กลุ่ม นำนวนิยายเรื่อง ดงคนดิบ โดยให้นักศึกษาทุกกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์ตามหัวข้อที่กำหนดให้ จากนั้นให้ส่งตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียนร่วมกันเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติม โดยกำหนดเรื่องของแต่ละกลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ด้านท่วงทำนองการเขียน

กลุ่มที่ 2 ด้านการใช้คำ

กลุ่มที่ 3 ด้านการใช้ความหมาย

กลุ่มที่ 4 ด้านการใช้ประโยค

2. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทและแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง ลีลาภาษาในวรรณกรรม ชนิดปรนัย จำนวน 10 ข้อ

ขั้นที่ 4 ขั้นสื่อสาร (Learning to Communicate)

1. ตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมานวนิยาย 1 คน และวิเคราะห์ลีลาภาษาในวรรณกรรมตามหัวข้อ 1 คน หน้าชั้นเรียน ทั้งหมด 4 กลุ่ม

ขั้นที่ 5 ขั้นตอบแทนสังคม (Learning to Construct)

1. ผู้เรียนนำความรู้ที่รับไปประยุกต์ใช้ เพิ่มพูนความรู้และนำความรู้ไปแลกเปลี่ยนกับสมาชิกกลุ่มอื่น ๆ

7. ชิ้นงาน/ภาระงาน

-ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท เรื่อง ลีลาภาษาในวรรณกรรม หน้า 17

8. สื่อและแหล่งเรียนรู้

เอกสารประกอบการสอนรายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรม และนวนิยายอสรพิษและเรื่องอื่นๆ ของแดนอรัญ แสงทอง

9. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. อธิบายหลักการอ่านจับใจความสำคัญจากบทความได้ (K)	ทดสอบหลังเรียน เรื่อง ความหมายลีลาภาษาในวรรณกรรมชนิดปรนัย จำนวน 10	แบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง ความหมายลีลาภาษาในวรรณกรรมชนิดปรนัย จำนวน 10 ข้อ	คะแนนเต็ม 10 คะแนน จะต้องได้ 5 คะแนนขึ้นไปจึงจะผ่านการประเมิน
2. วิเคราะห์ลีลาด้านการใช้คำและประโยคได้ (P)			
3. มีความกระตือรือร้นในการเรียน (A)			

บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ความหมายลีลาภาษาในวรรณกรรม

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา และอุปสรรค

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....อาจารย์ผู้สอน

(นางสาวสุกัญญา ขลิบเงิน)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

แบบทดสอบก่อนเรียน

คำชี้แจง ข้อสอบปรนัยมีทั้งหมด 10 ข้อ 4 ตัวเลือก ก ข ค ง ให้เลือกตอบข้อที่ถูกต้องที่สุด
เพียงคำตอบเดียวเท่านั้น 10 คะแนน

1. ลีลาภาษามีความหมายว่าอย่างไร
 - ก. ลีลาหรือท่วงทำนองเขียน เป็นลักษณะเฉพาะตัวของนักเขียน
 - ข. ลีลาหรือท่วงทำนองเขียนของนักเขียนที่กำหนดไว้จากสำนักราชบัณฑิต
 - ค. ลีลาหรือท่วงทำนองเขียนที่เกิดจากการปรับของนักเขียนคนใดคนหนึ่ง
 - ง. ลีลาหรือท่วงทำนองเขียนที่หนึ่งคนสามารถเขียนได้หลายแบบ
2. “อนิจจาน้ำตาเอ๋ย กระไรเลยซึ่งไม่เวทนา ไม่มีความเมตตาปราณี จะขอโอกาสพอฟังพระ
พักตร์พระราชสามีให้เต็มเนตรก็ไม่ใคร่จะได้ แกล้งไหลหลังปลงไปไม่หยุดยั้ง” จากตัวอย่างที่
กล่าวมานี้เป็นลักษณะการเขียนท่วงทำนองแบบใด
 - ก. ท่วงทำนองเขียนแบบเรียบ
 - ข. ท่วงทำนองเขียนแบบกระชับรัดกุม
 - ค. ท่วงทำนองเขียนแบบเข้มข้น
 - ง. ท่วงทำนองเขียนแบบสูงส่ง
3. ข้อใดคือลีลาทำนองการเขียนที่ดี
 - ก. ความแจ่มแจ้ง ความถูกต้องและความบริสุทธิ์ ความตรงต่อความหมาย ความมีน้ำหนัก
 - ข. ความกลมกลืน ความสูงส่ง ความตรงต่อความหมาย ความประชดประชัน
 - ค. ความแจ่มแจ้ง ความถูกต้องและความบริสุทธิ์ ความตรงต่อความหมาย ความหยอกล้อ
 - ง. ความตรงต่อความหมาย ความสูงส่ง ความกลมกลืน ความเสียดสี
4. นักเขียนที่เขียนหนังสือโลดโผน แสดงตนเป็นผู้หยั่งรู้ดินฟ้ามหาสมุทร เป็นการเขียนแบบใด
 - ก. ทำนองเขียนสั้นและตรงจุดหมาย
 - ข. ทำนองเขียนแบบอวดรู้
 - ค. ทำนองเขียนแบบรกรำ
 - ง. ทำนองเขียนอ่อนและจี๊ดจ๊าด
5. นักเขียนที่ใช้คำมากมายแสดงความคิดเพียงเล็กน้อย ทำนองอย่างนี้ถือกันว่าไม่ดี บางทีใช้คำ
ตำหนิว่าฟุ่มเฟือย เป็นการเขียนแบบใด
 - ก. ทำนองเขียนสั้นและตรงจุดหมาย
 - ข. ทำนองเขียนแบบรกรำ
 - ค. ทำนองเขียนแบบหลวม ๆ

- ง. ทำนองเขียนอ่อนและจัดชิด
6. นักเขียนที่มีวิธีเขียนที่เขียนพอได้ความ แต่ขาดรสชาติไม่ชวนอ่าน เป็นการเขียนแบบใด
- ก. ทำนองเขียนแบบหลวม
- ข. ทำนองเขียนแบบจู้จี้
- ค. ทำนองเขียนอ่อนและจัดชิด
- ง. ทำนองเขียนสั้นและตรงจุดหมาย
7. ข้อใดมีการใช้คำแสดงความหมายนัยประหวัด
- ก. เผือกมันเป็นอาหารประเภทแป้ง
- ข. ชีวิตนี้ยังมีสายรุ้งสวยเสมอ
- ค. ปลาไหลตัวนั้นยาวและลื่น
- ง. แก้อั่วตัวนั้นเก่าและหักด้วย
8. คำข้อใดใช้ได้ทั้งความหมายนัยตรงกับความหมายนัยประหวัดทุกคำ
- ก. เส้นตาย เส้นตึง เส้นตื้น
- ข. เส้นทาง เส้นใย เส้นเลือด
- ค. เส้นรอบวง เส้นผ่าศูนย์กลาง เส้นลึก
- ง. เส้นรอบวง เส้นขนาน เส้นสาย
9. ข้อใดไม่ใช่คำมีศักดิ์
- ก. ตีน
- ข. หัว
- ค. กิน
- ง. เล่น
10. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของคำรูปธรรม
- ก. ดำ
- ข. เปรี๊ยะ
- ค. หอม
- ง. บุญ

แบบทดสอบหลังเรียน

คำชี้แจง ข้อสอบปรนัยมีทั้งหมด 10 ข้อ 4 ตัวเลือก ก ข ค ง ให้เลือกตอบข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียง
คำตอบเดียวเท่านั้น 10 คะแนน

1. ลีลาภาษามีความหมายว่าอย่างไร
 - ก. ลีลาหรือท่วงทำนองเขียน เป็นลักษณะเฉพาะตัวของนักเขียน
 - ข. ลีลาหรือท่วงทำนองเขียนของนักเขียนที่กำหนดไว้จากสำนักราชบัณฑิต
 - ค. ลีลาหรือท่วงทำนองเขียนที่เกิดจากการปรับของนักเขียนคนใดคนหนึ่ง
 - ง. ลีลาหรือท่วงทำนองเขียนที่หนึ่งคนสามารถเขียนได้หลายแบบ
2. ข้อใดคือลีลาทำนองการเขียนที่ดี
 - ก. ความแจ่มแจ้ง ความถูกต้องและความบริสุทธิ์ ความตรงต่อความหมาย ความมีน้ำหนัก
 - ข. ความกลมกลืน ความสูงส่ง ความตรงต่อความหมาย ความประชิดประชัน
 - ค. ความแจ่มแจ้ง ความถูกต้องและความบริสุทธิ์ ความตรงต่อความหมาย ความหยอกล้อ
 - ง. ความตรงต่อความหมาย ความสูงส่ง ความกลมกลืน ความเสียดสี
3. นักเขียนที่เขียนหนังสือโลดโผน แสดงตนเป็นผู้หยั่งรู้ดินฟ้ามหาสมุทร เป็นการเขียนแบบใด
 - ก. ทำนองเขียนสั้นและตรงจุดหมาย
 - ข. ทำนองเขียนแบบอวดรู้
 - ค. ทำนองเขียนแบบรกรำ
 - ง. ทำนองเขียนอ่อนและจี๊ดจ๊าด
4. นักเขียนที่ใช้คำมากมายแสดงความคิดเพียงเล็กน้อย ทำนองอย่างนี้ถือกันว่าไม่ดี บางทีใช้คำ
ดำเนินว่าฟุ่มเฟือย เป็นการเขียนแบบใด
 - ก. ทำนองเขียนสั้นและตรงจุดหมาย
 - ข. ทำนองเขียนแบบรกรำ
 - ค. ทำนองเขียนแบบหลวม ๆ
 - ง. ทำนองเขียนอ่อนและจี๊ดจ๊าด
5. “อนิจจาน้ำตาเอ๋ย กระไรเลยซึ่งไม่เวทนา ไม่มีความเมตตาปราณี จะขอโอกาสพองเพ่งพระ
พักตร์พระราชสามีให้เต็มเนตรก็ไม่มีใครจะได้ แกล้งไหลหลังปลั่งไปไม่หยุดยั้ง” จากตัวอย่างที่
กล่าวมานี้เป็นลักษณะการเขียนท่วงทำนองแบบใด
 - ก. ท่วงทำนองเขียนแบบเรียบ
 - ข. ท่วงทำนองเขียนแบบกระชับรัดกุม
 - ค. ท่วงทำนองเขียนแบบเข้มข้น
 - ง. ท่วงทำนองเขียนแบบสูงส่ง

6. นักเขียนที่มีวิธีเขียนที่เขียนพอได้ความ แต่ขาดรสชาติไม่ชวนอ่าน เป็นการเขียนแบบใด
 - ก. ทำนองเขียนแบบหลวม
 - ข. ทำนองเขียนแบบจืด
 - ค. ทำนองเขียนอ่อนและจี๊ดจ๊าด
 - ง. ทำนองเขียนสั้นและตรงจุดหมาย
7. ข้อใดมีการใช้คำแสดงความหมายนัยประหวัด
 - ก. เผือกมันเป็นอาหารประเภทแป้ง
 - ข. ชีวิตนี้ยังมีสายรุ้งสวยเสมอ
 - ค. ปลาไหลตัวนั้นยาวและลื่น
 - ง. แก้อั้วตัวนั้นเก่าและหักด้วย
8. คำข้อใดใช้ได้ทั้งความหมายนัยตรงกับความหมายนัยประหวัดทุกคำ
 - จ. เส้นตาย เส้นตึง เส้นตื้น
 - ฉ. เส้นทาง เส้นใย เส้นเลือด
 - ช. เส้นรอบวง เส้นผ่าศูนย์กลาง เส้นลึก
 - ซ. เส้นรอบวง เส้นขนาน เส้นสาย
9. ข้อใดไม่ใช่คำมีศักดิ์
 - จ. ตีน
 - ฉ. หัว
 - ช. กิน
 - ซ. เล่น
10. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของคำรูปธรรม
 - ก. ดำ
 - ข. เปรี๊ยะ
 - ค. หอม
 - ง. บุญ

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

1. ก
2. ง
3. ก
4. ข
5. ข
6. ค
7. ก
8. ก
9. ง
10. ง

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

1. ก
2. ก
3. ข
4. ข
5. ง
6. ค
7. ก
8. ก
9. ง
10. ง

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง ลีลาภาษาด้านการใช้โวหารและภาพพจน์
เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566
ผู้สอน : อาจารย์ ดร. สุกัญญา ขลิบเงิน

1. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

พื้นฐานลีลาภาษาด้านการใช้โวหารและภาพพจน์ เป็นหัวใจของการประพันธ์เพราะทำให้งานเขียนมีเสน่ห์และคุณค่าจนเกิดเป็นสไตล์หรือท่วงทำนองการเขียนขึ้นมา ก่อนที่จะเข้าใจพื้นฐานลีลาภาษาด้านการใช้โวหารและภาพพจน์ ควรมีความรู้ความเข้าใจในการเบื้องต้น คือ การศึกษาลีลาภาษาด้านการใช้โวหารและภาพพจน์

2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. อธิบายความหมายด้านการใช้โวหารและภาพพจน์ได้ (K)
2. วิเคราะห์ลีลาภาษาด้านการใช้โวหารและภาพพจน์ได้ (P)
3. ให้ความร่วมมือในการเรียน (A)

3. สาระการเรียนรู้

ความหมาย ลีลาภาษาด้านการใช้โวหารภาพพจน์ประเภทต่าง ๆ

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ผู้เรียนสามารถอธิบายความหมายด้านการใช้โวหารและภาพพจน์ได้
2. ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ลีลาภาษาด้านการใช้โวหารและภาพพจน์ต่าง ๆ ได้
3. ผู้เรียนสามารถยกตัวอย่างลีลาภาษาด้านการใช้โวหารและภาพพจน์ต่าง ๆ ได้

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
เรื่อง ลีลาภาษาด้านการใช้โวหารและภาพพจน์ ชนิดปรนัย จำนวน 10 ข้อ

ขั้นที่ 1 ระบุคำถาม (Learning to Question)

1. ผู้สอนถามผู้เรียนว่า “โวหาร หมายถึงอะไร”

แนวคำตอบ

โวหาร หมายถึง การใช้ถ้อยคำสำนวนอย่างมีชั้นเชิงในการเขียน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจตามจุดมุ่งหมายที่นักเขียนต้องการ

2. ผู้เรียนคิดว่างานเขียนนวนิยายและเรื่องสั้นนั้นลีลาภาษาด้านการใช้โวหารและภาพพจน์มีความจำเป็นต่องานเขียนหรือไม่

แนวคำตอบ

มี เพราะเป็นหัวใจของการประพันธ์เพราะทำให้งานเขียนมีเสน่ห์และคุณค่าจนเกิดเป็นสไตล์หรือท่วงทำนองการเขียนขึ้น

ขั้นที่ 2 ขั้นแสวงหาสารสนเทศ (Learning to search)

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนรวมกลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน จำนวน 4 กลุ่ม ตามความสมัครใจ จากนั้นให้ผู้เรียนศึกษาความรู้เรื่อง ลีลาภาษาด้านการใช้โวหารและภาพพจน์ในหนังสือเรียน หน้า 28-41 เมื่อศึกษาเสร็จเรียบร้อยแล้วให้ส่งตัวแทนออกมาสรุปความรู้หน้าชั้นเรียน โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนดประเด็นในการศึกษา ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ศึกษาความหมายและความหมายและลักษณะของโวหารการเขียน ได้แก่ บรรยายโวหาร พรรณนาโวหาร

กลุ่มที่ 2 ศึกษาลักษณะของโวหารการเขียน ได้แก่ เทศนาโวหาร สาธกโวหาร และอุปมาโวหาร

กลุ่มที่ 3 ศึกษาลีลาการใช้ภาพพจน์ ได้แก่ อุปมา อุปลักษณ์ บุคลาธิษฐาน อติพจน์ นามนัยและสมญานาม

กลุ่มที่ 4 ศึกษาลีลาการใช้ภาพพจน์ ได้แก่ ปฏิทรรศน์ การอ้างอิง การซ้ำคำ ปฏิพจน์ การเล่นเสียง สัทพจน์ และสัญลักษณ์

2. เมื่อตัวแทนผู้เรียนทั้ง 4 กลุ่ม ได้ออกมานำเสนอความรู้จากการศึกษาตามประเด็นที่ผู้สอนได้กำหนดให้เรียบร้อยแล้ว ผู้สอนอ่านตัวอย่างข้อความ เรื่อง ไล่เดือนตาบอดในเขวงกต ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ โดยให้ผู้เรียนทุกคนร่วมกันวิเคราะห์การใช้โวหารและภาพพจน์ โดยผู้สอนสรุปและอธิบายเนื้อหาเพิ่มเติม

“...ต่อเมื่อโมงยามมืดมิดที่สุดก่อนอรุณรุ่งมาถึงและไม่มีน้ำตาเหลืออยู่แม้ แต่หนึ่งหยดข้างใน ขาริยาจึงหยุดร้องให้ ต้นไม้สีดำก็หยุดร้องให้ด้วยเช่นกัน เปลาเปลอยไม่เหลือใบสัก ใบเดียว...”

แนวคำตอบ

พบการใช้ภาพพจน์บุคลาธิษฐานคือ ต้นไม้สีดำหุ้ดร้องไห้ เป็น บุคลาธิษฐานเพราะว่าเป็น การนำต้นไม้มาทำกริยาร้องไห้เหมือนกับคน สำหรับคนวัยหนุ่มสาวอย่าง ผม ซึ่งเคยสัมผัสพื้สพัทยา กับ ระยองเมื่อครั้งที่ยังบริสุทธิ์อยู่ มีความรู้สึกว่ากำลังถูกมือสกปรกกลืนกลืน ถูกข่มขืนคอกจากดนตรีแสบ แก้วหูอย่างไรร่ายาถูกข่มขืนโดยเศษถุงพลาสติกและขยะวิทยาศาสตร์

ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างความรู้ (Learning to Construct)

1. ให้ผู้เรียนกลุ่มเดิม จำนวน 4 กลุ่ม นำนวนิยาย เรื่อง รูปทอง โดยให้นักศึกษาทุกกลุ่ม ร่วมกันวิเคราะห์ตามหัวข้อที่กำหนดให้ จากนั้นให้ส่งตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้น เรียน ผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียนร่วมกันเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติม โดยกำหนดเรื่องของแต่ละกลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 วิเคราะห์การใช้ อุปมา

กลุ่มที่ 2 วิเคราะห์การใช้ อุปลักษณ์

กลุ่มที่ 3 วิเคราะห์การใช้ อติพจน์

กลุ่มที่ 4 วิเคราะห์การใช้ ปฏิทรรศน์ หรือปฏิภาคพจน์

2. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทและแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง สีสานภาษาด้านการใช้โวหาร และภาพพจน์ ชนิดปรนัย จำนวน 10 ข้อ

ขั้นที่ 4 ขั้นสื่อสาร (Learning to Communicate)

1. ตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอโดยการนำตัวอย่างข้อความ 1 คน และวิเคราะห์ ตัวอย่างข้อความ 1 คน หน้าชั้นเรียน ทั้งหมด 4 กลุ่ม

ขั้นที่ 5 ขั้นตอบแทนสังคม (Learning to Construct)

1. ผู้เรียนนำความรู้ที่รับไปประยุกต์ใช้ เพิ่มพูนความรู้และนำความรู้ไปแลกเปลี่ยนกับสมาชิก กลุ่มอื่น ๆ

7. ชิ้นงาน/ภาระงาน

ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท เรื่อง สีสานภาษาด้านการใช้โวหารและภาพพจน์ หน้า 42

8. สื่อและแหล่งเรียนรู้

เอกสารประกอบการสอนรายวิชาสีลาภาษาในวรรณกรรมไทย และนวนิยายรูปทอง

9. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. อธิบายความหมายด้านการใช้ โวหารและภาพพจน์ได้ (K)	ทดสอบหลังเรียน เรื่อง ลีลาภาษาด้านการใช้ โวหารและภาพพจน์ ชนิดปรนัย จำนวน 10	แบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง ลีลาภาษาด้านการ ใช้โวหารและภาพพจน์ ชนิดปรนัย จำนวน 10 ข้อ	คะแนนเต็ม 10 คะแนน จะต้อง ได้ 5 คะแนน ขึ้นไป จึงจะผ่าน การประเมิน
2. วิเคราะห์ลีลาภาษาด้านการใช้ โวหารและภาพพจน์ (P)			
3. ให้ความร่วมมือในการเรียน (A)			

บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง สีสากลด้านการใช้โวหารและภาพพจน์

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา และอุปสรรค

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....อาจารย์ผู้สอน

(นางสาวสุกัญญา ขลิบเงิน)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

แบบทดสอบก่อนเรียน

คำชี้แจง ข้อสอบปรนัยมีทั้งหมด 10 ข้อ 4 ตัวเลือก ก ข ค ง ให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง
คำตอบเดียวเท่านั้น 10 คะแนน

1. ข้อใดใช้โวหารต่างจากข้ออื่น
 - ก. เวลาเพียงสามชั่วโมงที่ออกเดินทางฝ่าความสูงชันของภูเขาสืบทอดมา
เหมือนกับบันาน เสียหนักหนา
 - ข. ยอดเขาสืบทอดมาเป็นพื้นที่ลาดเอียง แทนที่จะมีต้นไม้หนาแน่นเหมือนที่ราบข้างล่าง
 - ค. บริเวณนั้นมีต้นไม้สูงยืนเรียงรายอยู่ห่าง ๆ กันอย่างเจียบเหงาบนพื้นดินค่อนข้างโล่ง
เตียน
 - ง. หมอกและสายลมเย็นเฉียบพัดแรงอยู่ตลอดเวลา พาให้เมฆหมอกขาวโพลนเคลื่อน
ตัวผ่านมา เป็นระยะ
2. “หนูโกรธขึ้นทุกขณะ จนรู้สึกว่ามีกาต้มน้ำเดือดคลั่งๆ อยู่ในอก” จากเรื่อง บ้านพิลึก ของ
ว.วินิจฉัยกุล จากข้อความข้างต้น เป็นโวหารประเภทใด
 - ก. บรรยายโวหาร
 - ข. พรรณนาโวหาร
 - ค. อุปมาโวหาร
 - ง. เทศนาโวหาร
3. “อย่างแรกที่ได้บอกได้เลยคือ บ้านของบอยและบ้านของพี่ก็ปักกำแพงสูงเกือบเท่าตัวบ้านกัน
อยู่หน้าบ้านส่วนบ้านของเราเป็นรั้วตาข่าย แล้วปลูกต้นไม้จันทน์ทึบ” จากเรื่อง บ้านพิลึก
ของ ว.วินิจฉัยกุลจากข้อความ เป็นการใช่วิหารลักษณะใด
 - ก. บรรยายโวหาร
 - ข. พรรณนาโวหาร
 - ค. อุปมาโวหาร
 - ง. เทศนาโวหาร
4. ข้อใดเป็นโวหารภาพพจน์ชนิด ปฏิพากย์
 - ก. แพ้เป็นพระ ชนะเป็นมาร
 - ข. คุณแม่หนาหนักเพียงพสุธา
 - ค. ขอให้คุณแม่มีอายุยืนยาวราวกำแพงเมืองจีน
 - ง. ถึงม้วยดินสิ้นฟ้ามหาสมุทร ไม่สิ้นสุดความรักสมครสมาน
5. ข้อใดคือความหมายของโวหารภาพพจน์แบบบุคลาธิษฐาน
 - ก. การใช้ถ้อยคำที่มีความหมายตรงกันข้ามหรือขัดแย้งกันมากล่าวร่วมกันได้อย่าง
กลมกลืน
 - ข. การใช้ถ้อยคำที่เลียนเสียงธรรมชาติ เพื่อช่วยสื่อให้ผู้รับสารรู้สึกเหมือนได้ยินเสียง
โดยธรรมชาติของสิ่งนั้น ๆ

- ค. การเปรียบเทียบโดยการนำเอาสิ่งไม่มีชีวิตหรือมีชีวิต แต่ไม่ใช่คนมากล่าวถึงราวกับเป็นคนหรือทำกิจอย่างคน
 - ง. การเปรียบเทียบที่เรียกสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยใช้คำอื่นแทนคำที่ใช้เรียกนั้นเกิดจากการเปรียบเทียบและตีความซึ่งใช้กันมานานจนเป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไป
6. ข้อใดมีการใช้โวหารภาพพจน์แบบอติพจน์
- ก. เด็กน้อยเปรียบดั่งผ้าขาวอันบริสุทธิ์
 - ข. เขาร้องไห้จนน้ำตาแทบเป็นสายเลือด
 - ค. ต้นข้าวโน้มตัวลงนอน
 - ง. เสียงลมพัดหวีดหวิว
7. เหตุใดจึงต้องมีการใช้โวหารภาพพจน์ในวรรณคดีและวรรณกรรม
- ก. เพื่อบอกเล่าเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ได้อย่างถูกต้อง
 - ข. เพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจในการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม
 - ค. เพื่อให้ผู้รับสารซาบซึ้งและมีความรู้สึกร่วมตรงตามความปรารถนาของผู้ส่งสาร
 - ง. เพื่อให้ผู้รับสารได้รับความรู้ที่แฝงอยู่ในวรรณคดีและวรรณกรรมเรื่องนั้นอย่างแท้จริง
8. “ตัวเป็นไทย ใจเป็นทาส” เป็นการใช้โวหารแบบใด
- ก. อวพจน์
 - ข. อติพจน์
 - ค. เทศนา
 - ง. ปฏิพากย์
9. “เด็กรุ่นใหม่ไฟแรง” ข้อความนี้ใช้โวหารภาพพจน์ข้อใด
- ก. อุปมา
 - ข. นามนัย
 - ค. ปฏิพากย์
 - ง. สัญลักษณ์
10. “โอย ! ปวดหัวจนหัวจะระเบิดอยู่แล้ว” ข้อความนี้ใช้โวหารภาพพจน์ข้อใด
- ก. อติพจน์
 - ข. นามนัย
 - ค. ปฏิพากย์
 - ง. สัญลักษณ์

แบบทดสอบหลังเรียน

คำชี้แจง ข้อสอบปรนัยมีทั้งหมด 10 ข้อ 4 ตัวเลือก ก ข ค ง ให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง
คำตอบเดียวเท่านั้น 10 คะแนน

1. ข้อใดคือความหมายของโวหารภาพพจน์แบบบุคลาธิษฐาน
 - ก. การใช้ถ้อยคำที่มีความหมายตรงกันข้ามหรือขัดแย้งกันมากล่าวร่วมกันได้อย่างกลมกลืน
 - ข. การใช้ถ้อยคำที่เลียนเสียงธรรมชาติ เพื่อช่วยสื่อให้ผู้รับสารรู้สึกเหมือนได้ยินเสียงโดยธรรมชาติของสิ่งนั้น ๆ
 - ค. การเปรียบเทียบโดยการนำเอาสิ่งไม่มีชีวิตหรือมีชีวิต แต่ไม่ใช่คนมากล่าวถึงราวกับเป็นคนหรือทำกิริยาอาการอย่างคน
 - ง. การเปรียบเทียบที่เรียกสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยใช้คำอื่นแทนคำที่ใช้เรียกนั้นเกิดจากการเปรียบเทียบและตีความซึ่งใช้กันมานานจนเป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไป
2. ข้อใดใช้โวหารต่างจากข้ออื่น
 - ก. เวลาเพียงสามชั่วโมงที่ออกเดินทางฝ่าความสูงชันของภูเขาสลับซับซ้อนขึ้นมาเหมือนกับบนาน เสียนักหนา
 - ข. ยอดเขาสลับซับซ้อนเป็นพื้นที่ลาดเอียง แทนที่จะมีต้นไม้หนาแน่นเหมือนที่ราบข้างล่าง
 - ค. บริเวณนั้นมีต้นไม้สูงยืนเรียงรายอยู่ห่าง ๆ กันอย่างเจิบเหงาบนพื้นดินค่อนข้างโล่งเตียน
 - ง. หมอกและสายลมเย็นเฉียบพัดแรงอยู่ตลอดเวลา พาให้เมฆหมอกขาวโพลนเคลื่อนตัวผ่านมา เป็นระยะ
3. “เด็กรุ่นใหม่ไฟแรง” ข้อความนี้ใช้โวหารภาพพจน์ข้อใด
 - ก. อุปมา
 - ข. นามนัย
 - ค. ปฏิพากย์
 - ง. สัญลักษณ์
4. “หนูโกรธขึ้นทุกขณะ จนรู้สึกว่ามีการต้อนน้ำเดือดคลั่ง ๆ อยู่ในอก” จากเรื่อง บ้านพิลึก ของ ว.วินิจฉัยกุล จากข้อความข้างต้น เป็นโวหารประเภทใด
 - ก. บรรยายโวหาร
 - ข. พรรณนาโวหาร
 - ค. อุปมาโวหาร
 - ง. เทศนาโวหาร
5. ข้อใดเป็นโวหารภาพพจน์ชนิด ปฏิพากย์
 - ก. แพ้เป็นพระ ชนะเป็นมาร
 - ข. คุณแม่หนาหนักเพียงพสุธา

- ค. ขอให้คุณแม่มีอายุยืนยาวร่ำรวยกำแพงบึงเมืองจีน
 - ง. ถึงม้วยดินสิ้นฟ้ามหาสมุทร ไม่สิ้นสุดความรักสมัครสมาน
6. ข้อใดมีการใช้โวหารภาพพจน์แบบอติพจน์
- ก. เด็กน้อยเปรียบดังผ้าขาวอันบริสุทธิ์
 - ข. เขาร้องไห้จนน้ำตาแทบเป็นสายเลือด
 - ค. ต้นข้าวโน้มตัวลงนอน
 - ง. เสียงลมพัดหวีดหวิว
7. เหตุใดจึงต้องมีการใช้โวหารภาพพจน์ในวรรณคดีและวรรณกรรม
- ก. เพื่อบอกเล่าเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ได้อย่างถูกต้อง
 - ข. เพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจในการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม
 - ค. เพื่อให้ผู้รับสารซาบซึ้งและมีความรู้สึกร่วมตรงตามความปรารถนาของผู้ส่งสาร
 - ง. เพื่อให้ผู้รับสารได้รับความรู้ที่แฝงอยู่ในวรรณคดีและวรรณกรรมเรื่องนั้นอย่างแท้จริง
8. “ตัวเป็นไทย ใจเป็นทาส” เป็นการใช่วิหารแบบใด
- ก. อวพจน์
 - ข. อติพจน์
 - ค. เทศนา
 - ง. ปฏิพากย์
9. “โอ๊ย ! ปวดหัวจนหัวจะระเบิดอยู่แล้ว” ข้อความนี้ใช้โวหารภาพพจน์ข้อใด
- ก. อติพจน์
 - ข. นามนัย
 - ค. ปฏิพากย์
 - ง. สัญลักษณ์
10. “อย่างแรกที่ได้บอกได้เลยคือ บ้านของบอยและบ้านของพี่ก็มีกำแพงสูงเกือบเท่าตัวบ้านกัน อยู่หน้าบ้านส่วนบ้านของเราเป็นรั้วตาข่าย แล้วปลูกต้นไม้จันทน์ทึบ” จากเรื่อง บ้านพิลึก ของ ว.วินิจฉัยกุลจากข้อความ เป็นการใช่วิหารลักษณะใด
- ก. บรรยายโวหาร
 - ข. พรรณนาโวหาร
 - ค. อุปมาโวหาร
 - ง. เทศนาโวหาร

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

1. ข
2. ค
3. ก
4. ก
5. ค
6. ข
7. ค
8. ง
9. ง
10. ก

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

1. ค
2. ข
3. ง
4. ค
5. ก
6. ข
7. ค
8. ง
9. ก
10. ก

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง ลีลาภาษาในนวนิยาย
เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566
ผู้สอน : อาจารย์ ดร.สุกัญญา ขลิบเงิน

1. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ลีลาภาษาในนวนิยาย นวนิยายแต่ละเรื่องนั้นย่อมสะท้อนแนวคิด แตกต่างกันไปตามความสนใจและประสบการณ์ของผู้แต่ง ซึ่งสไตล์การเขียนของนักเขียนแต่ละคนก็จะ แตกต่างกันไปตามลักษณะงานเขียน ดังนั้น ก่อนที่จะเข้าใจลีลาภาษาในนวนิยาย ผู้อ่านควรมีความรู้ความเข้าใจในเบื้องต้น 2 ประเด็น คือ ความหมายของนวนิยาย ตัวอย่างการวิเคราะห์ลีลาภาษาในนวนิยาย

2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. อธิบายความหมายของนวนิยายได้ (K)
2. วิเคราะห์ลีลาภาษาในนวนิยายได้ (P)
3. ให้ความร่วมมือในการเรียน (A)

3. สาระการเรียนรู้

ความหมายของนวนิยาย ตัวอย่างการวิเคราะห์ลีลาภาษาในนวนิยาย

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ผู้เรียนสามารถอธิบายความหมายของนวนิยายได้
2. ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ตัวอย่างลีลาภาษาในนวนิยายได้
3. ผู้เรียนสามารถยกตัวอย่างลีลาภาษาในนวนิยายได้

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
เรื่อง ลีลาภาษาในนวนิยาย ชนิดปรนัย จำนวน 10 ข้อ

ขั้นที่ 1 ระบุคำถาม (Learning to Question)

1. ผู้สอนถามผู้เรียนว่า “นวนิยายหมายถึงอะไร”

แนวคำตอบ

นวนิยาย หมายถึง งานเขียนบันเทิงคดี ที่อาจแต่งขึ้นจากจินตนาการของผู้เขียน หรือแต่งจากเค้าความจริง โดยสอดแทรกข้อคิดให้กับผู้อ่าน

2. ผู้เรียนคิดว่าในปัจจุบันนวนิยายได้รับความนิยมหรือไม่ เพราะเหตุใด

แนวคำตอบ

ได้รับความนิยม เพราะเห็นได้จากจำนวนผู้แต่งและจำนวนหนังสือนวนิยายที่มีปริมาณเพิ่มมากขึ้น

ขั้นที่ 2 ขั้นแสวงหาสารสนเทศ (Learning to search)

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนรวมกลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน จำนวน 4 กลุ่ม ตามความสมัครใจ จากนั้นให้ผู้เรียนศึกษาความรู้เรื่อง ลีลาภาษาด้านการใช้โวหารและภาพพจน์ในหนังสือเรียน หน้า 46-54 เมื่อศึกษาเสร็จเรียบร้อยแล้วให้ส่งตัวแทนออกมาสรุปความรู้หน้าชั้นเรียน โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนดประเด็นในการศึกษา ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ศึกษาความหมายความหมายของนวนิยาย

กลุ่มที่ 2 ศึกษาประเภทนวนิยายที่แบ่งตามแนวคิดในการเขียน แบ่งตามเนื้อหาของเรื่อง

กลุ่มที่ 3 ศึกษาประเภทนวนิยายที่แบ่งตามแนวการเขียน แบ่งตามเนื้อหาของตะวันตก

กลุ่มที่ 4 ศึกษาองค์ประกอบของนวนิยาย

2. เมื่อตัวแทนผู้เรียนทั้ง 4 กลุ่ม ได้ออกมานำเสนอความรู้จากการศึกษาตามประเด็นที่ผู้สอนได้กำหนดให้เรียบร้อยแล้ว ผู้สอนอ่านข้อความในนวนิยาย ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบโดยให้ผู้เรียนทุกคนร่วมกันวิเคราะห์ โดยผู้สอนสรุปใจและอธิบายเพิ่มเติม

พล้ง! เสียงแก้วตกกระทบพื้นดังก้องไปทั่วห้อง น้ำส้มคั้นสีเหลืองสาดประดับด้วยเศษ แก้วกระจ่ายไปตามพื้น “เป็นอะไรไปหรือคุณรัฐ” ผู้ชายท่าทางสุภาพสวมกับชุดแต่งกายสีสะอาดตาที่ สวมอยู่หันมาถามเพื่อนร่วมงานที่กำลังสาละวนใช้กระดาษชำระซับน้ำที่เลอะอยู่บนพื้นอย่างเห็นอก เห็นใจ “เอ้อ..ไม่รู้สิริรัช ทำไมผมถึงปัดมันตกจากโต๊ะได้ก็ไม่รู้ ไม่น่าเลย...” คนชื่อรัฐตอบ เสียง กระเส้า “รู้สึกว่าคุณมีท่าทางใจลอยมากนะ มีอะไรไม่สบายใจหรือเปล่าหรือเป็น เพราะว่า ..” “ไม่หรอก ..ขอบคุณนะที่เป็นห่วง” (ณัฐ ศาสตร์ส่องวิทย์, 2536 : 187)

แนวคำตอบ

จากข้อความของนวนิยาย เป็นการเปิดเรื่องโดยใช้บทสนทนา การเปิดเรื่องแบบนี้เรียกว่าเรียกความสนใจได้ดีวิธีหนึ่งถ้า ถ้อยคำที่ตอบโต้กันนั้นน่าสนใจ หรือกระทบใจผู้อ่านทันที และต้องพยายาม เชื่อมโยงบทสนทนานั้น ให้ไปเกี่ยวกับเรื่องราวต่อไปอย่างแนบเนียน หลายเรื่องเปิดเรื่องในรูปแบบ จดหมายซึ่งขอรวบรวมเอาไว้ในแนว นี้ด้วย

ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างความรู้ (Learning to Construct)

1. ให้ผู้เรียนกลุ่มเดิม จำนวน 4 กลุ่ม นำนวนิยาย เรื่อง รูปทองและนางบาป โดยให้นักศึกษาทุกกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์ตามหัวข้อที่กำหนดให้ จากนั้นให้ส่งตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียนร่วมกันเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติม โดยกำหนดเรื่องของแต่ละกลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 วิเคราะห์นวนิยาย เรื่อง รูปทอง

กลุ่มที่ 2 วิเคราะห์นวนิยาย เรื่อง รูปทอง

กลุ่มที่ 3 วิเคราะห์นวนิยาย เรื่อง นางบาป

กลุ่มที่ 4 วิเคราะห์นวนิยาย เรื่อง นางบาป

2. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทและแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง สรีรภาษาด้านการใช้โวหารและภาพพจน์ ชนิดปรนัย จำนวน 10 ข้อ

ขั้นที่ 4 ขั้นสื่อสาร (Learning to Communicate)

1. ตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอเรื่องย่อนวนิยาย 1 คน และวิเคราะห์นวนิยาย 1 คน หน้าชั้นเรียน ทั้งหมด 4 กลุ่ม

ขั้นที่ 5 ขั้นตอบแทนสังคม (Learning to Construct)

1. ผู้เรียนนำความรู้ที่รับไปประยุกต์ใช้ เพิ่มพูนความรู้และนำความรู้ไปแลกเปลี่ยนกับสมาชิกกลุ่มอื่น ๆ

7. ชิ้นงาน/ภาระงาน

ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท เรื่อง สรีรภาษาในนวนิยาย หน้า 74

8. สื่อและแหล่งเรียนรู้

เอกสารประกอบการสอนสรีรภาษาในวรรณกรรม และนวนิยายนางบาป

9. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. อธิบายความหมายของนวนิยายได้ (K)	ทดสอบหลังเรียน เรื่อง สรีรภาษาในนวนิยาย ชนิดปรนัย จำนวน 10 ข้อ	แบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง สรีรภาษาในนวนิยายชนิดปรนัย จำนวน 10 ข้อ	คะแนนเต็ม 10 คะแนน จะต้องได้ 5 คะแนนขึ้นไป จึงจะผ่านการประเมิน
2. วิเคราะห์สรีรภาษาในนวนิยายได้ (P)			
3. ให้ความร่วมมือในการเรียน (A)			

บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง สรีรวิทยาในนวนิยาย

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา และอุปสรรค

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....อาจารย์ผู้สอน

(นางสาวสุกัญญา ขลิบเงิน)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

แบบทดสอบก่อนเรียน

คำชี้แจง ข้อสอบปรนัยมีทั้งหมด 10 ข้อ 4 ตัวเลือก ก ข ค ง ให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง
คำตอบเดียวเท่านั้น 10 คะแนน

1. ข้อใดให้ความหมายของนวนิยายได้ถูกต้อง
 - ก. งานเขียนบันเทิงคดีที่อาจแต่งขึ้นจากจินตนาการของผู้เขียนหรือแต่งจากเค้าความจริง โดยสอดแทรกข้อคิดให้กับผู้อ่าน
 - ข. งานเขียนบันเทิงคดีที่แต่งขึ้นจากจินตนาการเพื่อให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์รส
 - ค. งานเขียนบันเทิงคดีที่แต่งขึ้นจากเค้าความจริงโดยสอดแทรกข้อคิดให้กับผู้อ่าน
 - ง. งานเขียนบันเทิงคดีแต่งขึ้นจากสารคดี
2. นวนิยายเรื่องรูปทอง ผู้ประพันธ์คือใคร
 - ก. ทมยันตี
 - ข. ศักดิ์สิทธิ์ ปราโมช
 - ค. กิ่งฉัตร
 - ง. กฤษณา อโศกสิน
3. นวนิยายเรื่องรูปทอง ปรากฏการณ์การใช้คำชนิดใดในข้อความต่อไปนี้
 “..หน้านี้ลูกตาลสดจ๊ะ” เจียรระโนบอก “อ่อนอ่อน” เห็นลูกตาลอ่อนๆแล้วอดซื้อ
 ไม่ได้ซักที...” (รูปทอง, 2557: 274)
 - ก. คำเลียนเสียงพูด
 - ข. คำสแลง
 - ค. คำภาษาต่างประเทศ
 - ง. คำภาษาตลาด
4. นวนิยายเรื่องนางบาป ปรากฏการณ์การใช้คำชนิดใดในข้อความต่อไปนี้
 “...แม้ว่านางเยื่อนผู้เป็นมารดาจะพยายามตักเตือนสั่งสอน แต่ทาสสาวผู้
 ทะเยอทะยานหาเชื้อฟุ้งไม่ นางกำเร็บเสิบสานขนาดใช้เส้นหย้าแผ่นดินมรดกดำกับพระวณาเทพ
 และเมื่อเขตกอยู่ในมนตร์เสน่ห์ นางหยาดก็คิดกำจัดเสี้ยนหนามด้วยหวังจะขึ้นเป็นเมียเอก
 ของคุณพระ” (นางบาป, 2560: 38)
 - ก. คำที่มีความหมายโดยนัย
 - ข. คำที่มีความหมายโดยตรง
 - ค. คำภาษาตลาด
 - ง. คำต่ำหรือคำหยาบ
5. ข้อใดไม่ใช่องค์ประกอบของนวนิยาย
 - ก. เนื้อเรื่อง ฉาก การลำดับเรื่อง การสร้างตัวละคร
 - ข. เนื้อเรื่อง ความคิดเห็นของผู้แต่ง การสร้างตัวละคร การปิดเรื่อง
 - ค. การลำดับเรื่อง ความคิดเห็นของผู้แต่ง การสร้างตัวละคร การใช้ภาษา

- ง. ฉาก การลำดับเรื่อง การปิดเรื่อง ความคิดเห็นของผู้แต่ง
6. นวนิยายเรื่องนางบาป ปรากฏการณ์การใช้คำชนิดใดในข้อความต่อไปนี้
- “...ถ้าเอ็งมีพระอยู่ในใจ มีความดีอยู่ในกาย ฝืนสิ่งที่ไหนก็ทำอะไรเอ็งไม่ได้ แต่ถ้าใจเอ็งไม่เชื่อธรรมะ ไม่นึกถึงความดี ตัวทำแต่บาปกรรม ต่อให้ทอดพระประธานในโบสถ์ไว้ เอ็งก็หนีไม่พ้นอยู่ดี!...” (นางบาป, 2560: 279)
- ก. คำแสดงอารมณ์
ข. คำเลียนเสียงธรรมชาติ
ค. คำรูปธรรม
ง. คำนามธรรม
7. นวนิยายเรื่องนางบาป ปรากฏการณ์การใช้คำชนิดใดในข้อความต่อไปนี้
- “...คุณกลับมาเซ็ดใส่ วางทำเป็นพวกสิทธิมนุษยชน ผมขอบอกเลยนะว่า ถึงจะมีรางวัลห้อยท้าย มีเงินตั้งบริษัทละคร ก็ใช่ว่างานจะไม่เจ๊ง !...” (นางบาป, 2560: หน้า 3)
- ก. คำแสดงอารมณ์
ข. ศัพท์บัญญัติหรือศัพท์เทคนิค
ค. คำรูปธรรม
ง. คำนามธรรม
8. นวนิยายเรื่องรูปทอง ผู้ประพันธ์คือใคร
- ก. ทมยันตี
ข. ศักดิ์สิทธิ์ ปราโมช
ค. กิ่งฉัตร
ง. กฤษณา อโศกสิน
9. นวนิยายเรื่องนางบาป ปรากฏการณ์การใช้คำชนิดใดในข้อความต่อไปนี้
- “...ไม่ได้คิด ก็ฟถูกผีหลอกจริงๆ ฝึดึกมันมาร้องไห้ใส่หูก็ฟ” “อู๊ว อู๊ว” บัลลพล้อเลียนเบาๆ ทำเอาทั้งวิชญ์และเรื่องรินหันมามองตาเขียวเป็นจุดเดียว...” (นางบาป, 2560: 64)
- ก. คำแสดงอารมณ์
ข. คำเลียนเสียงธรรมชาติ
ค. คำที่มีความหมายโดยตรง
ง. คำภาษาตลาด
10. การจบแบบสมจริงและไม่ปิดเรื่องโดยเด็ดขาด ปล่อยให้ผู้อ่านคิดต่อเอง เป็นการปิดเรื่องแบบใด
- ก. การปิดเรื่องแบบพลิกความคาดหมาย
ข. การปิดเรื่องแบบโศกนาฏกรรม
ค. การปิดเรื่องแบบสุขนานาฏกรรม
ง. การปิดเรื่องแบบเป็นจริงในชีวิต

แบบทดสอบหลังเรียน

คำชี้แจง ข้อสอบปรนัยมีทั้งหมด 10 ข้อ 4 ตัวเลือก ก ข ค ง ให้เลือกตอบข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียง
คำตอบเดียวเท่านั้น 10 คะแนน

1. นวนิยายเรื่องรูปทอง ผู้ประพันธ์คือใคร
 - ก. ทมยันตี
 - ข. ศักดิ์สิทธิ์ ปราโมช
 - ค. กิ่งฉัตร
 - ง. ฤชณา อโศกสิน
2. ข้อใดไม่ใช่องค์ประกอบของนวนิยาย
 - ก. เนื้อเรื่อง ฉาก การลำดับเรื่อง การสร้างตัวละคร
 - ข. เนื้อเรื่อง ความคิดเห็นของผู้แต่ง การสร้างตัวละคร การปิดเรื่อง
 - ค. การลำดับเรื่อง ความคิดเห็นของผู้แต่ง การสร้างตัวละคร การใช้ภาษา
 - ง. ฉาก การลำดับเรื่อง การปิดเรื่อง ความคิดเห็นของผู้แต่ง
3. นวนิยายเรื่องรูปทอง ปรากฏการณ์การใช้คำชนิดใดในข้อความต่อไปนี้
 “..หน้านี้ลูกตาลสดจ๊ะ” เจียรระโนบอก “อ้อนอ่อน” เห็นลูกตาลอ่อนๆแล้วอดซื้อ
 ไม่ได้ซึกที่...” (รูปทอง, 2557: 274)
 - ก. คำเลียนเสียงพูด
 - ข. คำสแลง
 - ค. คำภาษาต่างประเทศ
 - ง. คำภาษาตลาด
4. ข้อใดให้ความหมายของนวนิยายได้ถูกต้อง
 - ก. งานเขียนบันเทิงคดีที่อาจแต่งขึ้นจากจินตนาการของผู้เขียนหรือแต่งจากเค้าความจริง โดยสอดแทรกข้อคิดให้กับผู้อ่าน
 - ข. งานเขียนบันเทิงคดีที่แต่งขึ้นจากจินตนาการเพื่อให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์
 - ค. งานเขียนบันเทิงคดีที่แต่งขึ้นจากเค้าความจริงโดยสอดแทรกข้อคิดให้กับผู้อ่าน
 - ง. งานเขียนบันเทิงคดีแต่งขึ้นจากสารคดี
5. นวนิยายเรื่องนางบาป ปรากฏการณ์การใช้คำชนิดใดในข้อความต่อไปนี้
 “...ถ้าเอ็งมีพระอยู่ในใจ มีความดีอยู่ในกาย ผีสงฆ์ไหนก็ทำอะไรเอ็งไม่ได้ แต่ถ้าใจ
 เอ็งไม่เชื่อธรรมะ ไม่นึกถึงความดี ตัวทำแต่บาปกรรม ต่อให้ทอดพระประธานในโบสถ์ไว้ เอ็ง
 ก็หนีไม่พ้นอยู่ดี!...” (นางบาป, 2560: 279)
 - ก. คำแสดงอารมณ์
 - ข. คำเลียนเสียงธรรมชาติ
 - ค. คำรูปธรรม
 - ง. คำนามธรรม

6. นวนิยายเรื่องนางบาป ปรากฏการณ์การใช้คำชนิดใดในข้อความต่อไปนี้
- “...แม้ว่านางเยื้อนผู้เป็นมารดาจะพยายามตักเตือนสั่งสอน แต่ทาสสาวผู้ทะเยอทะยานหาเชื้อฟงไม่ นางกำเร็บเสิบสานขนาดใช้เส้นหย้าแผ่นดินดำกับพระวนาทพ และเมื่อเขาตกอยู่ในมนตร์เสน่ห์ นางหยาดก็คิดกำจัดเสี้ยนหนามด้วยหวังจะขึ้นเป็นเมียเอกของคุณพระ” (นางบาป, 2560: 38)
- คำที่มีความหมายโดยนัย
 - คำที่มีความหมายโดยตรง
 - คำภาษาตลาด
 - คำต่ำหรือคำหยาบ
7. นวนิยายเรื่องนางบาป ปรากฏการณ์การใช้คำชนิดใดในข้อความต่อไปนี้
- “...คุณกลับมาเชิดใส่ วางทำเป็นพวกสิทธิมนุษยชน ผมขอบอกเลยนะว่า ถึงจะมีรางวัลห้อยท้าย มีเงินตั้งบริษัทละคร ก็เชื่อว่างานจะไม่เจ๊ง !...” (นางบาป, 2560: หน้า 3)
- คำแสดงอารมณ์
 - ศัพท์บัญญัติหรือศัพท์เทคนิค
 - คำรูปธรรม
 - คำนามธรรม
8. นวนิยายเรื่องรูปทอง ผู้ประพันธ์คือใคร
- ทมยันตี
 - ศีกฤทธิ์ ปราโมช
 - กิ่งฉัตร
 - กฤษณา อโศกสิน
9. นวนิยายเรื่องนางบาป ปรากฏการณ์การใช้คำชนิดใดในข้อความต่อไปนี้
- “...ไม่ได้คิด ก็พถูกผีหลอกจริงๆ ผีได้กมันมาร้องไห้ใส่หูก็ฟ” “อู๊ว อู๊ว” บัลลพล้อเลียนเบาๆ ทำเอาทั้งวิชฌและเรื่องรินหันมามองตาเขียวเป็นจุดเดียว...” (นางบาป, 2560: 64)
- คำแสดงอารมณ์
 - คำเลียนเสียงธรรมชาติ
 - คำที่มีความหมายโดยตรง
 - คำภาษาตลาด
10. การจบแบบสมจริงและไม่ปิดเรื่องโดยเด็ดขาด ปล่อยให้ผู้อ่านคิดต่อเอง เป็นการปิดเรื่องแบบใด
- การปิดเรื่องแบบพลิกความคาดหมาย
 - การปิดเรื่องแบบโศกนาฏกรรม
 - การปิดเรื่องแบบสุขนานาฏกรรม
 - การปิดเรื่องแบบเป็นจริงในชีวิต

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

1. ก
2. ง
3. ก
4. ข
5. ค
6. ง
7. ข
8. ง
9. ข
10. ง

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

1. ง
2. ค
3. ก
4. ก
5. ง
6. ข
7. ข
8. ง
9. ข
10. ง

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง ลีลาภาษาในเรื่องสั้น
เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566
ผู้สอน : อาจารย์ ดร.สุกัญญา ขลิบเงิน

1. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ลีลาภาษาในเรื่องสั้น เรื่องสั้น แต่ละเรื่องนั้นย่อมสะท้อนแนวคิด แตกต่างกันไปตามความสนใจ และประสบการณ์ของผู้แต่ง ซึ่งสไตล์การเขียนของนักเขียนแต่ละคนก็จะ แตกต่างกันไปตามลักษณะ งานเขียน ดังนั้น ก่อนที่จะเข้าใจลีลาภาษาในเรื่องสั้น ผู้อ่านควรมีความรู้ความเข้าใจในเบื้องต้น 2 ประเด็น คือ ความหมายของเรื่องสั้น ตัวอย่างการวิเคราะห์ลีลาภาษาในเรื่องสั้น

2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. อธิบายความหมายของเรื่องสั้น ได้ (K)
2. วิเคราะห์ลีลาภาษาในเรื่องสั้น ได้ (P)
3. ให้ความร่วมมือในการเรียน (A)

3. สาระการเรียนรู้

ความหมายของเรื่องสั้น ตัวอย่างการวิเคราะห์ลีลาภาษาในเรื่องสั้น

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ผู้เรียนสามารถอธิบายความหมายของเรื่องสั้นได้
2. ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ตัวอย่างลีลาภาษาในเรื่องสั้นได้
3. ผู้เรียนสามารถยกตัวอย่างลีลาภาษาในเรื่องสั้นได้

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
เรื่อง ลีลาภาษาในเรื่องสั้น ชนิดปรนัย จำนวน 10 ข้อ

ขั้นที่ 1 ระบุคำถาม (Learning to Question)

1. ผู้สอนถามผู้เรียนว่า “เรื่องสั้นหมายถึงอะไร”

แนวคำตอบ

เรื่องสั้น หมายถึง งานเขียนร้อยแก้วประเภทบันเทิงคดีที่ได้รับอิทธิพล มาจาก ตะวันตก มีขนาดสั้น ใช้ตัวละครไม่มาก มีความสมจริง และมีลีลาภาษาที่ดึงดูดความสนใจ ดำเนิน เรื่องด้วยความรวดเร็วและมีจุดมุ่งหมายเดียว มักจบลงอย่างคาดไม่ถึง

2. ผู้เรียนคิดว่าลักษณะของเรื่องสั้นเป็นอย่างไร

แนวคำตอบ

ลักษณะของเรื่องสั้น เป็นกลวิธีการสร้างเรื่องที่ไม่ซับซ้อน มีความขัดแย้งกับตัวละคร ตั้งแต่เปิดเรื่อง คลี่คลายเรื่อง และปิดเรื่อง

ขั้นที่ 2 ขั้นแสวงหาสารสนเทศ (Learning to search)

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนรวมกลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน จำนวน 4 กลุ่ม ตามความสมัครใจ จากนั้นให้ผู้เรียนศึกษาความรู้เรื่อง ลีลาภาษาด้านการใช้โวหารและภาพพจน์ในหนังสือเรียน หน้า 54-73 เมื่อศึกษาเสร็จเรียบร้อยแล้วให้ส่งตัวแทนออกมาสรุปความรู้หน้าชั้นเรียน โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนดประเด็นในการศึกษา ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ศึกษาความหมายของเรื่องสั้น

กลุ่มที่ 2 ศึกษาลักษณะของเรื่องสั้น

กลุ่มที่ 3 ศึกษาโครงเรื่องของเรื่องสั้น

กลุ่มที่ 4 ศึกษาตัวละครและความยาวของเรื่องสั้น

2. เมื่อตัวแทนผู้เรียนทั้ง 4 กลุ่ม ได้ออกมานำเสนอความรู้จากการศึกษาตามประเด็นที่ผู้สอนได้กำหนดให้เรียบร้อยแล้ว ผู้สอนอ่านข้อความในเรื่องสั้น ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบโดยให้ผู้เรียนทุกคนร่วมกันวิเคราะห์ โดยผู้สอนสรุปใจและอธิบายเพิ่มเติม

...เขายังไม่ได้กล่าวถึงเจ้าชายทั้งสองผู้เป็นตัวเอกของเรื่องเลย แต่เจ้าหุ่นเจ้าชายทั้งสองก็เตรียมพร้อมอยู่ อยากจะออกไปโลดเต้นเต็มประดา เขายังไม่ได้กล่าวถึงไอ้แก้วและไอ้แกเลย แต่ หุ่นตัวตลกทั้งสองก็เตรียมพร้อมอยู่แล้ว อยากจะออกไปโลดเต้นเต็มประดา ทั้งไอ้แก้วไอ้แกออกมา วาดลวดลายได้ไม่ทันไรตะวันก็ตกดินเสียแล้ว... (อสรพิษและเรื่องอื่นๆ, 2557: 26)

แนวคำตอบ

จากข้อความข้างต้นที่ จะเห็นได้ว่าเอาความรู้สึกลึกซึ้งจิตใจลักษณะกิริยาอาการของ มนุษย์ ไปใส่สิ่งไม่มีชีวิตให้มีชีวิต คือ การเอาความรู้สึกลึกซึ้งของมนุษย์ไปใส่ในหุ่นที่ปั้นขึ้นมาให้มีลักษณะดี ใจ กระโดนไปมาเหมือนมนุษย์

ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างความรู้ (Learning to Construct)

1. ให้ผู้เรียนกลุ่มเดิม จำนวน 4 กลุ่ม นำเรื่องสั้นจำนวน 4 เรื่อง โดยให้นักศึกษาทุกกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์ตามหัวข้อที่กำหนดให้ จากนั้นให้ส่งตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้น

เรียน ผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียนร่วมกันเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติม โดยกำหนดเรื่องของแต่ละกลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 วิเคราะห์เรื่องสั้น เรื่อง สิงโตนอกคอก

กลุ่มที่ 2 วิเคราะห์เรื่องสั้น เรื่อง กุหลาบย้อมสี

กลุ่มที่ 3 วิเคราะห์เรื่องสั้น เรื่อง รถไฟเหาะดิน

กลุ่มที่ 4 วิเคราะห์เรื่องสั้น เรื่อง ในโลกที่ทุกคนอยากเป็นคนดี

2. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทและแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง ลีลาภาษาในเรื่องสั้น ชนิดปรนัย จำนวน 10 ข้อ

ขั้นที่ 4 ขั้นสื่อสาร (Learning to Communicate)

1. ตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอเรื่องย่อเรื่องสั้น 1 คน และวิเคราะห์เรื่องสั้น 1 คน
หน้าชั้นเรียน ทั้งหมด 4 กลุ่ม

ขั้นที่ 5 ขั้นตอบสนองสังคม (Learning to Construct)

1. ผู้เรียนนำความรู้ที่รับไปประยุกต์ใช้ เพิ่มพูนความรู้และนำความรู้ไปแลกเปลี่ยนกับสมาชิก
กลุ่มอื่น ๆ

7. ชิ้นงาน/ภาระงาน

ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท เรื่อง ลีลาภาษาในเรื่องสั้น หน้า 74

8. สื่อและแหล่งเรียนรู้

เอกสารประกอบการสอนรายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรมไทย และเรื่องสั้นสิงโตนอกคอก
กุหลาบย้อมสี รถไฟเหาะดิน และในโลกที่ทุกคนอยากเป็นคนดี

9. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. อธิบายความหมายของเรื่องสั้นได้ (K)	ทดสอบหลังเรียน เรื่อง ลีลาภาษาในเรื่องสั้น ชนิดปรนัย จำนวน 10	แบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง ลีลาภาษาในเรื่องสั้น ชนิดปรนัย จำนวน 10 ข้อ	คะแนนเต็ม 10 คะแนน จะต้องได้ 5 คะแนน ขึ้นไปจึงจะผ่านการประเมิน
2. วิเคราะห์ลีลาภาษาในเรื่องสั้นได้ (P)			
3. ให้ความร่วมมือในการเรียน (A)			

บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง สีสากลภาษาในเรื่องสั้น

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา และอุปสรรค

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....อาจารย์ผู้สอน

(นางสาวสุกัญญา ขลิบเงิน)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

แบบทดสอบก่อนเรียน

คำชี้แจง ข้อสอบปรนัยมีทั้งหมด 10 ข้อ 4 ตัวเลือก ก ข ค ง ให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง
คำตอบเดียวเท่านั้น 10 คะแนน

1. เรื่องสั้น คืออะไร
 - ก. คำประพันธ์ที่มีลักษณะคล้ายนิทาน
 - ข. คำประพันธ์ที่มีลักษณะคล้ายนิยาย
 - ค. คำประพันธ์ที่มีลักษณะคล้ายบทความ
 - ง. คำประพันธ์ที่มีลักษณะคล้ายสารคดี
2. เรื่องสั้นไทยมีพัฒนาการมาจากข้อใด
 - ก. นวนิยาย
 - ข. ร้อยกรอง
 - ค. บทความ
 - ง. นิทานนิยาย
3. องค์ประกอบใดของเรื่องสั้นที่หมายถึงข้อคิดสำคัญหรือข้อคิดหลักของเรื่อง
 - ก. แก่นเรื่อง
 - ข. โครงเรื่อง
 - ค. กลวิธีการแต่ง
 - ง. บทสนทนา
4. เรื่องสั้นจะสมบูรณ์ต้องมีองค์ประกอบของเรื่องตรงกับข้อใดมากที่สุด
 - ก. การดำเนินเรื่อง พฤติกรรมตัวละคร บทสนทนา ฉาก กลวิธีการดำเนินเรื่อง ภาษา
 - ข. การเปิดเรื่อง พฤติกรรมตัวละคร บทสนทนา การบรรยายฉาก ภาษา
 - ค. การเปิดเรื่อง ตัวละคร กลวิธีการดำเนินเรื่อง บทสนทนา การปิดเรื่อง
 - ง. การนำเสนอ พฤติกรรมตัวละคร เวลา บทสนทนา ภาษา การปิดเรื่อง
5. ข้อใดเป็นลักษณะของจำนวนตัวละครในการเขียนเรื่องสั้น
 - ก. น้อยกว่า 2 – 3 ตัว
 - ข. ประมาณ 4 - 5 ตัว
 - ค. 5 ตัวขึ้นไป แต่ไม่เกิน 10 ตัว
 - ง. ไม่จำกัดจำนวน
6. เรื่องสั้นต่างจากนวนิยาย อย่างไร
 - ก. เรื่องสั้นกล่าวถึงกิริยาอาการของตัวละครละเอียดชัดเจนกว่านวนิยาย
 - ข. เรื่องสั้นใช้คำพูดของตัวละครที่มีลักษณะคล้ายคำพูดของคนทั่วไป
 - ค. เรื่องสั้นเป็นสมจริงมากกว่านวนิยาย
 - ง. ถูกทุกข้อ

7. การกำหนดบทบาทตัวละครในการแสดงภาพยนตร์ ลิเกหรือละคร ควรคำนึงถึงข้อใดเป็นสำคัญ
 - ก. รูปร่างหน้าตาของผู้แสดง
 - ข. บุคลิกลักษณะของผู้แสดง
 - ค. ความพอใจของผู้แสดง
 - ง. ความสามารถแสดงบทบาทของผู้แสดง
8. เรื่องสั้นแปลจากคำภาษาอังกฤษว่าอย่างไร
 - ก. Story short
 - ข. A little story
 - ค. Story
 - ง. Short story
9. เรื่องสั้นเรื่องแดดเข้ร้อนเกินกว่าจะนั่งจิบกาแฟ ผู้ประพันธ์คือใคร
 - ก. วีรพร นิติประภา
 - ข. วินทร์ เลียววาริณ
 - ค. แดนอรัญ แสงทอง
 - ง. จเด็จ กำจรเดช
10. การแยกแยะเรื่องสั้นและนวนิยายพิจารณาจากสิ่งใด
 - ก. พิจารณาจากตัวละคร
 - ข. พิจารณาจากบทสนทนา
 - ค. พิจารณาจากการเปิดปิดเรื่อง
 - ง. พิจารณาจากขนาดของเรื่อง

แบบทดสอบหลังเรียน

คำชี้แจง ข้อสอบปรนัยมีทั้งหมด 10 ข้อ 4 ตัวเลือก ก ข ค ง ให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง
คำตอบเดียวเท่านั้น 10 คะแนน

1. เรื่องสั้น คืออะไร
 - ก. คำประพันธ์ที่มีลักษณะคล้ายนิทาน
 - ข. คำประพันธ์ที่มีลักษณะคล้ายนิยาย
 - ค. คำประพันธ์ที่มีลักษณะคล้ายบทความ
 - ง. คำประพันธ์ที่มีลักษณะคล้ายสารคดี
2. องค์ประกอบใดของเรื่องสั้นที่หมายถึงข้อคิดสำคัญหรือข้อคิดหลักของเรื่อง
 - ก. แก่นเรื่อง
 - ข. โครงเรื่อง
 - ค. กลวิธีการแต่ง
 - ง. บทสนทนา
3. เรื่องสั้นจะสมบูรณ์ต้องมีองค์ประกอบของเรื่องตรงกับข้อใดมากที่สุด
 - ก. การดำเนินเรื่อง พฤติกรรมตัวละคร บทสนทนา ฉาก กลวิธีการดำเนินเรื่อง ภาษา
 - ข. การเปิดเรื่อง พฤติกรรมตัวละคร บทสนทนา การบรรยายฉาก ภาษา
 - ค. การเปิดเรื่อง ตัวละคร กลวิธีการดำเนินเรื่อง บทสนทนา การปิดเรื่อง
 - ง. การนำเสนอ พฤติกรรมตัวละคร เวลา บทสนทนา ภาษา การปิดเรื่อง
4. เรื่องสั้นต่างจากนวนิยาย อย่างไร
 - ก. เรื่องสั้นกล่าวถึงกิริยาอาการของตัวละครละเอียดชัดเจนกว่านวนิยาย
 - ข. เรื่องสั้นใช้คำพูดของตัวละครที่มีลักษณะคล้ายคำพูดของคนทั่วไป
 - ค. เรื่องสั้นเป็นสมจริงมากกว่านวนิยาย
 - ง. ถูกทุกข้อ
5. เรื่องสั้นแปลจากคำภาษาอังกฤษว่าอย่างไร
 - ก. Story short
 - ข. A little story
 - ค. Story
 - ง. Short story
6. การกำหนดบทบาทตัวละครในการแสดงภาพยนตร์ ลิเกหรือละคร ควรคำนึงถึงข้อใดเป็นสำคัญ
 - ก. รูปร่างหน้าตาของผู้แสดง
 - ข. บุคลิกลักษณะของผู้แสดง
 - ค. ความพอใจของผู้แสดง

- ง. ความสามารถแสดงบทบาทของผู้แสดง
- 7. เรื่องสั้นไทยมีพัฒนาการมาจากข้อใด
 - ก. นวนิยาย
 - ข. ร้อยกรอง
 - ค. บทความ
 - ง. นิทานนิยาย
- 8. ข้อใดเป็นลักษณะของจำนวนตัวละครในการเขียนเรื่องสั้น
 - ก. น้อยกว่า 2 – 3 ตัว
 - ข. ประมาณ 4 - 5 ตัว
 - ค. 5 ตัวขึ้นไป แต่ไม่เกิน 10 ตัว
 - ง. ไม่จำกัดจำนวน
- 9. เรื่องสั้นเรื่องแดดเข้ร้อนเกินกว่าจะนั่งจิบกาแฟ ผู้ประพันธ์คือใคร
 - ก. วีรพร นิติประภา
 - ข. วินทร์ เลียววาริณ
 - ค. แดนอรัญ แสงทอง
 - ง. จเด็จ กำจรเดช
- 10. การแยกแยะเรื่องสั้นและนวนิยายพิจารณาจากสิ่งใด
 - ก. พิจารณาจากตัวละคร
 - ข. พิจารณาจากบทสนทนา
 - ค. พิจารณาจากการเปิดปิดเรื่อง
 - ง. พิจารณาจากขนาดของเรื่อง

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

1. ข
2. ก
3. ก
4. ค
5. ข
6. ง
7. ข
8. ง
9. ก
10. ง

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

1. ข
2. ก
3. ค
4. ง
5. ง
6. ข
7. ก
8. ข
9. ก
10. ง

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง สีสากลภาษาในการเขียนสารคดี
เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566
ผู้สอน : อาจารย์ ดร.สุกัญญา ขลิบเงิน

1. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

วิธีสีกลภาษาในงานสารคดีสารคดีเป็นเรื่องราวที่เขียนขึ้นนั้นมีความจริงมากกว่าจินตนาการ ไม่ใช่เรื่องสมมุติแต่งขึ้น สารคดีมีหลากหลายประเภท ซึ่งสไตล์การเขียนของนักเขียนแต่ละคนก็จะต่างกันไปตามลักษณะงานเขียน ดังนั้น ก่อนที่จะเข้าใจนิเทศน์สีกลภาษาในงานสารคดีควรมีความรู้ความเข้าใจในเบื้องต้น 2 ประเด็น คือ ความหมายของสารคดีประเภทของสารคดี

3. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. อธิบายความหมายของสารคดี ได้ (K)
2. วิเคราะห์สารคดีแต่ละประเภทได้ (P)
3. ให้ความร่วมมือในการเรียน (A)

4. สาระการเรียนรู้

ความหมายของสารคดี ตัวอย่างการวิเคราะห์สารคดีแต่ละประเภท

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ผู้เรียนสามารถอธิบายความหมายของสารคดีได้
2. ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์สารคดีแต่ละประเภทได้
3. ผู้เรียนสามารถยกตัวอย่างสารคดีแต่ละประเภทได้

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

7. กิจกรรมการเรียนรู้

ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
เรื่อง สีสากลภาษาในการเขียนสารคดี ชนิดปรนัย จำนวน 10 ข้อ

ขั้นที่ 1 ระบุคำถาม (Learning to Question)

1. ผู้สอนถามผู้เรียนว่า “สารคดีหมายถึงอะไร”

แนวคำตอบ

สารคดี หมายถึง งานเขียนที่เป็นเรื่องจริง โดยวิธีการเขียนต้องมุ่งให้ผู้อ่านได้ความรู้ และ ความเพลิดเพลินด้วย

2. ผู้เรียนคิดว่าสารคดีมีกี่ประเภท อะไรบ้าง

แนวคำตอบ

สารคดีมีทั้งหมด 6 ประเภท ได้แก่ สารคดีประเภทบทความ สารคดีประเภทเรื่องเล่าส่วนบุคคล สารคดีประเภทชีวประวัติและอัตชีวประวัติ สารคดีประเภทความเรียงที่เป็นเรื่องจริงจริง สารคดีประเภทความเรียงที่เป็นเรื่องเบาะสมอง และสารคดีวิชาการ

ขั้นที่ 2 ขั้นแสวงหาสารสนเทศ (Learning to search)

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนรวมกลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน จำนวน 4 กลุ่ม ตามความสมัครใจ จากนั้นให้ผู้เรียนศึกษาความรู้เรื่อง ลีลาภาษาในการเขียนสารคดีในหนังสือเรียน หน้า 99-101 เมื่อศึกษาเสร็จเรียบร้อยให้ส่งตัวแทนออกมาสรุปความรู้หน้าชั้นเรียน โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนดประเด็นในการศึกษาดังนี้

กลุ่มที่ 1 ศึกษาความหมายของสารคดี

กลุ่มที่ 2 ศึกษาสารคดีประเภทบทความและสารคดีเรื่องเล่าส่วนบุคคล

กลุ่มที่ 3 ศึกษาสารคดีประเภทชีวประวัติและอัตชีวประวัติ

กลุ่มที่ 4 ศึกษาสารคดีประเภทสารคดีท่องเที่ยว

2. เมื่อตัวแทนผู้เรียนทั้ง 4 กลุ่ม ได้ออกมานำเสนอความรู้จากการศึกษาตามประเด็นที่ผู้สอนได้กำหนดให้เรียบร้อยแล้ว ผู้สอนอ่านข้อความในสารคดี ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบโดยให้ผู้เรียนทุกคนร่วมกันวิเคราะห์ โดยผู้สอนสรุปใจและอธิบายเพิ่มเติม

...ประเพณีพม่านั้นถือการเจาะหูเด็กผู้หญิงเป็นงานใหญ่เด็กที่เจาะหูแล้วถือ ว่าเป็นผู้ใหญ่ต่อไปเช่นเดียวกับการโกนจุกของไทยสมัยนั้น ต้องทำบุญสุนทานและมืงานฉลองกันมาก การเจาะพระกรรณพระราชธิดาพระเจ้าแผ่นดินจึงเป็นพิธีใหญ่เช่นเดียวกับงานโสกันต์ของไทยสมัยนั้น ในงานเจาะพระกรรณพระราชธิดาองค์เล็กของพระนางอลีนดอเองนั้น ก็มีพระราชพิธีและงานฉลอง เป็นใหญ่ตามพระราชประเพณี พระเจ้ามินดงและพระอัครมเหสีเสด็จออกพระแท่นเศวตฉัตรที่ท้อง พระโรงในพอเสด็จออกก็ยังไม่สุดเสียงประโคม ทุกคนที่เฝ้าอยู่ก็ตกใจเมื่อแลเห็นพระทวารข้างหลัง พระแท่นค่อย ๆ แง้มออก... (พม่าเสียเมือง, 2534 :40)

แนวคำตอบ

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า เรื่องฉากญี่ปุ่น เป็นการเล่าเรื่อง วัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเชื่อ แนวคิด และประวัติศาสตร์การเมืองการปกครองของญี่ปุ่น การขยาย ประเทศ เรื่องถกเขมร เป็นการเล่าเรื่องประวัติศาสตร์ผ่านการสร้างนครวัด - นครธม การใช้ชีวิตของ ชาวกัมพูชา ความขัดแย้งทางการเมือง

ขั้นที่ 3 ขั้นสร้างความรู้ (Learning to Construct)

1. ให้ผู้เรียนกลุ่มเดิม จำนวน 4 กลุ่ม นำสารคดี จำนวน 4 เรื่อง โดยให้นักศึกษาทุกกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์ตามหัวข้อที่กำหนดให้ จากนั้นให้ส่งตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียนร่วมกันเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติม โดยกำหนดเรื่องของแต่ละกลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 วิเคราะห์สารคดี เรื่อง พม่าเสียเมือง

กลุ่มที่ 2 วิเคราะห์สารคดี เรื่อง เมื่อยายอายุเท่าหนู

กลุ่มที่ 3 วิเคราะห์สารคดี เรื่อง ประวัติมรรควิถีปฏิบัติ ปราโมช

กลุ่มที่ 4 วิเคราะห์สารคดี เรื่อง การท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

2. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทและแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง ลีลาภาษาในการเขียนสารคดี ชนิดปรนัย จำนวน 10 ข้อ

ขั้นที่ 4 ขั้นสื่อสาร (Learning to Communicate)

ตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอการวิเคราะห์สารคดีหน้าชั้นเรียน

ขั้นที่ 5 ขั้นตอบสนองสังคม (Learning to Construct)

ผู้เรียนนำความรู้ที่รับไปประยุกต์ใช้ เพิ่มพูนความรู้และนำความรู้ไปแลกเปลี่ยนกับสมาชิกกลุ่มอื่น ๆ

8. ชิ้นงาน/ภาระงาน

ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท เรื่อง ลีลาภาษาในการเขียนสารคดี หน้า 118

9. สื่อและแหล่งเรียนรู้

เอกสารประกอบการสอนรายวิชาลีลาภาษาในวรรณกรรม และสารคดีเรื่องที่กำหนด

10. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. อธิบายความหมายของสารคดีได้ (K)	ทดสอบหลังเรียน เรื่อง ลีลาภาษาในการเขียนสารคดีชนิดปรนัย จำนวน 10	แบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง ลีลาภาษาในการเขียนสารคดี ชนิดปรนัย จำนวน 10 ข้อ	คะแนนเต็ม 10
2. วิเคราะห์สารคดีแต่ละประเภทได้ (P)			คะแนน จะต้องได้ 5 คะแนนขึ้นไป
3. ให้ความร่วมมือในการเรียน (A)			จึงจะผ่าน การประเมิน

บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง สรีรวิทยาในสารคดี

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา และอุปสรรค

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....อาจารย์ผู้สอน
(นางสาวสุกัญญา ขลิบเงิน)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

แบบทดสอบก่อนเรียน

คำชี้แจง ข้อสอบปรนัยมีทั้งหมด 10 ข้อ 4 ตัวเลือก ก ข ค ง ให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง
คำตอบเดียวเท่านั้น 10 คะแนน

1. ข้อใดให้ความหมายของสารคดีได้ถูกต้อง
 - ก. งานเขียนสารคดีเป็นงานเขียนที่เป็นเรื่องจริง โดยวิธีการเขียนต้องมุ่งให้ผู้อ่านได้
ความรู้และความเพลิดเพลินด้วย
 - ข. งานเขียนสารคดีที่แต่งขึ้นจากจินตนาการเพื่อให้อ่านเกิดอารมณ์สูงให้อ่านได้
ความรู้
 - ค. งานเขียนสารคดีที่แต่งขึ้นจากเค้าความจริงโดยสอดแทรกข้อคิดให้กับผู้อ่านมุ่งให้
ผู้อ่านได้ความรู้
 - ง. งานเขียนสารคดีแต่งขึ้นจากบันทึงคดีมุ่งให้อ่านได้ความรู้และความเพลิดเพลินด้วย
2. งานเขียนสารคดีที่ใช้ชีวิตจริงของคนผู้เขียนจะเน้นทางด้านบุคลิกภาพ ความรู้สึกและความ
คิดเห็นเท่า ๆ กับการกระทำของบุคคล เป็นงานเขียนสารคดีประเภทใด
 - ก. สารคดีประเภทบทความ
 - ข. สารคดีประเภทเรื่องเล่าส่วนบุคคล
 - ค. สารคดีประเภทชีวประวัติและอัตชีวประวัติ
 - ง. สารคดีประเภทความเรียงที่เป็นเรื่องจริงจัง
3. ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ผู้เขียนมีการใช้ลีลาภาษาของสารคดีอย่างไร
 - ก. เป็นผลงานที่มีการใช้จินตภาพที่ลึกซึ้งและทำให้อ่านเกิดความสะเทือนอารมณ์ โดยนำ
กลวิธีการใช้คำ การใช้ประโยคภาพพจน์และสัญลักษณ์เน้นย้ำสารที่ต้องการสื่อให้เห็น
ความงดงามทางวรรณศิลป์
 - ข. มีการใช้ภาษาที่แจ่มแจ้งถูกต้องบริสุทธิ์ ความหมายที่ตรง ลักษณะที่เป็นธรรมชาติความ
สูงส่งความกลมกลืนและความมีน้ำหนัก การสอดแทรกอารมณ์ขัน เสียดสีและประชด
ประชัน
 - ค. มีการใช้จินตภาพที่ลึกซึ้งและทำให้อ่านเกิดความสะเทือนอารมณ์ โดยนำกลวิธีการใช้
คำการใช้ประโยคภาพพจน์และสัญลักษณ์เน้นย้ำสารที่ต้องการสื่อให้เห็นความงดงาม
ทางวรรณศิลป์
 - ง. มีการใช้จินตภาพที่ลึกซึ้งและทำให้อ่านเกิดความสะเทือนอารมณ์ ใช้ภาษาที่แหวก
แปลกแนวใช้ภาษาใหม่

4. จากข้อความต่อไปนี้ “มีสุภาษิตญี่ปุ่นอยู่บทหนึ่งว่า โกงกะ ชังโง อาเรบะ มุโกโยชิ โตะนารุ นะ แปลเป็นไทยว่า ถ้ายังมีแม่แต่รำเพียงสามนาทิตี่เหลือเป็นของตัวเอง ก็อย่าไปเป็นมุโกโยชิ (ลูกเขย) ของใครเลย” ฉากญี่ปุ่น (คึกฤทธิ์, 2505: 34) ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช สไตล์การใช้ สีสภาษาในการเขียนงานอย่างไร
 - ก. การใช้สำนวน คำพังเพย สุภาษิตของต่างประเทศ
 - ข. การใช้สำนวนคำพังเพยสุภาษิตของไทย
 - ค. การใช้บรรยายโวหาร
 - ง. การใช้สาธกโวหาร
5. จากข้อความต่อไปนี้ “ตอนนั้นผมทราบแต่ว่าผมเป็นคนเมือง ก็เพราะผมเป็น “คนเหนือ อยู่มาก เมือง กินของกิน เมือง” หมายความว่า เป็นคนภาคเหนือ พูดภาษาเมืองเหนือ และกินอาหารเมืองเหนืออีกเท่านั้น” (กุมภาพันธ์ 2547: 63) มีการใช้ภาษาในงานสารคดีทองเที่ยวในอนุสาร อ.ส.ท. อย่างไร
 - ก. การใช้คำย่อ
 - ข. ใช้ภาษาถิ่น
 - ค. ใช้คำซ้ำ
 - ง. ใช้คำสแลง
6. จากข้อความต่อไปนี้ “ฉันเดินไปจนสุดถนนที่แม่น้ำโขง มีร้านขายหมูยอและไข่เค็มบักนัด หลายร้านกำลังรอคนซื้อ” (กันยายน 2548: 73) มีการใช้ภาษาในงานสารคดีทองเที่ยวในอนุสาร อ.ส.ท. อย่างไร
 - ก. ภาษาถิ่นเหนือ
 - ข. ภาษาถิ่นอีสาน
 - ค. ภาษาถิ่นใต้
 - ง. ภาษากลาง
7. จากข้อความต่อไปนี้ “ผมเลือกเกิดไม่ได้ แต่ผมก็เลือกที่จะเป็นอย่างที่ผมเป็น และมีความสุขในสิ่งที่ได้ทำ มีเพื่อนที่มีฐานะร่ำรวยมักจะพูดทำนองอิจฉาที่ผมได้เดินทางไปไหนมาไหนตลอดเวลา ผมก็มักจะตอบกลับไปเสมอว่า มาเปลี่ยนกันไหมละ ผมก็อยากจะมีเลขาฯ หน้าห้องสวยๆ อยากจะได้อะไรก็กดปุ่มเอา ... พอถึงเวลาก็ไม่เห็นมีใครเปลี่ยนกับผมสักคน” (มกราคม 2548: 48) มีการใช้ภาษาในงานสารคดีทองเที่ยวในอนุสาร อ.ส.ท. อย่างไร
 - ก. ใช้ภาษาถิ่น
 - ข. ใช้คำซ้ำ
 - ค. การใช้คำย่อ
 - ง. ใช้คำสแลง

8. จากข้อความต่อไปนี้ “ความจริงฝรั่งโบราณคือกรีกและโรมันเคยถูกยิวไว้มากกว่าเป็นคนป่าเถื่อนไร้วัฒนธรรมแต่ถ้าจะเทียบดูระหว่างวัฒนธรรมของยิวและของฝรั่งแล้วก็มีปัญหาน่าคิดอยู่หลายข้อ ยกตัวอย่างเช่น ชาวโรมันซึ่งมีวิธีเอาคนเป็นๆ ไปลงโทษด้วยการตรึงไม้กางเขนแล้วทิ้งไว้ให้ตากแดดตากฝนอดข้าวอดน้ำจนตายไปเองนั้น กลับเห็นว่าคนทำ สุหนัต คือตัดหนังปลายองคชาติของเด็กผู้ชายอายุได้แปดวันนั้นเป็นพิธีที่ป่าเถื่อนทารุณ ชาวโรมันที่เอาคนไปต่อสู้อยู่กับสัตว์ร้ายแล้วดูกันด้วยเห็นเป็นของสนุกนั้น กลับเห็นว่าพิธีเลี้ยงดูของยิวเพื่อฉลองวันที่หลุดพ้นออกมาจากอียิปต์นั้น เป็นการฉลองที่เรอรัลล้าสมัย” ยิว (คึกฤทธิ์, 2547: 112-113) ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช สไตลส์การใช้ลีลาภาษาในการเขียนงานอย่างไร
- บรรยายโวหาร
 - สารกโวหาร
 - พรรณนาโวหาร
 - อุปมาโวหาร
9. จากข้อความต่อไปนี้ “วันนี้ของผืนป่าแก่งกระจานกำลังจะได้รับการจัดตั้งเป็นผืนป่ามรดกโลกในไม่ช้า ซึ่งนับเป็นอุทยานแห่งชาติแห่งแรกของประเทศ ต่อไปนี้การอนุรักษ์คงจะเข้มงวดมากขึ้น พวกเราเป็นส่วนหนึ่งของสังคม คงจะได้ช่วยกันดูแลรักษาผืนป่าที่มีความสำคัญต่อมวลมนุษยและสัตว์ป่าอีกมากมายภายใต้ผืนป่าดงดิบแห่งนี้ นกก็เป็นส่วนหนึ่งที่ผมนำเสนอไว้เป็นข้อมูล มีทั้งนกหาตุได้ง่ายและหาตุได้ยาก ผมเชื่อว่าอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานยังมีอะไรดีๆ อีกเยอะที่ทุกคนคาดไม่ถึง เมื่อถึงวันนั้นป่าแก่งกระจานจะเป็นที่ที่ทุกคนจะต้องช่วยกันดูแลและอนุรักษ์อย่างยั่งยืนไว้เป็นที่ศึกษาธรรมชาติต่อไป ” (มิถุนายน 2548: 64)) มีการใช้ภาษาในงานสารคดีท่องเที่ยวในอนุสาร อ.ส.ท. อย่างไร
- พรรณนาโวหาร
 - เทศนาโวหาร
 - อุปมาโวหาร
 - สารกโวหาร
10. จากข้อความต่อไปนี้ “จากเมืองหล่มสัก แม่น้ำป่าสักจะไหลผ่านลงมายังใจกลางเมืองเพชรบูรณ์ เป็นสายเลือดเส้นใหญ่ของผู้คนเพชรบูรณ์ ช่วยให้ผู้คนสามารถติดต่อค้าขายกับเมืองอื่นๆ ทางน้ำได้สะดวกและเป็นแม่น้ำที่ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ทุกท่านจะต้องมาหัดดำน้ำเพื่อเข้าพิธีอัญมพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ พระพุทธรูปมหาธรรมราชาแห่งวัดพลชัย ลงไปดำน้ำ เป็นประเพณีสำคัญคู่เมืองเพชรบูรณ์ที่มีชื่อเสียงไปทั่วประเทศไทย เพราะเป็นจังหวัดเดียวเท่านั้นที่ท่านผู้ว่าฯ จะต้องมีการกิจพิเศษแบบนี้ทำไมต้องอัญมพระดำน้ำ ดำนานแล้วว่าพระพุทธรูปสำคัญองค์นี้มักหายไปจากฐานชุกชีเสมอ แต่ไม่ได้หายไปไหน ไปพบบ่อยในแม่

น้ำปาสัก บ้างก็ว่าพระท่านลงมาเล่นน้ำ เป็นอย่างนี้หลายครั้งติดต่อกัน เจ้าเมืองจึงแก้เคล็ด ด้วยการนิมนต์พระพุทธรูปลงไปดำน้ำเสียก่อน องค์พระจะได้ไม่หายไปไหนอีก”(กันยายน 2547: 84) มีการใช้ภาษาในงานสารคดีท่องเที่ยวในอนุสาร อ.ส.ท. อย่างไร

- ก. พรรณนาโวหาร
- ข. เทศนาโวหาร
- ค. อุปมาโวหาร
- ง. สาธกโวหาร

แบบทดสอบหลังเรียน

คำชี้แจง ข้อสอบปรนัยมีทั้งหมด 10 ข้อ 4 ตัวเลือก ก ข ค ง ให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง
คำตอบเดียวเท่านั้น 10 คะแนน

1. จากข้อความต่อไปนี้ “ตอนนั้นผมทราบแต่ว่าผมเป็นคนเมือง ก็เพราะผมเป็น “คนเหนือ อยู่มาก
เมือง กินของกิน เมือง” หมายความว่า เป็นคนภาคเหนือ พูดภาษาเมืองเหนือ และกินอาหาร
เมืองเหนืออีกเท่านั้น” (กุมภาพันธ์ 2547: 63) มีการใช้ภาษาในงานสารคดีทองเที่ยวในอนุสาร
อ.ส.ท. อย่างไร
 - ก. การใช้คำย่อ
 - ข. ใช้ภาษาถิ่น
 - ค. ใช้คำซ้ำ
 - ง. ใช้คำสแลง
2. ข้อใดให้ความหมายของสารคดีได้ถูกต้อง
 - ก. งานเขียนสารคดีเป็นงานเขียนที่เป็นเรื่องจริง โดยวิธีการเขียนต้องมุ่งให้ผู้อ่านได้
ความรู้และความเพลิดเพลินด้วย
 - ข. งานเขียนสารคดีที่แต่งขึ้นจากจินตนาการเพื่อให้อ่านเกิดอารมณ์สมมุติให้อ่านได้
ความรู้
 - ค. งานเขียนสารคดีที่แต่งขึ้นจากเค้าความจริงโดยสอดแทรกข้อคิดให้กับผู้อ่านมุ่งให้
ผู้อ่านได้ความรู้
 - ง. งานเขียนสารคดีแต่งขึ้นจากบันทึกคดีมุ่งให้อ่านได้ความรู้และความเพลิดเพลินด้วย
3. งานเขียนสารคดีที่ใช้ชีวิตจริงของคนผู้เขียนจะเน้นทางด้านบุคลิกภาพ ความรู้สึกและความ
คิดเห็น เท่า ๆ กับการกระทำของบุคคล เป็นงานเขียนสารคดีประเภทใด
 - ก. สารคดีประเภทบทความ
 - ข. สารคดีประเภทเรื่องเล่าส่วนบุคคล
 - ค. สารคดีประเภทชีวประวัติและอัตชีวประวัติ
 - ง. สารคดีประเภทความเรียงที่เป็นเรื่องจริงจัง
4. จากข้อความต่อไปนี้ “มีสุภาชิตญี่ปุ่นอยู่บทหนึ่งว่า โคโนกะ ชังโง อาเรบะ มุโกโยชิ โตะนารุ
นะ แปลเป็นไทยว่า ถ้ายังมีแม่แต่รำเพียงสามนาทิตี่เหลือเป็นของตัวเอง ก็อย่าไปเป็นมุโกโยชิ
(ลูกเขย) ของใครเลย” ฉากญี่ปุ่น (คึกฤทธิ์, 2505: 34) ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช สไตล์การใช้
ลีลาภาษาในการเขียนงานอย่างไร
 - ก. การใช้สำนวน คำพังเพย สุภาชิตของต่างประเทศ
 - ข. การใช้สำนวนคำพังเพยสุภาชิตของไทย
 - ค. การใช้บรรยายโวหาร
 - ง. การใช้สารกโวหาร

5. จากข้อความต่อไปนี้ “ความจริงฝรั่งโบราณคือกรีกและโรมันเคยถูกยิวไว้มากกว่าเป็นคนป่าเถื่อนไร้วัฒนธรรมแต่ถ้าจะเทียบดูระหว่างวัฒนธรรมของยิวและของฝรั่งแล้วก็มีปัญหาน่าคิดอยู่หลายข้อ ยกตัวอย่างเช่น ชาวโรมันซึ่งมีวิธีเอาคนเป็นๆ ไปลงโทษด้วยการตรึงไม้กางเขนแล้วทิ้งไว้ให้ตากแดดตากฝนอดข้าวอดน้ำจนตายไปเองนั้น กลับเห็นว่าคนทำ สุหนัต คือตัดหนังปลายองคชาติของเด็กผู้ชายอายุได้แปดวันนั้นเป็นพิธีที่ป่าเถื่อนทารุณ ชาวโรมันที่เอาคนไปต่อสู้อยู่กับสัตว์ร้ายแล้วดูกันด้วยเห็นเป็นของสนุกนั้น กลับเห็นว่าพิธีเลี้ยงดูของยิวเพื่อฉลองวันที่หลุดพ้นออกมาจากอียิปต์นั้น เป็นการฉลองที่เรอรัลล้ำสมัย” ยิว (คึกฤทธิ์, 2547: 112-113) ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช สไตลส์การใช้ลีลาภาษาในการเขียนงานอย่างไร
 - ก. บรรยายโวหาร
 - ข. สารกโวหาร
 - ค. พรรณนาโวหาร
 - ง. อุปมาโวหาร
6. จากข้อความต่อไปนี้ “ฉันเดินไปจนสุดถนนที่แม่น้ำโขง มีร้านขายหมุยและไข่เค็มבקัณฑ์หลายร้านกำลังรอคนซื้อ” (กัญยาน 2548: 73) มีการใช้ภาษาในงานสารคดีท่องเที่ยวในอนุสาร อ.ส.ท. อย่างไร
 - ก. ภาษาถิ่นเหนือ
 - ข. ภาษาถิ่นอีสาน
 - ค. ภาษาถิ่นใต้
 - ง. ภาษากลาง
7. จากข้อความต่อไปนี้ “ผมเลือกเกิดไม่ได้ แต่ผมก็เลือกที่จะเป็นอย่างที่ผมเป็น และมีความสุขในสิ่งที่ได้ทำ มีเพื่อนที่มีฐานะร่ำรวยมักจะพูดทำนองอิจฉาที่ผมได้เดินทางไปไหนมาไหนตลอดเวลา ผมก็มักจะตอบกลับไปเสมอว่า มาเปลี่ยนกันไหมล่ะ ผมก็อยากจะมีเลขฯ หน้าห้องสวยๆ อยากจะได้อะไรก็กดปุ่มเอา ... พอถึงเวลาก็ไม่เห็นมีใครเปลี่ยนกับผมสักคน” (มกราคม 2548: 48) มีการใช้ภาษาในงานสารคดีท่องเที่ยวในอนุสาร อ.ส.ท. อย่างไร
 - ก. ใช้ภาษาถิ่น
 - ข. ใช้คำซ้ำ
 - ค. การใช้คำย่อ
 - ง. ใช้คำสแลง
8. จากข้อความต่อไปนี้ “วันนี้ของผืนป่าแก่งกระจานกำลังจะได้รับการจัดตั้งเป็นผืนป่ามรดกโลกในไม่ช้า ซึ่งนับเป็นอุทยานแห่งชาติแห่งแรกของประเทศ ต่อไปนี้การอนุรักษ์คงจะเข้มงวดมากขึ้น พวกเราเป็นส่วนหนึ่งของสังคม คงจะได้ช่วยกันดูแลรักษาผืนป่าที่มีความสำคัญต่อมวลมนุษยและสัตว์ป่าอีกมากมายภายใต้ผืนป่าดงดิบแห่งนี้ นกก็เป็นส่วนหนึ่งที่ผมนำเสนอไว้เป็นข้อมูล มีทั้งนกหาได้ง่ายและหาได้ยาก ผมเชื่อว่าอุทยานแห่งชาติแก่งกระจานยังมีอะไรดีๆ อีกเยอะที่ทุกคนคาดไม่ถึง เมื่อถึงวันนั้นป่าแก่งกระจานจะเป็นที่ที่ทุก

คนจะต้องช่วยกันดูแลและอนุรักษ์อย่างยั่งยืนไว้เป็นที่ศึกษาธรรมชาติต่อไป ” (มิถุนายน 2548: 64)) มีการใช้ภาษาในงานสารคดีทองเที่ยวในอนุสาร อ.ส.ท. อย่างไร

- ก. พรรณนาโวหาร
- ข. เทศนาโวหาร
- ค. อุปมาโวหาร
- ง. สาธกโวหาร

9. จากข้อความต่อไปนี้ “จากเมืองหล่มสัก แม่น้ำป่าสักจะไหลผ่านลงมายังใจกลางเมือง เพชรบูรณ์ เป็นสายเลือดเส้นใหญ่ของผู้คนเพชรบูรณ์ ช่วยให้ผู้คนสามารถติดต่อค้าขายกับเมืองอื่นๆ ทางน้ำได้สะดวกและเป็นแม่น้ำที่ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ทุกท่านจะต้องมาหัดดำน้ำเพื่อเข้าพิธีอัญมพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ พระพุทธมหาธรรมราชาแห่งวัดพลชัย ลงไปดำน้ำ เป็นประเพณีสำคัญคู่เมืองเพชรบูรณ์ที่มีชื่อเสียงไปทั่วประเทศไทย เพราะเป็นจังหวัดเดียวเท่านั้นที่ท่านผู้ว่าฯ จะต้องมีการกิจพิเศษแบบนี้ทำไมต้องอัญมพระดำน้ำ ท่านานแล้วว่า พระพุทธรูปสำคัญองค์นี้มักหายไปจากฐานชุกชีเสมอ แต่ไม่ได้หายไปไหน ไปพบบ่อยในแม่น้ำป่าสัก บ้างก็ว่าพระท่านลงมาเล่นน้ำ เป็นอย่างนี้หลายครั้งติดต่อกัน เจ้าเมืองจึงแก้เคล็ดด้วยการนิมนต์พระพุทธรูปลงไปดำน้ำเสียก่อน องค์พระจะได้ไม่หายไปไหนอีก ” (กันยายน 2547: 84) มีการใช้ภาษาในงานสารคดีทองเที่ยวในอนุสาร อ.ส.ท. อย่างไร

- ก. พรรณนาโวหาร
- ข. เทศนาโวหาร
- ค. อุปมาโวหาร
- ง. สาธกโวหาร

10. ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ผู้เขียนมีการใช้ลีลาภาษาของสารคดีอย่างไร

- ก. เป็นผลงานที่มีการใช้จินตภาพที่ลึกซึ้งและทำให้ผู้อ่านเกิดความสะเทือนอารมณ์ โดยนำกลวิธีการใช้คำ การใช้ประโยคภาพพจน์และสัญลักษณ์เน้นย้ำสารที่ต้องการสื่อให้เห็นความงดงามทางวรรณศิลป์
- ข. มีการใช้ภาษาที่แจ่มแจ้งถูกต้องบริสุทธิ์ ความหมายที่ตรง ลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ความสูงส่งความกลมกลืนและความมีน้ำหนัก การสอดแทรกอารมณ์ขัน เสียดสี และประชดประชัน
- ค. มีการใช้จินตภาพที่ลึกซึ้งและทำให้ผู้อ่านเกิดความสะเทือนอารมณ์ โดยนำกลวิธีการใช้คำ การใช้ประโยคภาพพจน์และสัญลักษณ์เน้นย้ำสารที่ต้องการสื่อให้เห็นความงดงามทางวรรณศิลป์
- ง. มีการใช้จินตภาพที่ลึกซึ้งและทำให้ผู้อ่านเกิดความสะเทือนอารมณ์ ใช้ภาษาที่แหวกแปลกแนวใช้ภาษาใหม่

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

1. ก
2. ค
3. ข
4. ก
5. ข
6. ข
7. ค
8. ข
9. ข
10. ง

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

1. ข
2. ก
3. ค
4. ก
5. ข
6. ข
7. ค
8. ข
9. ง
10. ข

ภาคผนวก ค
แบบประเมินเครื่องมือ

**แบบประเมินความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ
โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3
ในรายวิชาลีลาภาษาไทยในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ**

คำชี้แจง

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ในรายวิชาลีลาภาษาไทยในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย สำหรับผู้เชี่ยวชาญ ฉบับนี้ใช้ประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

โปรดพิจารณาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ว่ามีความสอดคล้องมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความคิดเห็น” ที่ตรงกับความคิดเห็น ของท่านมากที่สุด เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อความถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน					
1	ผู้สอนสร้างความเข้าใจในเนื้อหาที่จะจัดการเรียนการสอน				
2	ผู้สอนใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจอยากเรียนรู้				
3	ใช้สื่อ/อุปกรณ์ ประกอบการนำเข้าสู่บทเรียน				
ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4	ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง				
5	ผู้เรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสดงความคิดเห็นตลอดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
6	ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการคิดและการแก้ปัญหาภายในกลุ่มได้อย่างถูกต้อง				
7	ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์เนื้อหาและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง				
		ระดับความคิดเห็น			

ข้อที่	รายการประเมิน	+1	0	-1	หมายเหตุ
8	ผู้สอนคอยให้คำชี้แนะและคำปรึกษาผู้เรียนอย่างใกล้ชิด				
ขั้นสรุปผลและวัดผล					
9	ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาและกิจกรรมที่ได้จัดขึ้น				
10	ผู้สอนมีเครื่องมือวัดผลและประเมินผลผู้เรียนชัดเจนและถูกต้อง				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) แผนการจัดการเรียนรู้
การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยใช้Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3
ในรายวิชาสีลาภาษาไทยในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยใช้Active Learning ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ในรายวิชาสีลาภาษาไทยในวรรณกรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย สำหรับผู้เชี่ยวชาญ ฉบับนี้ใช้ประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

โปรดพิจารณาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ว่ามีความสอดคล้องมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความคิดเห็น” ที่ตรงกับความคิดเห็น ของท่านมากที่สุดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
ด้านสาระสำคัญ					
1	องค์ประกอบและขั้นตอนของแผนการจัดการเรียนรู้มีความชัดเจนและครบถ้วน				
2	เนื้อหามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และมีความถูกต้อง				
ด้านการจัดการเรียนรู้					
3	สื่อการเรียนรู้ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถฝึกปฏิบัติได้ด้วยตนเอง				
4	กิจกรรมการเรียนรู้จัดเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก				
5	กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง				
6	กิจกรรมการเรียนรู้ฝึกให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาตนเองเสมอ				
		ระดับความคิดเห็น			

ข้อที่	รายการประเมิน	+1	0	-1	หมายเหตุ
7	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน				
8	กิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนทุกคนให้มีส่วนร่วม ค้นคว้า วิเคราะห์และสรุป				
ด้านการวัดและประเมินผล					
9	วิธีการวัดผลและเครื่องมือมีความสอดคล้องกับ เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้				
10	การวัดผลและประเมินผลมีความชัดเจน ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ประวัติ

ชื่อ – สกุล : ดร.สุกัญญา ขลิบเงิน
ตำแหน่ง : อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์
วุฒิการศึกษา : พ.ศ. 2561 ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ศศ.ด) สาขาภาษาไทย
มหาวิทยาลัยพะเยา

ประสบการณ์การทำงาน :

ปัจจุบัน รองผู้อำนวยการศูนย์การจัดการศึกษานักศึกษาต่างชาติ และอาจารย์ผู้สอน
โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

2562-2563 ปฏิบัติราชการต่างประเทศ สอนภาษาไทยแก่นักศึกษาชาวต่างประเทศ
คณะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัย Yuxi Normal ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็น
ระยะเวลา 1 ปี

2556 ปฏิบัติราชการต่างประเทศ สอนภาษาไทยแก่นักศึกษาชาวต่างประเทศ
คณะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัย Yuxi Normal ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน 2552 –
ปัจจุบัน คณาจารย์ประจำโปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช
ภัฏเชียงราย

2554 ปฏิบัติราชการต่างประเทศ สอนภาษาไทยแก่นักศึกษาชาวต่างประเทศ
คณะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัย Chuxiong Normal ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

2552 ปฏิบัติราชการต่างประเทศ สอนภาษาไทยแก่นักศึกษาชาวต่างประเทศ
คณะภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยยุหนานการท่องเที่ยว ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

ผลงานด้านการวิจัย :

พ.ศ. 2553 การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิคคำถามตามแนวคิด
ของมิลเลอร์สำหรับผู้เรียนเป็นภาษาต่างประเทศ

พ.ศ. 2555 การสร้างแบบฝึกการสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศมหาวิทยาลัย
ราชภัฏเชียงราย

พ.ศ. 2556 ผลการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์บนเครือข่ายเพื่อฝึกทักษะการฟังสำหรับผู้เรียนชาว
ต่างประเทศ

พ.ศ. 2557 การศึกษาความเข้าใจการฟังภาษาไทยของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

การนำความรู้ภาษาศาสตร์ไปใช้ในการสอนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์
วิชาชีพครูเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 5 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

พ.ศ. 2558 การพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะภาษาไทยเพื่อแก้ไขปัญหาการอ่านไม่ออกเขียน
ไม่ได้สำหรับนักเรียนบนพื้นที่สูง ในจังหวัดเชียงราย

- พ.ศ. 2559 การสร้างบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ด้านการฟัง การพูดภาษาไทยสำหรับครูผู้สอน
ชาวต่างชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่อาเซียน
- พ.ศ. 2559 การวิเคราะห์การประกอบสร้างบทบรรยายโวหารและคุณค่าในนิราศพระยาม
หานุภาพไปเมืองจีนเพื่อพัฒนาความเข้าใจในรายวิชาศิลปะการใช้ภาษา
- พ.ศ. 2560 การศึกษาพฤติกรรมการสร้างอารมณ์ขันในสื่อสังคมออนไลน์
- พ.ศ. 2561 แบบฝึกเสริมทักษะการแจกลูกสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนโรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษาระดับ
ประถมศึกษาช่วงชั้นที่ 1
- พ.ศ. 2563 การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
- พ.ศ. 2564 การวิเคราะห์ข่าวจากหนังสือพิมพ์ออนไลน์เพื่อนำมาสร้างแบบฝึกทักษะการ
อ่านจับใจความและการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
6 ตำบลรอบเวียง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
- พ.ศ. 2566 ภาพสะท้อนปัญหาของเยาวชนในนวนิยายเรื่องกว่าจะรู้เพียงสา